

Sri Ramana Paravidyopanishad

1920-luvun loppupuolella Lakshman Sarmalla oli harvinainen etuoikeus saada henkilökohtaista opetusta Bhagavanilta. Heidän aiheenaan olivat filosofia ja käytännön opetukset, jotka Bhagavan esitti *Ulladu Narpadussa*. Lakshman Sarma tiivisti myöhemmin näiden opetusten ytimen kahteen teokseen: hänen tamilinkieliseen kommenttiinsa *Ulladu Narpadusta* ja *Revelation*, hänen laajennettuun sanskritinkieliseen tulkintaansa alkuperäisistä Ulladu Narpadun säkeistä. 1930-luvulla Bhagavan huomautti, että Lakshman Sarman kommentti *Ulladu Narpadusta* oli paras saatavilla ole kommentti tästä teoksesta. 1930-luvun lopulla Lakshman Sarma laittoi monia näistä ajatuksista ja selityksistä *Maha Yogaan*, hänen Bhagavanin opetusten englanninkieliseen esitykseensä.

1950-luvulla Lakshman Sarma teki laajemman yrityksen selittää ja tiivistää Bhagavanin opetuksia. Hän koosti sanskritinkielisen teoksen yli 700 säkeestä, antaen sille nimeksi *Sri Ramana Paravidyopanishad*. Tämä teos esitettiin jatkokertomuksena *The Call Divinessa*, Bombayn lehdessä, joka sisälsi säännöllisesti Bhagavanin kannattajien artikkeleita. Aineistoa ei koskaan julkaistu kirjallisessa muodossa, vaikka minulle on kerrottu, että Lakshman Sarman perhe etsii nyt mahdollisuutta julkaista koko teos. Haluan kiittää Lakshman Sarman pojanpoikaa, Vijay Sarmaa, luvasta panna näkyville tämä teoksen versio täällä sivustolla.

Teksti, jonka annan täällä, on muokattu englanninkielisen tekstin versio, joka ilmestyi 1950-luvulla sarjakertomuksena. Olen jättänyt pois sanskritinkielisen tekstin ja tarkistuttanut jäljellä olevan englanninkielisen käännöksen Lakshman Sarmalla, koska hänen englanninkielen tyyliä tässä teoksessa oli joskus hyvin tavallisuudesta poikkeavaa. Version käännöksissä olevat hakasulkeet ovat useimmiten Lakshman Sarman laittamia, jotta ne avartaisivat ja selkeyttäisivät alkuperäistä sanskritin kieltä, joka oli joskus niukkasanaanainen ja sutran tyylinen. Välikommentit, jotka esitetään vihreäksi värjättyllä kursivilla, ovat hänen omia huomautuksiaan ja selityksiään. Omat kommenttini näkyvät alaviitteissä. *Osa alaviitteistä on minun, suomentajan laittamia!*

Alaotsikko, jonka Lakshman Sarma antoi tälle teokselle – "Sri Ramanan opettama Itsen Korkein Tiede" – on pääotsikon hieman laajennettu versio.

David Godman

On muutamia kohtia, joita haluan selventää: Alkuperäisessä tekstissä kirjoittaja käyttää kolmea eri sanaa, 'awareness', 'knowledge' ja 'consciousness', kun hän puhuu tiedosta ja tietoisuudesta. Viimeistä sanaa olen käyttänyt pelkkänä tietoisuutena, mutta ensimmäistä sanaa sekä tietona että tietoisuutena, sillä kun tietää jonkin, siitä on tietoinen! Keskimmäistä käytän pelkästään tietona.

Kun alkuperäisessä tekstissä on isoilla alkukirjaimilla kirjoitettu 'Supreme Being', olen kääntänyt sen 'Korkeimmaksi Olenoksi', vaikka se voisi olla 'Korkein Olemus', 'Korkein Olemassaolo' tai 'Korkein Oleminen', sillä mielikuva 'Oleno' rajaa helposti sen ominaisuuksia ja ulottuvuuksia! Maharshi on itse sanonut, että kaikki on pelkkää olemista! Kielellisistä syistä olen kuitenkin päätenyt tähän ratkaisuun. Kun tekstissä on ollut pienellä 'being' kuvaamassa jotakin, olen käyttänyt tilanteen mukaan joko 'olentoa', olemusta', 'olemista' tai 'olemassaoloa'!

Alkuperäisessä tekstissä etsijästä tai antautujasta käytetään harvoin, jos koskaan ilmausta 'I' eli 'minä', vaan lähes aina 'self' eli 'itse'. Niinpä minäkin olen pyrkinyt koko ajan käyttämään sanaa 'itse' joka paikassa, yrittämättä käyttää minkäänlaisia 'minä'-muunnoksia. Ainoastaan silloin, kun sanana on ollut monikkomuoto 'selves', on minun ollut pakko käyttää 'minuuksien' muotoja. Isolla etukirjaimella 'Self' tarkoittaa aina sitä 'Itseä', jota etsitään ja johon pyritään!

Alkuperäisessä tekstissä kirjoittaja käyttää ihmisistä pääasiassa miessukupuolta! Itse olen kääntänyt sen mieheksi pääasiassa vain silloin, kun teksti on sitä välttämättä vaatinut. Maharshi itse on sanonut, ettei sukupuolella ole merkitystä, sillä sukupuoli liittyy vain kehoon, eikä todelliseen olemukseen. Kun tutkii itseään syvältä, sukupuolta ei ole!

Suomennoksen kielellinen rakenne johtuu siitä, että olen suomenkielen mahdollisuuksien mukaan pyrkinyt pysymään alkuperäisen kirjoituksen kielirakenteessa. Se, että se näyttää siltä miltä se näyttää, johtuu alkuperäistekstin rakenteesta ja siitä, että sen selittäviin lauseisiin on aina pyritty laittamaan mahdollisimman yksityiskohtainen selitys! Lukija voi muotoilla niitä mielessään, kunhan säilyttää merkityksen.

Jyväskylässä 8.4.2018
Suomentaja

Sri Ramana Paravidyopanishad

Sri Ramanan opettama Itsen Korkein Tiede

Siunaava Säe

Me painamme päämme alas pyhälle Ramanalle, armon merelle, äärettömälle, vertaansa vailla olevalle, syntymättömälle perimmäiselle jumaluudelle, kaikkien Gurujen Gurulle, joka loistaa kaikkien olentojen Sydämissä 'Minänä'.

Tässä säkeessä esitetään opetuksen ydin. Antautuminen ja itsensä luovuttaminen ainoalle todelliselle olemukselle, kaikkien olentojen todelliselle Itselle, osoittautuu olevan keino saavuttaa elämän päämäärä, jota voidaan tässä nimittää uudestaan liittymiseksi tähän Olentoon, josta erillään olo on alkuperäinen synty ja kaiken pahan syy.

Tässä ilmaistaan myös pelastava totuus, kolmen näennäisesti erillisen yksilön ykseys, Jumalan, Gurun ja todellisen Itsen, joka ilmaistiin siististi muinaisessa teoksessa, Manasollasassa, Sri Sureshwaracharyan selityksessä Bhagavan Sri Sankaracharyan Sri Dakshinamutri Stotraan:

1. Kunnianosoitus Sri Dakshinamurtille, joka ilmenee kolmessa muodossa Jumalana, Guruna ja todellisena Itsenä, jonka muoto on ääretön kuin taivas.

Dakshinamurti oli Jumalan nimi, kun Hän ilmestyi tärkeimpänä Guruna ja opetti korkeimman tilan pyhän mysteerin hiljaisuuden avulla neljälle viisaalle, Sanakalle, Sanandanalle, Sanatanalle ja Sanatkumaralle. Bhagavan, meidän Mestarimme, on sanonut, että nämä kolme ovat jumalallisen armon kolme tasoa: ensin Jumala, sitten Guru ja viimeisenä todellinen Itse. Tätä selitetään myöhemmin.

Tämän paljastuksen kohde¹ ilmoitetaan seuraavassa.

---

1 Läpi koko tämän teoksen Lakshman Sarma käyttää termiä 'paljastus' asiantuntijan lähteenä. Sen kautta hän näyttää tarkoittavan pyhiä kirjoituksia, kuten *Upanishadeja*, jotka tallentavat niiden valaistuneiden olentojen opetuksia, jotka ovat oivaltaneet Itsen. 'Paljastus'-tekstien arvovalta ei johdu niiden muinaisuudesta tai niiden läsnäolosta pyhien kirjoitusten ohjeessa,

2. Tässä teoksessa selitetään opetus todellisen Itsen luonnollisesta tilasta, joka tunnetaan oikeana tietoisuutena, jota opetettiin *Mandukyassa* ja muissa Upanisadissa ja jota [nyt] on opettanut se sama [jumalallinen Guru] yhdessä siihen johtavien menetelmien kanssa, niin kuin hän sen itse koki.

Sekä muinaiset Upanishadit että nämä uudet Upanishadit on luovuttanut sama opettaja. Sillä kaikki viisaat ja Gurut ovat yksi, ollen yhteneväisiä Korkeimman Olennon, kaikkien Itsen kanssa.

On pantava merkille, että vapautuksen tilaa, joka on kaikkien etsijöiden päämäärä, kutsutaan 'luonnolliseksi tilaksi', koska jopa nyt me kaikki olemme siinä tilassa, meidän muissa tiloissa olemisen tunteemme ollessa harhaa.

Bhagavan, meidän Mestarimme, otti ihmisen muodon ja kävi läpi jopa sadhanan [menetelmät saavuttaa päämäärä], jotta hän voisi opettaa meitä oman kokemuksensa kautta.

Seuraavaksi kuvaillaan lyhyesti miten ihmisestä tulee opetuslapsi.

3. Tulemalla syvästi tietoiseksi siitä, että maailmallinen elämä on täynnä kurjuutta, koska siinä on runsaasti halua ja pelkoa, ihmisen tulisi lähestyä Gurua, viisasta, joka on vapaa näistä pahoista voimista ja kun hän on osoittanut kunnioitustaan hänen pyhille jaloilleen, hänen tulisi kysyä häneltä, kuinka tulla vapaaksi.

Maallinen elämä on täynnä kurjuutta, koska ihmisen riippuvuus haluista ja peloista ei koskaan lakkaa, vaan ne muuttavat vain muotojaan. Vain hän, jonka kiintymykset ovat heikentäneet oivalluksella, että todellinen ja kestävä onni ei ole saavutettavissa tässä maallisessa elämässä, on kypsä opetuslapseksi. Tällaisen ihmisen tulisi etsiä pätevä Guru, joka on vapaa orjuudesta, josta hän haluaa paeta ja joka on viisas, joka aina pysyy edellä mainitussa luonnollisessa tilassa. Kunnianosoitus Gurulle on välttämätöntä, koska ego, joka on kaikkien pahojen siemen, on aikaa myöten poistettava eikä hemmoteltava.

4. Viisas antaa vastaukseksi korkeimman salaisuuden, jonka vahvistaa kaikkien viisaiden [yhdenmukainen] kokemus: 'Jos sinä tunnet itsesi, ei ole olemassa kärsimystä sinulle. Jos sinä kärsit [se tarkoittaa vain sitä], ettet tunne itseäsi.'

---

vaan sen sijaan ne ovat peräisin Itsen suorasta kokemuksesta, joka on yhteistä kaikille kirjoittajille.

5. 'Koska sinulla ei ole kärsimyksiä syväunessa, tämä kärsimys liitetään vain virheellisesti sinun Itseesi. Oivalla totuus itsestäsi päätöksellä tuntee se, ja sen jälkeen pysy omassa todellisessa luonteessasi, joka on autuus.'

Todellinen Itse ylittää mielen ja sen vuoksi siihen eivät vaikuta nautinto ja kipu. Nämä ovat vain mielessä ja vain mieltä. Tämän todiste on se, että näitä koetaan vain, kun mieli toimii – kuten valveilla ja unessa – eikä silloin, kun mieli on liikkumaton, kuten syväunessa. Ollakseen vapaa kärsimisestä, ainoa keino, sen vuoksi, on tulla tietoiseksi omasta todellisesta Itsestään Bhagavanin, meidän Gurumme opettamalla etsinnällä. Itseä ei tarvitse tehdä onnelliseksi. Se on itse onnellisuus. Tämä aito opetus ilmenee lyhyesti sanottuna tamilinkielisessä kirjassa Kaivalya Navaneetam ja Bhagavan ilmaisi sen oman opetuksensa ytimenä.

Onko siinä kaikki? Miten on Upanishadien sisältö ja muu hengellinen perimätieto?

6. Tämä Gurun opetus on kaikkien *Upanishadien* ydin. Kaikki myöhemmät tekstit ovat vain tämän opetuksen kommentteja.

Opetus annetaan hieman yksityiskohtaisemmassa muodossa seuraavissa säkeissä.

7. Sydämessä asuu todellisuus, joka on puhdas tietoisuus, todellinen Itse. Olla Sydämessä, liikkumattomin mielin, on sen tietoa [tietoisuutta] ja myös vapautuksen tila.

Vapautumisen tila on vain mielestä vapaa tila, jossa todellinen Itse, Sydämessä asuja, oivalletaan sellaisena.

Todellinen Itse ei ole velvollisuudentuntoinen pieni näennäinen itse, nimeltään 'sielu'. Mikä se sitten on? Vastaus seuraa.

8. Tuo puhdas tietoisuus, joka on todellinen Itse, loistaen Sydämessä, aina sama [muuttamatta], ja koko universumin perusta – nimeltä *Brahman* – ovat molemmat yksi ja sama.

Tämä on merkitys, jota on tarkoitus välittää Upanishadien pyhillä teksteillä, jotka sanovat, että Korkein Oleno itse tuli kehoon sieluksi samalla kun

antaa suositun kertomuksen siitä, mikä tunnetaan 'luomisena'. Todellisuudessa ei ollut luomista, paitsi se, mitä kohta selitetään.

9. Mieli asettaa tietämättömästi maailmailmiön tämän perustan päälle, joka on Itsen totuus. Se [maailmailmiö] piilottaa tämän todellisuuden ja loistaa [ikään kuin se on] todellinen niin kauan kuin tietämättömyys jatkuu.

Tietämättömyys ja mieli ovat toisistaan erottamattomia; missä on mieli, siellä yksin on tietämättömyyttä; missä ei ole mieltä, siellä ei ole tietämättömyyttä, koska mielestä vapaassa tilassa todellinen Itse ei ole piilossa. Tämä selittää sen, miksi ihmiset eivät yleensä tunne todellista Itseä.

Seuraavaksi annetaan vertaus, joka auttaa ymmärtämään edellä mainittua lausuntoa.

10. Aivan kuten, himmeässä valossa, käärmettä, joka piilottaa todellisen köyden, pidetään omin silmin todellisena, samoin maailma, joka piilottaa Itsen, näyttää omin silmin todelliselta. Tämä on tietämättömyyden tila.

Itsen käsitystä, joka kehittyy tästä perustietämättömyydestä, kuvaillaan seuraavaksi.

11. Tietämättömyyden vuoksi Itsen uskotaan olevan vain kehossa. [Siinä tilassa] se nauttii ja kärsii, sitoutuu halujen kahleilla maailmaan, [ja näyttää olevan] tietämätön ja erillään Korkeimmasta Olennosta. Todellisuudessa Itse on identtinen sen kanssa, eikä toinen.

Tämä virheellinen näkemys omasta Itsestä on kaiken pahan, toisin sanoen, samsaran, lähtökohta, mikä tarkoittaa syntymisen ja kuoleamisen välttämättömyyttä loputtomassa kierrossa. Mutta kaikki tämä on epätodellista, kuten selitettiin Ekatma Panchakamin (The Five Verses on One Self) aivan ensimmäisessä säkeessä, jossa sanotaan, että ymmärtämällä väärin kehon Itseksi, syntymien ja kuolemien kierto, Itseoivallus ja tuleminen Itseksi, ovat kaikki unta, kuten maailmanmatka unessa.

12. Siksi tämä Itsen maailmanmatka on vain uskomus. Mutta tämä voidaan varmentaa vain mielestä vapaassa tilassa. 'Mielestä erillään ei ole tietämättömyyttä; mieli itse on tietämättömyys, joka on orjuutta elää maailmassa.'

Säkeen jälkimmäinen puoli on lainaus Sri Sankaracharyan Viveka Chudamanista.

Köysi-käärme-vertausta toistetaan tässä, selittääkseen tätä Itsen väärää käsitystä.

13. Kun ihminen, nähdessään valheellisen käärmeen, epäonnistuu näkemään todellisen köyden, näin, nähdessään maailman – johon sisältyy persoonallinen Jumala ja yksilöllinen sielu – hän ei näe todellista Itseä sellaisena kuin se todella on, toisin sanoen, korkeimpana todellisuutena [*Brahmanina*].

Kuinka kauan tämä tietämättömyyden vaikutus jatkuu?

14. Itse pysyy piilossa [tällä tavalla] niin kauan kuin maailmaa pidetään todellisena. Se lakkaa olemasta niin, kun mieli lopullisesti tuhoutuu; siksi ihmisen täytyy pyrkiä hävittämään mieli.

Maailmailmiön ollessa esteenä Itsen oikealle tietoisuudelle ja mielen ollessa maailmailmiön syy, tämän pahan hoitona on mielestä vapaan tilan saavuttaminen, joka tehdään etsinnällä, jota tullaan nyt lyhyesti kuvailemaan.

15. Mieli heijastaa Itsen päälle kuvitellun maailmailmiön. Hän, joka näkee Itsen, tulee tiukasti vakiintuneeksi todelliseen tilaan sinä Itsenä, siten paljastaen tämän Itsen ja hajottaen mielen, joka sisältää tietämättömyyden ja koko maailman, tulee nauttimaan omasta todellisesta tilastaan, joka on ilman *samsaraa*, jota eivät piilota ilmaisuvälineet, joka on yhtä *Brahmanin* kanssa ja joka yksin on olemassa ilman toista.
16. (Edellinen säe sisältää sekä säkeen 15, että 16!)

Näiden paljastusten täysi merkitys ymmärretään aikaa myöten tämän kirjan aikana.

Vaihtoehtona etsinnälle on Jumalalle antautumisen polku, joka huipentuu itsensä luovuttamiseen, mikä myös lopulta johtaa samaan päämäärään. Tämä ilmaistaan kahdessa seuraavassa säkeessä.

17. Tai jos, syntymien ja kuolemien vuoroveden pelosta, ihminen ottaa turvapaikan Jumalassa, silloin tietämättömyys lakkaa pelkästään Hänen armollaan ja silloin hän tulee vakiintumaan Itsen todelliseen tilaan.

Tämä itsensä luovuttaminen on antautumisen harjoittamisen viimeinen vaihe, jota käsitellään seuraavassa säkeessä.

18. Viisas kutsuu nimellä 'itsensä luovuttaminen' itsensä tarjoamista Jumalalle antautumisen kautta. Sen vuoksi, vapautuksen etsijän täytyy harjoittaa antautumista Jumalalle, jota kuvataan yhdeksänkertaiseksi ja joka koostuu kuuntelusta ja muusta.

Yhdeksänkertainen luettelo tulee Bhagavatamin luettelosta: 'Kuunnella kertomuksia Jumalan loistosta, kertoa ja muistella niitä, tarrautua Hänen jalkoihinsa, palvoa, kunnioittaa, palveluteot, vaalia Häntä ystävänä ja tarjota itsensä Hänelle.'

Seuraavaksi annetaan muutamia korkeimman tilan eri nimiä:

19. Se tila, jossa ihminen pysyy liikkumatta omassa todellisessa luonteessaan [todellisena Itsenä], on [itse kutsuu] oikea tietoisuus, vapautuminen ja luonnollinen tila. Hän, joka oleskelee kiinteästi tuossa korkeimmassa tilassa, vapaana harhasta, on 'Herännyt' [*Prabuddha*].

Viimeisenä mainitun termin merkitys tulee esille, kun me tutkimme elämän kolmea tilaa orjuudessa verrattuna niin kutsuttuun neljänteen tilaan, joka on tuonpuoleinen. Luonnollista tilaa kutsutaan niin, koska se ylittää kolme tilaa, nimittäin valveillaolon, unen ja syväunen.

Termi 'Prabuddha' on sama kuin termi 'Buddha', mikä tarkoittaa 'viisasta'.

Fyysinen keho saattaa ja usein todella selviytyy korkeimman tilan saavuttamisesta. Seuraavaksi selitetään kuinka näin voi olla.

20. Viisas, joka on saavuttanut korkeimman tilan, on vapaa, vaikka hänen kehonsa jää eloon, [koska] hän ei pidä sitä itsenään eikä itselleen kuuluvana. Sen vuoksi, se viisas on todella ruumiiton.

Olla ruumiillistunut tai ruumiiton johtuu kiintymyksestä tai ei-kiintymyksestä kehoon. Tietämättömyydessä on olemassa tunne 'Minä olen keho' tai 'Tämä keho on minun', toisin sanoen, keho on joko 'minä' tai 'minun'. Kun

tämä kiinnitys lakkaa, orjuus on päättynyt. Tämä on monimutkainen yksityiskohta, joka tulee selkeämmäksi, kun me jatkamme. Tämä viisaan kehon selviytyminen on erittäin tärkeää, koska ilman sitä hän ei voi täyttää tehtävänsä, joka on kohottaa hänen opetuslapsiaan.

'Onko se tila haluttava?' on kysymys, jota kysytään. Vastaus siihen annetaan nyt.

21. Yllä mainittu mielestä vapaa tila on itsessään täydellistä ja loputonta onnea, koska mieli itse on se, joka salaa [tai peittää alleen] [todellisen Itsen] [luonnollisen] onnen ja levittää kärsimystä jokaiselle olennolle.

Halu onneen, sanoo Bhagavan, on luonnollista, mutta sitä ei ole saatavissa täydellisyydessään maailmassa, jossa mieli on hallitseva, vaan ainoastaan mielestä vapaassa tilassa. Olisi pantava merkille, ettei onnea, joka on luonnollista todelliselle Itselle, tulisi sekoittaa nautintoon, joka kuuluu maailmanjärjestykseen yhdessä sen vastapuolen, kärsimyksen kanssa. Todellinen onni on vain rauhaa.

Seuraavaksi mainitaan etsijältä vaadittavat ominaisuudet korkeimpaan tilaan.

22. Vapautuksen rakastaja, joka on suoraviivainen, puhdas, totuudenmukainen, vaatimaton, rohkea, syvällisesti antautunut Gurulle ja jolle on lahjoitettu kuusi täydellisyyttä, nimittäin mielen seesteisyys ja muut, tulee saavuttamaan tämän korkeimman tilan viipymättä.

Epäpätevää estävät, hänen ponnistuksissaan saavuttaa se tila, niiden luonteenlaatujen virheet, jotka ovat tässä esiteltyjen vastakohtia. Pätevä saavuttaa tämän tilan pian ja helposti. Virheet syntyvät egosta, kun taas pätevyudet syntyvät egon heikentymisestä.

Seuraavaksi selitetään termiä 'rohkea', jota käytettiin edellisessä säkeessä.

23. 'Rohkeus', johon tässä määrättiin, on vain mielen keskittymistä, jonka etsijä [*sadhaka*] saavuttaa rajoittamalla päähänpistojaan Itsen etsinnän harjoituksessa, koska mitään muuta rohkeutta ei täällä tarvita.

Sana 'dhira' sanskritinkielessä koostuu kahdesta kirjaimesta 'dhi' ja 'ra'. Edellinen tarkoittaa ajatusten sarjaa, joka syntyy ja kulkee mielen läpi. Jälkimmäistä pidetään merkinä 'rakshalle' (rakshanamille), joka merkitsee

hallintaa. Tämän kautta ihminen saavuttaa henkisen voiman, joka tarvitaan Itsen etsinnän harjoittamiseen.

Antautuminen Gurulle on toinen ominaisuus, joka tarvitsee selkeyttämistä. Ykkössijalla on kysymys, 'Minkä tyyppistä henkilöä tulisi pitää Guruna?' Tähän kysymykseen vastataan ensiksi.

24. Vapautuakseen etsijän on turvauduttava viisaaseen Gurunaan, toisin sanoen, häneen, joka on herännyt Itsen tietämättömyyden unesta ja on siten vapaa harhasta. Kuinka voi hän, joka ei ole herännyt siitä unesta, herättää muita, jotka ovat samassa tilassa?

Tämä on itsestään selvää. Tässä on sanaleikki sanalla 'prabuddha', jolla on kaksi merkitystä: se tarkoittaa 'viisasta' ja se tarkoittaa myös 'häntä, joka on herännyt'. Herääminen merkitsee unitilaa, josta nukkuja on herätettävä. Tässä uni on Itsen tietämättömyyttä, jossa maallisen elämän uni jatkuu. Tämä kuvaus samsarasta unena tietämättömyyden unessa esiintyy muinaisessa tiedossa.

Seuraavaksi selitetään Gurulle antautumisen luonnetta.

25. Vain se antautuminen Gurulle on hyvää, joka tehdään viisas-Gurulle ja joka pitää häntä identtisenä Jumalan kanssa. Vain sellaisella antautumisella ihminen saavuttaa vapauden harhasta. Totuudenmukaisesti viisas ei ole kukaan muu kuin Jumala.

Viisasta, joka hyväksytään Guruksi, ei tule pitää pelkästään ihmisenä, persoonana, vaan Jumalan Itsensä inkarnaationa, koska se on viisaan totuus ja koska, jos Gurua pidetään sellaisena, päämäärä saavutetaan pian. Tätä kohtaa selitetään yksityiskohtaisesti myöhemmin.

Seuraavaksi luetellaan säkeessä 22 mainittu kuusinkertainen kyky.

26. Henkinen tyyneys, aistien hallinta, vetäytyminen maallisista harrastuksista, mielenlujuus, usko Gurun sanoihin, pysyminen *sadhanassa* – nämä kuusi on määrätty etsijälle ja näiden kautta hänen mielensä pysyy lujana etsinnässä.

Nämä tulevat ja kypsyvät, jos etsijä pitää tiukasti kiinni ponnistuksista tehdessään etsintää. Uskon, tietenkin, täytyy olla läsnä aivan alusta asti. Usko tulisi ymmärtää niiden johtopäätösten noudattamisena, joihin päästään järjellisesti, eikä sokeasti.

Kaikki tämän kyvyn osat, erityisesti kaksi ensimmäistä, riippuvat pidättymisen harjoittamisesta syömisessä, itsekurista, joka yleensä lyödään laimin. Bhagavan on sanonut, että syömällä vähäisen määrän terveellisiä elintarvikkeita – sattvislaatuista ruokaa – on tärkeää sadhakoille. Hän nimenomaan paheksuu vain syömisen tähden elämistä tamilinkielisessä säkeessä, josta seuraava on sanskritinkielinen tulkinta. Vatsa syylistää syöjän, sielun, kohtuullisuuden lain rikkojaksi ruuansulatuselimille:

Sinä et salli minun, vatsasi, levätä edes puolta tuntia; etkä myöskään pidättäydy syömästä edes puolta tuntia kerrallaan; sinä et välitä ottaa huomioon kärsimyksiä, jotka aiheutat minulle. [Ymmärrä] Oi Epäoikeudenmukainen mies! Tämän jälkeen minun on mahdotonta elää sinun kanssasi tässä kehossa.

Syödä juuri riittävästi terveyden vuoksi on keino ylläpitää elämänrakennetta yhtä hyvin hengelliselle kuin maalliselle elämälle. Mielenterveys riippuu hyvin paljon koko kehon terveydestä ja erityisesti hermojärjestelmän terveydestä. On pantava merkille, että länsimaissa ylensyönti on lueteltu seitsemästä tappavasta synnistä pahimmaksi. Itsensä hallitseminen on helppoa hänelle, joka syö oikeudenmukaisesti, ei hänelle, joka haluaa oikeudenmukaisuutta vatsalle. Tyytyväinen ja iloinen mieli tulisi säilyttää kaiken aikaa ja tämä on mahdollista ainoastaan kunnioittamalla jumalallisesti säädettyjä terveyslakeja, joista oikein syöminen ei suinkaan ole vähiten tärkeä.

Luonnollisen tilan totuus, joka voitetaan omaksi harjoittamalla sopivaa sadhanaa, ilmaistaan sitten, ei suoraan vaan välillisesti, seuraavalla tavalla. Seuraava säe, joka on alustus, selittää, ettei tilan suora kuvaileminen ole mahdollista.

27. Tämä tila on tiedettävissä vain todellisen Itsen totuuden todellisella kokemuksella. Se ilmaistaan [pyhässä tiedossa] vain kielloin, 'Ei niin, ei niin'. Sitä ei kuvailla puheella tai mielen ajattelulla. [Jopa] ensimmäinen Guru [Dakshinamurti] opetti sen vain hiljaisuudella.

Ensimmäinen Guru oli Jumala Itse Dakshinamurtina, joka opetti neljää viisasta, Sanakaa ja muita, vain hiljaisuudessa. Todellinen Itse, Bhagavan on toistuvasti sanonut, on ikuinen subjekti, jota ei voi havainnollistaa, ollen hänen Itsensä, joka pyrkii havainnollistamaan hänet.

Sen vuoksi tämän korkeimman tilan oppii epäsuorasti vertaamalla sitä elämän kolmeen tilaan, jotka koetaan maailman elämässä, vaikka ollaan tietämättömyyden alainen.

28. Koska tämä tila on muuttumaton, maailmaton ja tyyni, valve- ja muiden tilojen tuolla puolen, sitä kutsutaan neljänneksi tilaksi. Tällainen on *Mandukya Upanishadin* opetus.

Tämä on lyhin kaikista tärkeimmistä Upanishadeista, mutta siinä annetaan kaikkien niiden ydin. Elämä maailmassa on jatkuvaa kiertoa, joka koostuu kolmesta erillisestä tilasta, nimittäin valveillaolosta, unesta ja syväunesta.

Nämä kolme tilaa ovat noidankehä, koska kaikkia kolmea ruokkii alla oleva yhteinen syyn, jonka luonnetta selitetään seuraavaksi.

29. Jokaiselle olenolle on olemassa kolme tilaa: valveillaolo, uni ja syväuni. Näitä kolmea pitää yllä toinen uni, tietämättömyyden uni.

Tämä Itsen tietämättömyys on yhteinen tekijä kaikissa kolmessa, jota ilman näiden kolmen tilan noidankehä päättyisi. Tämä tarkoittaa sitä, että hänelle, joka on ylittänyt tietämättömyyden, kolmea tilaa ei ole olemassa. Tämä perusuni selittää toisen tosiseikan, joka tulee ilmi myöhemmin.

30. Koko tämä maailma sisältyy tähän tilojen kolmikkoon. Neljännen tilan todellisuus, joka (tila) on maailmaton, ylittää nämä kolme tilaa.

Tämän vuoksi tietämättömyyden alueella ei ole olemassa rauhaa. Rauha vallitsee vain transsendentaalisessa (tuonpuoleisessa) tilassa, joka on Itsen todellinen tila.

Kolmen tilan kesken on eroavaisuus, joka mainitaan seuraavaksi.

31. Syväuni on vain unetonta nukkumista; kaksi muuta ovat nukkumista unen kera. Neljäs tila, joka on ilman nukkumista ja ilman unta, on vapautuksen asuinsija.

Näin todetaan se, että alla olevan tietämättömyyden unen takia niin sanottu valveillaolo on todellisuudessa unitila. Tätä käsitellään myöhemmin, kun maailman todellisuuden kysymyksestä keskustellaan.

Neljäs tila on muiden kolmen täydellinen vastakohta, ollen nukkumaton, uneton ja siksi maailmaton. Se on vapauden asuinsija. Vapautta ei ole voitu saada missään näistä kolmesta tilasta. Tämä on yksi transsendenttisen metafysiikan perusasioista, kuten viisaat ovat opettaneet.

32. Jos se mielestä vapaa tietoisuus, joka on syväunen ja heräämisen kohtaamispaikassa, tulee jotenkin jatkuvaksi, silloin tilan, joka silloin paljastuu, julistavat viisaat olevan vapautuksen tilan.

Ajatukseton tietoisuus, jota kutsutaan puhtaaksi tietoisuudeksi, ylittää ajan ja siten se säilyy perustana, vaikka kolme tilaa vallitsee. Sillä mitättömän pienellä hetkellä, jolloin jompikumpi näistä kahdesta tilasta antaa paikan toiselle, tietoisuus on ajatukseton. Jos tämä siirtymätila pitkittyy riittävästi, silloin vapautuminen sarastaa, sanovat nämä viisaat. Yoga Vasisthassa on seuraava säe: 'Jos ihminen mietiskelee syvästi tilaa, joka vallitsee valveillaolon lopussa ja juuri ennen nukahtamista, hän saavuttaa loppumattoman onnen.'

Maaailmailmiö, sen vuoksi, on vain unta. Itse asiassa, se muistuttaa usein painajaista. Se syntyy unessa, joka on todellisen Itsen tietämättömyyttä. Tämä todetaan seuraavaksi.

33. He, jotka valtaa tämä tietämättömyyden uni, ovat tämän huonon unen, maailman näkijöitä. Ja niin kauan kuin tämä tietämättömyys ei lopu todellisen Itsen oikealla tiedolla, sielujen täytyy vaeltaa tässä kolmen tilan labyrintissä.

Ainoa tapa paeta tästä huonosta unesta, on tulla täysin tietoiseksi todellisesta Itsestä. Häntä voidaan kutsua, hetken, 'korkeimmassa tilassa asujaksi'.

Näin se tapahtuu, että kaikki olennot – sekä ihmiset että niin sanotut alhaiset olennot – ovat todella unessa kaiken aikaa, vuorotellen joko nähden unta tai nukkuen unettomasti. Syvä, uneton uni on aivan kuin keidas autiomaassa.

34. Näin, jokainen olento on unessa: yksikään tässä sielujen maailmassa ei ole hereillä. Ainoastaan viisas, joka on lujasti vakiintunut neljänteen tilaan, joka on ylittänyt nämä kolme tilaa ja joka on vapaana tietämättömyydestä, on hereillä.

Olla hereillä täällä tarkoittaa todellisesta Itsestä tietoisena olemista sellaisena kuin se todella on. Tämän heräämisen vuoksi, häntä [viisasta] ei enää vaivaa uni nimeltä maailman.

Tämän viisaan ainutlaatuisuutta selitetään seuraavissa kahdessa säkeessä.

35. Viisas on täysin hereillä, vakiinnuttuaan Itsen todelliseen tilaan, joka on vapaana tietämättömyyden pimeydestä. Unimaailman suhteen, jonka näkevät nuo Itsen tietämättömyydestä uneliaat, hän on unessa.
36. Siksi sanotaan, että tämä maailma on kuin yötä viisaalle, kun taas tietämättömälle todellinen Itse on kuin yötä. Tästä syystä viisaat kuvaavat luonnollista tilaa, neljättä tilaa valveilla olevan unen tilaksi.

Tämä erottelu viisaan ja tietämättömän välillä löytää paikan Gitan seuraavasta säkeestä: 'Viisas on hereillä siellä, mikä on yötä kaikille olennoille. Se, missä olennot ovat hereillä, on yötä viisaalle, vaikka hän on, itse asiassa, hereillä.'

Tämä merkitsee sitä, että viisaan näkökulmalta maailma on epätodellinen. Tämä säe tuo mieleen kysymyksen: kuinka viisas, jonka keho on vielä elossa, voi jatkaa tehtävänsä korkeimman viisauden opettajana. Ratkaisu tähän arvoitukseen lepää tosiseikassa, että viisaan luonnollinen tila ei häiritse hänen työtään opettajana. Tämä toiminta jatkuu salaperäisellä tavalla, mitä selitetään mahdollisuuksien mukaan myöhemmässä yhteydessä.

Kaikesta tästä saattaa näyttää siltä, että viisaana oleminen on jotain poikkeavaa. Se, mikä on poikkeavaa, on maallinen näkemys, joka on sokea todelliselle ja tarkkaavainen epätodelliselle unelle, maailmailmiölle. Maailmalliset ovat kuin päihtyneitä tai hulluja ihmisiä. Se on viisas, joka on sekä raitis että terve.

Tähän asti viisaan korkeinta tilaa on kutsuttu neljänneksi tilaksi. Mutta tämä nimi on vain myönnytys aloittelijoille, kuten kohta osoitetaan.

37. Heille, joille nämä kolme tilaa, valveillaolo ja loput, ovat todellisia, se [korkein] tila mainitaan 'neljänneksi tilaksi'. Mutta koska niin kutsuttu neljäs tila yksin on todellinen ja nämä kolme ovat epätodellisia, termi 'neljäs tila' ei ole perustellusti sovellettavissa siihen.

Korkein tila on sen vuoksi vain transsendentaalinen (tuonpuoleinen) tila. Kun kolmea maailmallista tilaa vertaa tähän tilaan, niitä ei voi pitää todellisina.

Niiden näennäinen todellisuus ei ole sen aidompi kuin todellisuus, joka liitetään uneen, silloin kun se jatkuu. Tätä kohtaa käsitellään myöhemmin.

Seuraavaksi selitetään kolmen tilan ja korkeimman tilan välisen eron syytä.

38. Unessa ja valveilla mieli, joka on aktiivinen, itse luo maailman. Syväunessa se menee siemenmuotoon; herätessään se luo jälleen maailman.

Syväunessa mieli ei ole täysin hävinnyt; se menee piilevään tilaan, josta se voi nousta ja tulla uudestaan aktiiviseksi kuten aiemmin. Tämä on syynä orjuuden jatkumiseen. Näin nämä kolme tilaa muodostavat noidankehän, joka voidaan hajottaa vain täydellisellä mielen tuhoamisella, niin ettei se voi elpyä heräämiseen.

Saavuttaakseen tämän päämäärän, mielestä vapaa tila täytyy saavuttaa valvetilassa, koska muut tilat ovat käyttökelvottomia tähän tarkoitukseen.

39. Ellei ja kunnes mieli täysin häviää, nämä kolme tilaa jatkavat olemassaoloaan. Kun mieli täysin tuhoutuu, korkein tila, jossa tämä maailma lopullisesti lakkaa tulemasta näkyviin [todellisena], voitetaan omaksi.

Tietämättömyyden esiintymisen aikana kolme tilaa peittää korkeimman tilan. Jälkimmäistä ei voida kokea näiden takia. Jotta voisimme kokea tämän tilan, mieli täytyy tuhota niin, että myös maailmaluomus lakkaa. Tätä päämäärää varten etsintään täytyy paneutua ja harjoittaa sitä, kunnes mielestä vapaa tila vakiintuu.

Tätä kutsutaan usein tiedon tilaksi. Mutta tämä kuvaus on harhaanjohtava syytä, joka todetaan kohta.

40. Vaikka sitä todellisena Itsenä olemisen tilaa kutsutaan tiedon tilaksi, se on yksi, jossa ei ole yhtäkään kolmesta: tietäjästä, tiedetystä ja tietämisen tapahtumasta. Koska asia on näin, mitä yksi tietää siellä, millä keinoin ja kuka siellä tietää? Täytyy ymmärtää, että tieto on vain nimi Itsenä olemisen tilalle.

Tämä tila on erilainen kuin mikään muu, koska se on ei-kaksinaisuuden (advaitan) tila. Siellä ei ole mitään mitä tietää, eikä siellä ole tietäjää – sielua – ja

siten siellä ole tietämistä. Joten 'tieto' tai 'tietoisuus' ovat vain mielivaltaisia nimiä tälle tilalle. Tätä selitetään myöhemmin.

41. *Upanishadinen* teksti, joka sanoo: 'Missä on Itse, siellä on kaikki, miten ja mitä hän tietää siellä?' tekee selväksi, että korkeimmassa tilassa on ainoastaan todellinen Itse [yhtenä ilman toista].

Seuraavaksi ilmaistaan mahdollinen väärinkäsitys ja selitetään selkeästi todellinen tila.

42. Siinä tilassa siellä ei ole, todellisuudessa, edes paikan eroavuutta ja sen asukasta. Koska Itse, kaiken kattava todellisuus, on yksi ilman toista, hän, Korkein Olento, on oma paikkansa.

Tämä on upanishadisen katkelman – 'Hän pysyy omassa suuruudessaan, tai pikemminkin, ei edes siinä suuruudessa – kaiku, jonka antoi Naradalle Guru Sanat Kumara. Tämä tarkoittaa, että todellinen Itse ei ole avaruudessa.

Kuka silloin on advaitalainen?

43. Koska viisas on lopettanut kaiken kaksinaisuuden saavuttamalla korkeimman tilan, todellisen tilan, hän on sen vuoksi saavuttanut *advaitisen* tilan. Sen vuoksi vain häntä tulisi pitää *advaitalaisena*.

Tämä on tärkeää. Bhagavan on varoittanut meitä ajattelemasta advaitaa opinkappaleena, aivan kuten lahkolaisten opinkappaleet. Koska advaitinen tila on mielestä vapaa tila, siinä ei ole tilaa opeille. Tätä selitetään enemmän seuraavalla tavalla.

44. Kaksinaisuus alkaa tuntua todelliselta, koska jotain, joka ei ole Itse, pidetään Itsenä. Viisaat kertovat meille, että tästä tietämättömyydestä vapaana olemisen tila on itsessään *advaitinen* tila.

Tämä tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tämä tietämättömyys kestää, advaitista tilaa ei saavuteta.

45. Niin muodoin *advaita* ei ole opinkappale niin kuin muiden uskontojen opinkappaleet. Myöskin, koska mieli ei toimi siinä, todellisen *advaitan*

ilmoitetaan olevan vain olemisen tila ihmisen omassa todellisessa luonteessa [todellisena Itsenä], vapaana ajatuksista ja maailmaton.

Täytyy muistaa, ettei maailma voi koskaan olla ilman mieltä. Tästä syystä pelkkä teoreettinen – älyllinen – usko advaitaan on täysin arvotonta.

46. Toisaalta, *advaitista* tilaa ei ole saavuttanut sellainen, joka tietää pyhän tiedon ytimen vain opinkappaleena, pelkällä älyllään, tyytymällä siihen, yrittämättä saavuttaa todellisen Itsen varsinaista kokemusta.

Tämä selitetään yksityiskohtaisesti seuraavasti:

47. Tällainen ihminen ei ole lopettanut maailmailmiötä pysymällä Itsen todellisessa tilassa korkeimpana todellisuutena. Hän, joka tuntee Itsen ymmärtämällä kirjojen sisällön, ei ole päässyt eroon väärästä käsityksestään, että keho on Itse!

Kehon samaistaminen Itseksi on perustietämättömyyttä eikä teoreettisella tiedolla ole vähäisintäkään vaikutusta tähän tietämättömyyteen. Se säilyy. Se lakkaa ainoastaan Itsen todellisen tilan saavuttamisella.

48. Guru Sankara on ilmoittanut, ettei tällainen ihminen todellakaan ole erilainen kuin järjettömät eläimet. Viisaat ovat määritelleet järjettömyyden sellaiseksi tilaksi, jossa ihminen uskoo Itsen olevan rajoittunut kehoon.
49. Niinpä hänelle, joka vain tietää pyhän tiedon, usko siihen, että maailma on todellinen sellaisenaan [sen omassa näkymisessä], ei lopu. Tämän väärän uskon hämmentämänä hän, kuten kaikki muutkin, kuljeksii aina avuttomasti *samsarassa*.
50. Sanotaan [Bhagavan], että pyhän tiedon tuntija, jonka mieli ei ole tyyntynyt [korkeimman tilan] rauhassa, on aivan kuin gramofoni. Sanotaan myös [Bhagavan], että hän on vielä pahempi kuin oppimaton ihminen, koska, toisin kuin jälkimmäisen, hänet valtaa ylpeyden ynnä muiden sellaisten tunne.

Ulladu Narpadu Anubandhamissa *Bhagavan on todennut: "Vilpitön ja valpas etsijä saattaa jopa valittaa teoreettisen tietonsa hedelmättömyyttä sanomalla: 'Voi! Lukutaidottomat ovat paremmassa asemassa kuin minä olen!'"*

Sellaisia valitusvirsiä on runsaasti suuren pyhimyksen Thayumanavarin kirjoituksissa.

Todellakin, kuten alla esitetään, tämä teoreettinen vakaumus on ainoastaan uskoa, eikä tietoa.

51. Tätä [teoreettista] tietoa kutsutaan [poissa olevan asian] 'päätelytiedoksi'. Mutta Itse ei ole koskaan poissa. Kuinka voi päätelty tieto siitä, joka on aina läsnä, olla todellista tietoa?

Loogikot erottelevat toisistaan tiedon, joka on joko suoraa tai pääteltyä. Ensimmäinen koskee kohteita, jotka havaitaan aistein ja jälkimmäinen kohteita, joita ei siten havaita, vaan vain päätellään. Mutta siitä syystä, joka esitettiin tässä säkeessä, Itsestä voi olla vain suoraa [kokemuksellista] tietoa ja siksi Itse ei ole koskaan päätelyn aihe. Descartesin kuuluisa väite, 'Ajattelen, siis olen', on tästä syystä viallinen. Itse loistaa tietoisuutensa valolla, eikä mikään muun valolla.

Lisäksi, tieto aistihavainnoin ei ole todella suoraa, toisin sanoen, välitöntä, vaan toimii vain välittäjän, aistielimen kautta. Itse, ollessaan tietoisuus, ei tarvitse välittäjää.

52. Tietämättömyyden aiheuttama orjuus on vain [virheellinen] kokemus, joka ottaa muodon 'Minä olen keho'. Kuinka voi tällainen tietämättömyys päättyä, paitsi tietoisuudella, 'Minä olen puhdasta tietoisuutta'?

Kuviteltu kokemus voidaan lopettaa vain kuvittelusta vapaalla kokemuksella. Tämä on se syy, miksi oppineet miehet yhä pysyvät tietämättömydessä ja orjuudessa.

53. Tämä teoreettinen tieto on vain älyllistä. Mutta älyllä ei ole pääsyä todelliseen Itseen. Aivan kuten pahoja henkiä [ironisesti] kutsutaan 'hyviksi ihmisiksi', samoin tätä tietämättömyyttä kutsutaan 'tiedoksi'.

Sanskritinkielisessä kirjallisuudessa termiä 'hyviä ihmisiä' käytetään ironisesti tarkoittamaan pahoja henkiä, asuroita tai rakshasoita.

54. Kun auringonpolttava ihminen jäähtyy uimalla kangastuksessa tai kun hänen onnistuu keittäessään ruokaa tulen kuvalla, silloin hän voi saavuttaa vapautuksen teoreettisella tiedolla.

Näin, ehdottomasti, käsitys siitä, että teoreettinen tieto on tietoa, tuomitaan.

55. Sen vuoksi hän, joka puhuu *advaitasta* ilman todellista kokemusta tuosta totuudesta, on aivan sama kuin *dvaitin* [dualisti]. Ei puheella eikä mielellä ole mitään pääsyä tähän korkeimpaan tilaan. Hänellä, joka pysyy tässä tilassa, ei ole minkäänlaista oppia.

Opit, jotka ovat enemmän tai vähemmän totta, ovat apuna etsijälle. Ne eivät jää eloon vapautuksen (valaistuksen) tilassa. Viisas ei 'tiedä' Itseä, koska hän on Itse.

Sen henkilön, jolla on vain teoreettista tietoa, rinnastamista dualistiin perustellaan seuraavasti:

56. He, jotka pitävät itseään *advaiteina*, sanovat [pelkän älyllisen näkemyksen perusteella], että maailma on epätodellinen, kurja ja eloton [tiedostamaton]. Toiset [tunnustaen olevansa *dvaitoja*] sanovat toisin. Mutta loppujen lopuksi he kaikki ovat samankaltaisia.

Toisin sanoen, kaikki ovat orjuudessa ja kärsivät samsaran kurjuuksista. He kaikki toimivat ikään kuin maailma olisi todellinen.

57. Se on vain yksi korkein todellisuus, joka ilmenee kolmena, nimittäin maailmana, Jumalana ja sieluna. Mutta väittää tätä [opiksi], ei ole oikeaa tietoa. Oikeaa tietoa on vain egon kuolema.

Me olemme havainneet aiemmin, että oikea tietoisuus – todellisen Itsen kokemus korkeimmassa tilassa puhtaana tietoisuutena – on mielestä vapaa. Nyt me opimme, että se on myös egoton. Luonnollista tilaa kutsutaan sen vuoksi myös egottomaksi tilaksi.

Seuraavat kolme säettä käsittelevät väittelyjen ongelmia, joita (väittelyjä) on runsaasti niin kauan kuin tietämättömyyttä ei ylitetä.

58. Välinpitämättöminä todellisen Itsen todelliselle kokemukselle, lahkolaiset vahvistavat omat uskonsa fanaattisella kiihkeydellä sanoen: 'On olemassa todellisuus', 'Sitä ei ole', 'Sillä on muoto', 'Se on muodoton', 'Se on yksi', 'Se on kaksinainen', 'Se ei ole kumpikaan'.

Tämä on Ulladu Narpadun säkeen 34 sisältö. Kaikki tärkeimmät uskomukset on täällä lueteltu lyhyesti. Niiden joukossa mainitaan jopa advaitinen oppi, joka osoittaa, että pelkkä opista kiinni pitämisen, vaikka se on totta, on hyödytöntä. Viimeinen uskomus, 'Se ei ole kumpikaan', näyttää olevan sovitteleva oppi advaitisen ja dvaitisen välillä, joka on jotain sen tapaista, että sielu on erillään Jumalasta ja silti Jumalan osa. Nämä uskomukset ovat mahdollisia, koska ollaan jatkuvasti tietämättömiä ja koska ei piitata todellisen Itsen etsinnästä.

Kiistelijät turvautuvat logiikkaan osoittaakseen omat oppinsa todellisiksi. Mutta logiikka on ei-ratkaiseva. Tämä esitetään seuraavassa säkeessä.

59. Loogisille väittelyille ei ole olemassa päätepistettä, sillä logiikka ei pysähdy mihinkään. Korkein ylittää maailman. Kuinka siitä voi tulla tietoiseksi loogisella mielellä?

Korkeimman tilan totuus ei ole älyllisen tarkastelun rajoissa. Ainoa asiantuntija sen luonteesta ja sen saavuttamisen menetelmästä on todellisen kokemuksen siitä saanut viisas. Logiikka voi edetä vain sellaisten tietojen kautta, jotka antaa maallinen kokemus, joka saastuu, koska sen syntyperänä on perustietämättömyys. Siihen saakka, kunnes ihminen saavuttaa sen tilan samalla kokemuksella, hänen on luotettava täydellisen Gurun auktoriteettiin.

Seuraavaksi esitetään viisaan asennetta erilaisiin uskomuksiin:

60. Koska viisaalla ei ole omaa uskontoa, hän ei koskaan osallistu [hyödyttömiin] väittelyihin. Kaikki opit ovat hänen hyväksymiään. Hän ei [pyri] (horjuta)² horjuttamaan kenenkään uskoa.

Kaikki uskonnot ovat kuin polkuja, jotka johtavat samaan päämäärään. Niinpä viisas ei pyri tyrkyttämään minkäänlaista uskoa kenellekään, vaan auttaa jokaista seuraamaan sitä polkua, jonka tämä itselleen valitsee.

Se on sadhana, joka on arvokasta, eivät opit. Sitä selitetään seuraavaksi.

---

² Suomenkielen ongelma! Alkuperäinen teksti on ollut 'Hän ei horjuta...' ja siihen lisätty väliin [pyri].

61. Sen vuoksi, etsijän tulisi, rauhallisin mielin, luopua toisten uskojen vihaamisesta ja kaikesta väittelystä ja antautua *sadhanaan* niin kuin hänen oma uskonsa opetti, tarkoituksenaan saavuttaa vapautuminen omaksi.

Kapea mieli, joka saa ihmisen olettamaan, että oma uskonto yksin on oikea ja kaikki muut ovat vääriä, on luonteeltaan puutteellinen, josta on luovuttava, jos aikoo saavuttaa egottoman tilan, koska kaikki uskonnot ovat yhtä lailla alempiarvoisia kuin se tila. Mieleen istutetut uskomukset eivät ole arvokkaita, paitsi inspiroivana kiihkona määrätyn sadhanan harjoittamiseen.

Vakavan etsijän, sanoo Bhagavan, ei tarvitse päätyä mihinkään lopulliseen johtopäätökseen kaikkein kiistanalaisimmasta kysymyksestä, joka koskee maailman todellisuutta tai sen kuvitteellista luonnetta, koska tärkeintä on tuntee totuus itsestään. Ensimmäinen askel kohti tätä tietoa on vain lakata täysin ajattelemasta maailmaa esteenä omalle etsinnälle. Tämä tuodaan julki seuraavassa säkeessä.

62. On olemassa kahteen [erilaiseen] uskomukseen takertuvia, tässä järjestyksessä, heitä, jotka sanovat, että maailma on todellinen ja heitä, jotka sanovat, että se on epätodellinen. Vakava vapautuksen etsijä voi saavuttaa Itsen totuuden kokemuksen omakseen ilman, että omaksuu täsmällisen näkemyksen tähän kysymykseen.

Se, että tämän näennäisesti tärkeän kysymyksen voi ohittaa hän, joka on päättäväinen tullakseen vapaaksi, selitetään seuraavaksi.

63. Kaikki olennot haluavat yhtä lailla [täydellistä] onnea, johon ei sekoitu kärsimistä ja joka kestää ikuisesti. [Tämä ei ole väärin, koska] onni on kaikkien olentojen todellinen luonne. Niinpä ihmisen tulisi tutkia, mistä tällainen onni voi olla saatavissa.

Se, että onni on Itsen ainoa luonnetta, on kaikkien viisaiden suuri havainto. Taittiriya Upanisadin 'Bhrigu Valli':ssa sanotaan, että tämän totuuden etsinnän seurauksena hän oivalsi tämän totuuden, että korkein todellisuus, Itse, on autuutta. Samalla hän myös tiesi, että onnellisuus on kaikkien elävien olentojen lähde, heidän tukensa elämän aikana ja päämäärä, johon heidän on lopulta tultava takaisin. Kun Bhagavan vastasi kysymykseen: 'Kuinka tulla vapaaksi?', hänellä oli myös tapana sanoa: 'Palaa takaisin lähteeseen, josta olet tullut esiin'.

Missä sitten on se täydellinen onni?

64. Vapautuksen etsijälle, jolla on täydellinen kiintymättömyys, Bhagavan kertoo, missä tilassa tuo onnellisuus asuu ja millä keinoin se voidaan saavuttaa omaksi.
65. Syväunen tila on rakas kaikille olennoille ja se on rakas, koska se on onnellinen. Mutta siinä tilassa ei ole nautinnon kohteita! Mikä voi olla tämän unionnen lähde?

Kaikki ihmiset olettavat, että onni koostuu nautintosarjoista, jotka tulevat aistien kautta ulkoisista kohteista. Mutta syvä, uneton uni on onnellisuuden tila, vaikkei siellä ole yhtään nautinnon kohdetta. Jokainen kuvailee nukkumiskokemustaan näin: 'Minä nukuin onnellisena, mutten tiennyt silloin mitään'. Niinpä tämä herättää kysymyksen, harvoin kysytyn: 'Mikä on tämän onnellisuuden syy tai lähde?' Kun tämä kysymys on esitettävä ja vastaus saatava, me opimme ensimmäistä kertaa Guru-viisaalta. Vain hän voi antaa meille vastauksen, joka esitetään seuraavissa kolmessa säkeessä.

66. Syväuni ja korkein tila ovat samanlaisia; molemmissa sekä mieli että maailma ovat poissa. Mutta sekä mielessä että maailmassa on olemassa ikuinen todellisuus, todellinen Itse. Siksi siitä seuraa, että [Itse] on onnellisuuden syy molemmissa näissä tiloissa.

Ihmisiä ei voi antaa tätä vastausta, mutta kun tämän tosiasian ilmaisee Guru, sen havaitaan välittömästi olevan totta. Kun Itse ei lakkaa olemasta, vaan on läsnä syväunessa, kuten muissakin tiloissa, on kiistatonta, koska, kuten Bhagavan on korostanut, päinvastoin kuin erittäin sivistyneet, mutta puolisoikat tutkijat, kukaan ei voi sanoa, ettei hän ollut olemassa unessa. Tätä käsitellään yksityiskohtaisesti myöhemmin. Niinpä me opimme, että todellinen Itse, korkein tila, on unionnen lähde.

Seuraavaksi paljastuu, että tämän Itsen onni on ääretöntä, kun taas unen onni ei ole siihen verrattuna mitään.

67. Unen onni on katkonaista ja niukkaa, koska mieli säilyy siellä siemenen muodossa. Korkeimmassa tilassa on ääretön autuus, jota kutsutaan *anandaksi* vedalaisessa perimätiedossa.

Mielestä vapaan tilan onni on täydellistä. Unen onnea ei voi verrata siihen. Sen erottamiseksi maallisen elämän nautinnoista, se nimetään anandaksi Upanishadeissa.

Seuraavaksi osoitetaan, että jopa maallisella nautinnolla, vaikka se näennäisesti tulee yhteydellä kohteisiin, on todellisuudessa sen lähde tässä Itsen onnellisuusluonteessa.

68. Saaden osakseen vain pienen murto-osan tuosta korkeimmasta onnesta, kaikki olennot nauttivat elämästä tässä sielujen asunnossa. Jos tämä onnen lähde ei olisi läsnä, kuka haluaisi elää tässä maailmassa edes puolta silmänräpäystä?

Tämä on se, mikä paljastuu Taittiriya Upanisadin 'Ananda Valli':ssa ja kaikki viisaat ovat vahvistaneet tämän tosiseikan.

Mikä sitten on johtopäätös? Bhagavan, Guru, antaa vastauksen:

69. Näin siitä seuraa, että kaikille yhtä lailla kaikista asioista kaikkein rakkain on todellinen Itse, joka loistaa korkeimmassa tilassa puhtaana autuutena. Sen vuoksi, kaikille olennoille yhtä lailla kaikista rakastetuin on tuo korkein tila eikä mikään muu.

Koska syväunen onnellisuus on se, jota kaikki ihmiset rakastavat eikä itse tilaa ja koska sillä onnella on sen lähde todellisen Itsen egottomassa tilassa, olisi oikein päätellä, että se, mitä he todella rakastavat, on tuo Itse ja tila, johon sen todellinen luonne sisältyy, vaikkakin vain heidän tietämättään. Tämä on täsmälleen sitä, mitä Viisas Yajnavalkya kertoi viisaalle vaimolleen Maitreyille tässä tekstikappaleessa: 'Ei aviomiehen tähden aviomies ole rakas, vaan Itsen tähden aviomies on rakas; eikä vaimon tähden vaimo ole rakas, vaan Itsen tähden vaimo on rakas.' Ja tekstikappaleen loppupuolella: 'Ei jonkin tähden ole se asia rakas, vaan Itsen tähden ovat kaikki rakkaita.'

Johtuu Itsen tietämättömyydestä, että rakkaus, jota ylläpidämme Itseä kohtaan, on virheellisesti tulkittu rakkaudeksi johonkin tai toiseen. Niinpä todellisen onnen löytämisen ja kärsimyksestä pakenemisen ongelma ratkaistaan vain tulemalla tietoiseksi Itsestä sellaisena kuin se todella on. Opetus vahvistetaan seuraavalla tekstikappaleella, joka tekee johtopäätöksen ilmoituksella, että Itse on kaikki, mitä on olemassa.

Jos tämä opetus hyväksytään, mitä hyötyä on silloin kysyä maailman todellisuudesta tai epätodellisuudesta?

70. Etsijän, joka on näin oppinut viisas-Gurusta, että korkein tila on iankaikkisen onnen koti ja joka on sen vuoksi välinpitämätön tätä maailmaa kohtaan ja keskittynyt 'saavuttamaan omakseen' sen Tilan, mitä hyötyä hänen on tutkia mitään, mikä koskee maailmaa?

Sitä selitetään seuraavaksi.

71. Olkoon maailma todellinen tai toisin. Mitä siinä on tälle etsijälle, johon tähdätä? Ja olkoon todellisuus korkeimmassa tilassa ei-kaksinainen tai toisin. Se on Se yksin, jonka hän haluaa saavuttaa omakseen, ei mitään muuta.

Nämä kaksi kysymystä, joista toinen koskee maailman todellisuutta ja toinen todellisen Itsen ei-kaksinaisuutta, ovat todellakin yksi ja sama. Molemmista kysymyksistä tulee tarpeettomia hänelle, joka on päättänyt pyrkiä tähän tilaan.

Tähän on olemassa myös toinen syy.

72. Vain tulemalla lujasti vakiintuneeksi tähän todellisen Itsen korkeimpaan tilaan, voi ihminen epäilyksettä tietää, onko se todellisuus ei-kaksinainen vai ei. Kuinka kukaan voi tulla tietoiseksi tuosta totuudesta, samalla kun hän yhä vaeltelee hämmentyneenä kolmessa tilassa?

Bhagavan antaa seuraavan vertauksen tähdentääkseen tätä tosiseikkaa.

73. Aivan kuten on sopivaa heittää pois tuppo leikattuja hiuksia niitä tutkimatta, samoin etsijän on sopivaa kääntyä pois maailmasta, jolla [hänelle] ei ole mitään arvoa, tutkimatta sitä.

74. Etsijä kääntyy heti luonnollisesti pois maailmasta ja, sisäänpäin käännettyin mielin, pyrkii päämäärään. Kääntämällä mieli pois maailmasta etsintää tehdään ja siitä syystä maailmasta on todellakin luovuttava.

Mestarin opettama etsintä tarkoittaa kääntämistä pois maailmasta. Mieli on käännettävä sisäänpäin kohti Itseä, koska se asuu sisäpuolella. Mutta tämä on sanottava täysin kypsälle etsijälle, joka ei ole kiintynyt maailmaan. Heille, jotka

eivät vielä ole kypsiä etsintään, tämä tutkimus ei ole hyödytöntä, kuten kohta nähdään.

75. Mutta he, joilla ei ole tarvittavaa kiintymättömyyden voimaa, uskoen, kuten he tekevät, että maailma on todellinen itsenäisesti³, eivät voi kääntää mieltä sisäänpäin etsintään; niinpä, heille, tämä tutkimus on varmasti tarpeellinen.
76. Näiden, tehdessään tutkimusta Mestarin osoittamilla linjoilla, olisi tultava vakuuttuneiksi siitä, ettei maailma ole todellinen itsenäisesti. Sitten, pohdiskelemalla tätä totuutta, he kykenevät asteittain kääntämään mielensä sisäänpäin.

Tämä tieto ei sen vuoksi ole pelkkää teoretisoivan filosofian loistoa, vaan on käytännöllisen arvon loistoa, kuten tässä esitetään. Seuraavaksi selitetään se, kuinka Mestarin opastus on välttämätöntä tämän tutkimuksen tekemisessä maailmasta.

77. Tutkimus, joka tehdään [pelkän] maallisen kokemuksen perusteella, luottamalla [ilman apua] omaan älykkyyteen, on turhaa. Ihmisen tulisi turvautua Guruun, joka on viisas ja tehdä tämä tutkimus maailmasta hänen ohjeillaan.

Mitään tutkimusta ei voi tehdä tyhjiössä, vaan ainoastaan luotettavien todisteiden perusteella. Teoretisoivat filosofit, kuten lännessä, lähtevät siitä virheellisestä oletuksesta, että maallinen kokemus, perustietämättömyyden jälkeläinen, on riittävän hyvää käytettäväksi todisteena, jolla tullaan johtopäätökseen totuudesta, joka ylittää maailman. Lisäksi he uskovat, että heidän älynsä on kykenevä tekemään maltillisen tutkimuksen työtä. Maallisesta kokemuksesta saatava tieto on tietämättömyyttä. Näin ollen, sitä ei voi käyttää todisteena. Jos siihen luotetaan, se johtaa väriin johtopäätöksiin. Seuraavaksi annetaan lyhyesti syy.

78. Koko maallinen kokemus on peräisin tietämättömyydestä. Se on unenkaltainen; se tapahtuu maallisuudessa; se johtuu ihmisten [todellisen

---

³ Käytin aluksi näissä kohdin ilmausta 'omilla ansioillaan', mutta muutin sen muotoon 'itsenäisesti'. Kumpikin muoto käy, mutta katsoin nykyisen helpommaksi ymmärtää. Alkuteksti on 'in its own right' tai 'in their own right'.

Itsen] tietämättömydestä; ja se on virheellinen. Sen vuoksi se ei ole mikään todiste vapautuksen etsijälle [tässä] eron tekemisessä todellisen ja epätodellisen välille.

On selitetty, että kolme elämän tilaa, valveillaolo, uni ja syväuni, tapahtuvat tietämättömyyden syvässä unessa ja siten jopa valvetilan kokemus on unenkaltainen. Ja tämä tutkimus sisältää todellisuuden irrottamisen epätodellisesta. Maallinen kokemus on parhaimmillaan epäilyttävä; sen todellisuus on itse asiassa kyseenalainen. Se on erottamaton maailmasta, jonka todellisuus on kyseenalainen. Sen ei sen vuoksi voida olettaa olevan kelvollinen todiste. Mikä sitten on kelvollinen todiste?

79. Etsijälle, joka pyrkii saavuttamaan korkeimman tilan omakseen ylittämällä [kolmen tilan] todellisuuden, korkein todiste on viisaan kokemus. Hän yksin tietää myös totuuden maailmasta, hänen todellisuuden [Itsen] tietoisuutensa vuoksi tässä tilassa.

Tämä tulee ymmärrettäväksi, kun jatkamme.

80. Viisas ei ainoastaan todista omaa kokemustaan, vaan myös antaa virheettömiä syitä [loihdittuna esiin omasta maallisesta kokemuksestamme]. Mutta opetuslapsi, jos on viisas, ei tahdo jatkaa kysymysten esittämistä loputtomasti, sillä etsijän ei tulisi kyseenalaistaa pelastajan maailmaa.

Viisaan oma kokemus on meille vakuuttava todiste. Hän on myötätuntoinen pelastaja, joka on ottanut ihmisen muodon vapauttaakseen heidät, jotka ovat alkaneet tunkea maallisen elämän illusorisen luonteen. Niinpä, ihmisen täytyy sääntönä hyväksyä huomauttelematta se, mitä hän sanoo. Jossain vaiheessa kysymyssarjojen täytyy loppua ja matkaan, jolla totuus todetaan omalla kokemuksella, täytyy ryhtyä. Kuten Gita sanoo: 'Selkärangaton epäilijä ei voita elämän päämäärää omakseen.'

81. Epäily ei lopu ennen kuin ihminen vakiintuu korkeimpaan tilaan. Vain siinä tilassa on olemassa kaikkien epäilyjen loppu, epäilijän [egon] kuolemasta johtuen.

Tässä on viittaus upanishadiseen tekstiin: 'Kun se, joka on korkean ja alhaisen totuus, koetaan, silloin sydämen solmu leikataan, kaikki epäilykset hajoavat ja kaikki hänen tekonsa suoritetaan loppuun.'

Epäilyt, joista meille täällä kerrotaan, syntyvät egolla ratsastavassa mielessä, ei egottomassa tilassa. Mitä sitten täytyy etsijän tehdä?

82. Koska perustelu ei lopu koskaan, etsijän tulisi välittömästi lakata turvautumasta perusteluun. Uskomalla Mestarin opetukseen hänen täytyy pyrkiä saavuttamaan Jumala omakseen hänen opettamillaan linjoilla.
83. Jos epäily syntyy, hänen tulisi kysyä itseltään: 'Kuka on se, joka tällä tavoin epäilee?' Jos hän näin etsimällä saavuttaa korkeimman tilan, silloin sekä epäily että epäilijä lakkaavat olemasta.

Kysymys 'Kuka on se, jolla on tämä epäily?' on Bhagavanin määräämä keino kääntää mieli pois epäilystä epäilijään, egoon. Vastaus tähän kysymykseen on 'minä'. Tästä syntyy kysymys: 'Kuka minä olen?', joka on etsintää. Samalla tavalla, jokaista ulkopuolista ajatusta, joka tunkeutuu ja harhauttaa mielen etsinnästä, voidaan käyttää keinona palata etsintään. Jos etsintää harjoitetaan jatkuvasti tällä tavalla, ego, epäilijä kuolee, eikä enempää epäilyksiä synny, koska silloin saavutetaan mielestä vapaa tila.

Nyt me tulemme kysymykseen: 'Onko maailma todellinen?' Bhagavanin opetus tästä asiasta annetaan seuraavissa seitsemässä säkeessä.

84. Guru, joka on viisas, opettaa maailman epätodellisuutta oman kokemuksensa mukaisesti ja antaa syyt, jotka vahvistavat sitä. Opetuslapsen, joka tavoittelee vapautumista, tulisi hyväksyä tämä opetus täydellä uskolla ja [sen avulla] pyrkiä tähän päämäärään.
85. Maailmankaikkeus, joka muodostuu näistä kolmesta – sielusta, Jumalasta ja näkyvien esineiden maailmasta – on lisätty mielen toimesta todellisen Itsen päälle, joka on korkeimman tilan ainoa todellisuus. Siten koko tämä [maailmankaikkeus] on vain tietämättömyyden seurausta.

Mieli on maailmankaikkeuden luoja. Tietämättömyys on mielen ensimmäinen syy. Siksi täällä sanotaan, että tämä tietämättömyys on maailmankaikkeuden syy.

86. Näin ollen, kun tämä tietämättömyys tuhoutuu tuon Itsen tietoisuuden valolla, silloin, yhdessä sen kanssa, sen seuraus [maailma], kuten pimeys, joka katoaa auringonvalon edestä aamunkoitteessa, lakkaa tulemasta esiin.

Tämä tulee yhä ymmärrettävämmäksi, kun jatkamme. Edellä mainitut ovat Gurun oman kokemuksen todellisia tosiasioita. Päätelmä, joka siitä seuraa opetuslapselle, annetaan seuraavaksi.

87. Tämä maailmankaikkeus [, jonka näemme] loistaa tietämättömyyden tiheässä pimeydessä, muttei loista Itsetietoisuuden valon suuressa kirkkaudessa. Jos tämä maailmankaikkeus olisi todellinen, miksei se loista korkeimmassa tilassa, valaistuin sellaisena mikä se on tietoisuudella, todellisen Itsen loistavalla valolla?

Seuraavaksi mainitaan ilmiselvä ero todellisen ja epätodellisen välillä, joka sisältyy vedantiseen metafysiikkaan.

88. Se, mikä säilyy todellisen Itsen kokemuksessa, on korkein tila. [Se] yksin on todellinen. Kaikki muu on epätodellista. Tämä on todellisen ja epätodellisen välinen ero, jonka kaikkien viisaiden opetukset paljastavat meille.

Tällä testillä maailman osoitetaan olevan epätodellinen. Seuraava säe käsittelee tätä.

89. Koska moninaisuus koetaan vain tietämättömyyden tilassa, sen julistetaan olevan epätodellista. Toisaalta, koska Itsen ykseys koetaan tietämättömyyden hävittämällä, se ykseys on todellinen.

Se voidaan kyseenalaistaa: 'Jos tietämättömyys on täydellistä pimeyttä, miten tässä tilassa voidaan kokea mitään?' Selitys on se, että tämä tietämättömyys ei ole kuin täydellinen pimeys, vaan kuin suuresti vähentynyttä valoa. Heikossa valossa köysi ei ole näkymätön; sitä pelkästään pidetään virheellisesti käärmänä. Samalla tavalla, tietämättömyydessä se, mikä on todellinen, itse, ei ole näkymätön; sitä pidetään virheellisesti maailmana.

Todellisuutta on vain se, joka säilyy korkeimmassa tilassa.

90. 'Ainoa todellisuus on se rauhallinen Itse, joka loistaa oman luonteensa valolla puhtaana tietoisuutena korkeimmassa tilassa, jossa maailma on kadonnut.' Tällainen on pyhän Gurumme opetus.

Tällä osoitetaan, että tila on yhtä rauhan kanssa, koska siellä ei ole kaksinaisuutta. Tämä on se, mitä me opimme kaikista Upanishadeista. Tätä opetusta vahvistetaan lisää unimaailmaan vertaamalla.

91. Kun unimaailman tiedetään olevan epätodellinen siitä syystä, että se katoaa heti heräämisen jälkeen, samoin myös tämä valvemaailma osoittautuu epätodelliseksi katoamalla todellisen Itsen valossa.

Seuraavaksi ilmaistaan, että he, jotka pyrkivät kumoamaan tämän opetuksen, ovat niitä, jotka eivät kiihkeästi pyri korkeimpaan tilaan.

92. Mutta tietämättömät ihmiset, jotka ovat haluttomia saavuttamaan omakseen korkeimman tilan, esittivät loputtoman sarjan argumentteja [yrittäen kumota tämän opetuksen]. Viisaat selvittävät näiden argumenttien aiheuttamat epäilykset, jotta vilpittömät etsijät eivät joudu niiden harhauttamiksi.

Opetusta ei ole suunnattu kaikille ihmisille, vaan ainoastaan heille, jotka pyrkivät saavuttamaan omakseen korkeimman tilan, koska he yksin ovat päteviä vastaanottamaan sen.

93. Tätä maailman epätodellisuuden opetusta ei ole kohdistettu heille, jotka pitävät kehoa Itsenä tai ajattelevat Itsen olevan kehon omistaja. Näille ihmisille maailma on todellinen, eikä epätodellinen.

Opetusta on mukautettava sen henkilön mukaan, jota opetetaan. Sama opetus ei ole hyvä kaikille. Tässä ilmaistaan se, että hän, joka uskoo, että Itse ei ole keho, mutta on sen omistaja tai asukas, on tässä tarkoituksessa samassa luokassa kuin hän, joka uskoo kehon itsensä olevan Itse.

Miksi on niin, että maailma on todellinen näille ihmisille?

94. Opetus – että sielun, Jumalan ja maailman kolmikko on epätodellinen – on jakamaton. Jos joku vakuuttuu siitä, että yksi niistä on todellinen, kaksi muuta näyttävät myös olevan todellisia.

Toisin sanoen, opetus on joko hyväksyttävä kokonaisuudessaan tai hylättävä täysin. Sitä ei ole mahdollista jakaa osiin ja hyväksyä se osittain, hylkäämällä jonkin siitä.

95. Heille, jotka etsivät vapautusta, opetus on, että kaikki nämä kolme ovat yhtä epätodellisia. Heidän, jotka vilpittömästi pyrkivät saavuttamaan vapautuksen omakseen tietämättömyyden hävittämisellä, täytyy [sen vuoksi] hyväksyä tämä opetus täysin niin kuin se opetetaan.

Erilaisille etsijöille on määritelty erilaisia polkuja. Tämä erityinen opetus kohdistetaan vain heille, jotka uskovat, että heille vapautuminen täytyy tulla oikealla tiedolla.

Seuraavaksi annetaan vertaus selittämään opetuksen jakamattomuutta.

96. Hän, joka on viisas, joko hyväksyy opetuksen kokonaisuutena tai hylkää sen täysin. Kuka voi käyttää puolet kanasta ruoanlaittoon, säästämällä toisen puolen munimaan munia?

Kana täytyy tappaa ja keittää ruokaa varten tai koko kanan täytyy sallia elää muniakseen munia. Sama jakamattomuus on tämän opetuksen ominaispiirre.

Nyt me otamme keskusteltavaksi heidän väitteensä, jotka vakuuttavat maailman täydellistä todellisuutta.

Mille todisteelle he todella perustavat uskonsa?

97. Aluksi täytyy miettiä, miksi maailmaa pidetään todellisena. Sillä maailman todelliseksi toteen näyttämisen taakka lepää hänen päällään, joka vakuuttaa sitä, [ei heidän, jotka yksinkertaisesti kieltävät sen].

98. Jokainen, joka on [todellisesta Itsestä] tietämätön, ajattelee, että maailma on todellinen, koska se nähdään. Tämä ei ole todiste, koska se todistaa liikaa. Sama syy todistaisi kangastuksen todellisuuden, käärmeen köydessä, jne.

Yleensä tieto, joka syntyy näkemisestä, sekoittuu kuvitelmaan tai väärän vaikutelmaan siitä, mitä näkee. Tämä syy ei sen vuoksi ole sitova.

Tällöin syntyy kysymys: 'Mitä maailman näkeminen todistaa?'

99. Näkyvissä olemisen tosiasia ei ole ratkaiseva todiste siitä, että maailma on olemassa täsmälleen niin kuin [näki] kuvittelee. Näkymisestä on oikein päätellä vain, että on olemassa perusta, jossa maailma tulee näkyviin.

Ulladu Narpadun ensimmäisessä säkeessä Bhagavan sanoo: 'Koska me näemme maailman, on kiistatonta, että on olemassa ensimmäinen syy [perusta eli perustodellisuus], jolla on voima ilmestyä monena.' Samassa säkeessä hän jatkaa paljastamista, oman kokemuksensa valossa, että tuo perusta on vain todellinen Itse, jonka päälle on asetettu maailmailmiön neljä elementtiä, nimien ja muotojen kuvat, näkevä yksittäinen sielu, valkokangas ja valo. Näkyvä aine ja näytelmä, joka nähdään, muodostavat ilmiön, joka lankeaa perustalle. Valaistu valkokangas on perusta. Tässä viitataan siihen, että elokuvaesitys on samankaltainen. Kuvat, joissa näki on mukana, tulevat ja menevät, mutta ne eivät vaikuta millään tavalla olemassa olevaan valaistuun valkokankaaseen. Voima, jolla ilmiö asetetaan perustan päälle, tunnetaan mayana. Kaikki se, mitä tarkoitetaan kutsumalla maailmaa 'mayan vaikutukseksi', on, että asiat eivät ole sitä, miltä ne tuntuvat heistä, jotka eivät ole tunteneet todellista Itseä sellaisena kuin se todella on.

100. Jopa tiedemiehet ovat näyttäneet toteen, että asiat eivät ole täsmälleen sellaisia miltä ne näyttävät [näkiä], sillä he sanovat, että kiinteältä tuntuvat esineet ovat todellakin tuskin enempää kuin tyhjää tilaa.

Atomifysiikka kertoo nyt meille, että atomi ei ole kiinteä hiukkanen, vaan suljettu tila, jossa elektronit pyörivät ytimen ympärillä, joka koostuu protoneista ja neutroneista, jne. Elektronit pyörivät eri etäisyyksillä ytimeä. Näin koko atomi muistuttaa aurinkokuntaa. Se, että asiat eivät ole sitä, miltä ne näyttävät, on näin kiistämätöntä. Toisaalta, ei ole olemassa todisteita siitä, että asiat ovat sitä, mitä ne näyttävät olevan. On olemassa, tosiasiasa, vaikutelman ja todellisuuden välinen vastakohta. Tämä on se, jota kutsutaan mayaksi, joka on illuusio, jolla todellisuus ilmestyy maailmana, sinä näytelmänä, joka muistuttaa elokuvaesitystä. Tästä illuusiosta johtuen on olemassa tietämättömyyttä (avidyaa), joka toimii mielen kautta, joka samaistaa virheellisesti kehon Itseksi. Tästä syystä totuus maailmasta on syvä mysteeri, joka ylittää ihmisälyn, mutta se ei ole mysteeri viisaalle, joka yksin on pätevä kertomaan meille totuuden sellaisena kuin se todella on. Seuraava säe ilmaisee tämän.

101. Ainoastaan viisas, joka tuntee maailmailmiön perustan, todellisuuden, olemalla lujasti vakiintunut korkeimpaan tilaan, on kelvollinen paljastamaan maailman totuuden.

Tämän totuuden tietämättömyydellään tavallinen ihminen, ollen tietämättömyytensä uhri, ei voi tietää totuutta maailmasta.

102. Kun näkö kohdistuu ulkopuolelle, kuka voi tietää totuuden joko todellista Itsestä tai maailmasta? Mutta, sisäänpäin käännettyllä mielellä, viisas tietää totuuden molemmista oikean tietoisuuden silmällä.

Johtuu tästä viisaan ainutlaatuisesta tiedosta, että opetuslapsen on lähestyttävä häntä ja kuunneltava hänen opetustaan.

103. Bhagavan, meidän Gurumme, on sanonut: "Maailma nauraa tietämättömälle ihmiselle, sanoen: 'Kuinka sinä voit tuntea minut oikein, ellet tunne itseäsi oikein?'"

Tällä tarkoitetaan sitä, että opetuslapsen on oltava nöyrä, tietäen oman älynsä puutteet. Ilman tätä nöyryyttä hän ei voi olla todellinen opetuslapsi.

Seuraava säe on johdanto Bhagavanin yksityiskohtaiseen selitykseen totuudesta, joka koskee maailmaa.

104. Bhagavan, meidän Gurumme, joka on viisas, selittää maailman epätodellisuuden osoittamalla, että maailman havaitseminen tapahtuu tietämättömyydessä. Sen vuoksi, vastustajan väite – että maailma on todellinen, koska hän näkee sen – ei auta todistamaan hänen väitettään.

Tietämättömän ihmisen näkemystä maailmasta heikentää se tosiseikka, että hän on tietämätön omasta todellisesta Itsestään. Tätä yksityiskohtaa Bhagavan on ilmaissut toistuvasti. Tunteakseen maailman oikein, ihmisen täytyy ensin tuntea itsensä oikein.

Seuraavat säkeet osoittavat, kuinka maailman näkemiseen vaikuttaa ja sitä vääristää perustietämättömyys.

105. Jokainen olento samaistaa ensimmäiseksi oman Itsensä kehon kanssa ja päättelee sen vuoksi, että keho on todellinen. Sitten se alkaa uskoa, että kaikki näkyvät muodot ovat myös todellisia.

Mitä tahansa näkyy, on muoto. Ensimmäinen kysymys sen vuoksi on, ovatko muodot todellisia. Jokainen, joka näkee, tulee siihen johtopäätökseen, että kaikki muodot ovat todellisia. Mutta ensimmäinen askel tähän johtopäätökseen tulemisen prosessissa on virheellinen käsitys, että keho on Itse.

Todellinen tieto alkaa ymmärryksellä, että keho ei ole Itse. Totuuden mukaan Itse on muodoton, joten mitä hyvänsä näkyy, ei juuri tästä syystä ole Itse. Vaikka Itse on epäilemättä todellinen, tämä todellisuus sen sijaan liitetään kehoon. Niinpä, maailman osan päätellään virheellisesti olevan todellinen. Tämä ja seuraavat säkeet ovat kommentti Ulladu Narpadun neljänteen säkeeseen.

106. Sen vuoksi kaikki muodot ovat epätodellisia. Viisaalle ne eivät ole todellisia. Se, mikä on todella olemassa, on muodoton. Oikeassa tiedossa millään ei ole muotoa.

Tätä selitetään lisää seuraavaksi

107. Yhdellä näkemisen teolla tietämätön ihminen näkee sekä itsensä että maailman muotoina. Koska tämä näkeminen on kuviteltua, ei ole olemassa todistetta, joka todistaa, että maailma on todellinen.

108. Näkijän oma keho ja maailma ovat yksi [jakamaton] näky; joko ne molemmat nähdään yhdessä tai niitä kumpaakaan ei nähdä. Näkeekö kukaan tätä maailmaa näkemättä samaan aikaan kehoa, joka on Itseen liitetty muoto?

Tämä tosiseikka, ettei kehoa eikä maailmaa nähdä toisistaan erillään, on jotain, jota emme ole koskaan aiemmin panneet merkille. Me tulemme siitä tietoiseksi ensimmäisen kerran vasta, kun Bhagavan huomauttaa siitä. Koska Itse on todella muodoton, koko näky on kyseenalainen, koska se on jakamaton.

Saatetaan väittää vastaan, että me näemme unimaailman ilman kehoa. Vastaus tähän seuraa.

109. Jos sanotaan, että me näemme unimaailman ilman kehoja, [vastaus on], että kaikissa kolmessa tilassa on keho [sielulle]. Sielu ei ole koskaan ruumiiton.

Tässä se on sielu, josta puhutaan, ei Itse. Nämä kaksi eivät ole sama Bhagavanin opetuksissa, kuten aikanaan nähdään. Tämä ja seuraavat säkeet antavat Ulladu Narpadun viidennen säkeen merkityksen.

110. Jokaisella olennolla on kolme kehoa, karkea, hienovarainen ja kausaalinen: mieli on hienovarainen keho ja tietämättömyyttä itseään kutsutaan kausaaliseksi kehoksi.

111. Tässä mainitut kolme kehoa luetellaan myös viitenä tuppena. Keskimmäiset kolme tuppea ovat [sama kuin] hienovarainen keho ja viimeisen tupen sanotaan olevan kausaalinen keho.

Karkea fyysinen keho on identtinen viidestä tupesta ensimmäisen kanssa, kutsutaan ruokatupeksi (annamaya kosa), koska se on ruuan tuote. Tätä, ollessaan päivänselvä, ei ole mainittu säkeessä.

112. Niin kauan kuin kolmea kehoa ei ole hävitetty oikean tiedon valolla, sielu on ruumiillistunut. [Vain] korkeimmassa tilassa, jossa kaikki kolme yhdessä häviävät, tulee olemaan ruumiittomuus.

113. Mieli, oman tietämättömyytensä voimalla, itse luo toisen kehon ja myös toisen [uni-] maailman. Nukkuja, joka näkee tämän unimaailman yhdessä tämän unikehon kanssa, ei ole ruumiiton.

Näin vastalause voitetaan.

114. Jokainen näkee sekä oman kehonsa että maailman sen silmän kautta, joka on osa tätä samaa kehoa. Kuinka tämä näkeminen voidaan hyväksyä todisteena tässä tutkimuksessa maailman todellisuudesta?

Koska keho on osa maailmaa, sen todellisuus on myös kyseenalainen. Sitä ei voi olettaa ilman todistetta. Mutta se oletetaan niin, kun silmä valitaan todistajaksi maailman totuudelle. Muotojen todellisuuden kyseenalaistamiseen pyritään nyt seuraavaksi.

115. Millainen on silmä, sellainen on näky, koska näyn luonne riippuu tästä näkevästä silmästä. Jos tämä silmä on muoto, samoin tulee olemaan

näky. Mutta jos silmä on muodoton [Itse], ei ole lainkaan muotojen näkemistä.

Tämä on luonnon laki, jonka Bhagavan paljastaa ensimmäistä kertaa. Nähdessään lihan silmällä, joka on muoto, näkijä näkee muodot. Nähdessään oikean tietoisuuden silmällä kuten Itse, muotoja ei nähdä. Niin sanoo Bhagavan. Tämä todistaa, että muodot ovat epätodellisia, ainakin tämän filosofian kannalta. Asiaa selvennetään edelleen.

116. Tietämättömyyden tilassa sekä maailma että Itse nähdään muotoina. [Mutta] tietämättömyyden tuhoutumisella molempien (molemmat ovat)⁴ [huomataan olevan] muodottomia, koska korkeimmassa tilassa ääretön Itse on silmä.

Todellisessa tilassa, joka on korkein tila, Itse yksin on. Sitä kuvataan äärettömäksi ja sen vuoksi muodottomaksi. Siellä ei ole kohteita nähtäväksi, eikä siellä ole mitään todellista näkemistä. Siten muodot ovat epätodellisia. Jos ne olisivat todellisia, ne säilyisivät siinä tilassa.

117. Oikean tietoisuuden näöllä maailma, yhdessä sielun kanssa, sulautuu muodottomaan, todelliseen Itseen. Viisaat kutsuvat sitä oikean tietoisuuden näöksi, jossa ei ole näkijää eikä näkyä.

118. Siinä [Itsen] luonnollisessa tilassa säilyy vain Itse, joka on tietoisuus, maailmaton, yksin ja ilman kuutta muuttumisen muotoa, kuten syntymää, jne. Siten, se yksin on todellinen itsenäisesti.

Maailma ei ole todellinen itsenäisesti; sillä on vain lainattu todellisuus, kuten myöhemmin käy ilmi.

119. Tuota Korkeinta Olentoa, Itseä, joka on täydellinen ainoana todellisuutena, nimitetään äärettömäksi silmäksi. Kuitenkin, koska tuolle Itselle ei ole mitään kohteita, joita nähdä, se ei ole [oikeasti] silmä.

120. Kaikkein pyhin [Bhagavan] on käyttänyt tässä yhteydessä termiä 'silmä' vain torjuakseen väärinkäsityksen siitä, että se on ei-tietoisuus,

---

⁴ Sama ongelma kuin edellisessä viitteessä!

[eloton]. Näin kaikkein pyhin on ilmaissut merkityksen, että Itse on tietoisuus ja ainoa todellisuus.

121. Johtuu vain muodottoman Itsen mieltämisestä muodoksi, että ihminen näkee tämän maailman muodoista koostuvana. Kaikki tämä on todellakin tietämätöntä muodottoman, äärettömän todellisuuden, Itsen päälleasettamista.

122. Se on vain hän, joka näkee itsensä muodon omaavana, jolle nimet ja muodot näyttävät todellisilta. Ne on seipitetty tietämättömyydellä ja asetettu nimettömän, muodottoman Itsen päälle, joka on tietoisuus.

123. Näin Mestari on tehnyt selväksi, että maailman näkeminen on perustietämättömyyden vaikutusta. Näin hän on kumonnut väitteen, että maailma on todellinen. Lisäksi hän on osoittanut, että todellisen Itsen yksinäisyys todellisessa tilassa on todellinen.

124. Mestari vahvistaa tämän opetuksen ensiksi osoittamalla, että maailma on henkinen [mielestä erottamaton], sitten todistamalla mielen ja egon epätodellisuuden ja lopuksi opettamalla, että jopa perustietämättömyys on ei-olemassa oleva.

Seuraava säe osoittaa, ettei maailmaa ole olemassa mielestä erillään ja se on sen vuoksi henkinen.

125. Maailma on viidenlaisten aistimusten kokonaisuus, nimittäin äänet ja muut, eikä mikään muu. Kaikki nämä ovat vain henkisiä vaikutelmia. Täten maailma ei ole mitään muuta kuin mieli.

126. Jos maailma olisi jotakin muuta kuin mieli, miksi se ei näyttäyty syväunessa? Sen sisällä on todellinen Itse, joka on tietoisuus ja jonka tietoisuusvalolla mieli on mieli!

Säkeen toinen puoli on vastaus väitteeseen, jonka saattaa synnyttää toinen puoli, jonka mukaan maailman ei-näkeminen syväunessa ei ole peruste, koska se johtuu mielen ja aistihavaintojen puuttumisesta tässä tilassa. Mieli ei ole tietoinen omalta luonteeltaan; sen tietoisuus johtuu yhteistoiminnasta todellisen Itsen kanssa. Koska tuo Itse säilyy syväunessa, vastalause on pätemätön. Tämä syy

löytää paikan Sri Sankaracharyan Viveka Chudamanissa: 'Jos maailma on todellinen, miksi silloin, näkyköön se syväunessa! Koska sitä ei ollenkaan nähdä siinä, se on sen vuoksi epätodellinen, kuin uni.'

127. Vain kun heidän mielensä toimivat, ilmestyy maailma ihmisille. Sen vuoksi maailma valvetilassa on henkistä, kuten unessa.

Tätä valve- ja unitilojen välistä vastaavanlaisuutta käsitellään seuraavassa säkeessä.

128. Aivan kuten valvemaailma, unimaailma tuntuu todelliselta unen aikana. Samalla lailla, aivan kuten valvemaailma, unimaailma, omana aikanaan, on käyttökelpoinen [elämän tarkoituksiin].

Johtopäätös todetaan seuraavassa säkeessä.

129. Aivan kuten unimaailma ei ole mitään muuta kuin uneksijan mieli, samoin esineiden maailma, nähtynä valveilla, ei ole mitään muuta kuin näkijän mieli.

Sitten pannaan merkille vastaväitteet, jotka kohdistuvat tähän johtopäätökseen.

130. Pelätessään, että jos päätellään, että maailma on henkinen, silloin sen epätodellisuus on väistämätön johtopäätös, tietämättömät [lahkolaiset] pyrkivät todistamaan monin tavoin, että maailma on olemassa ulkopuolella [itsenäisenä todellisuutena].

Se, ettei näillä väittelijöillä ole locus standia⁵ tässä keskustelussa, esitetään ensin.

131. Sen totuuden, että maailma on epätodellinen, opettavat viisaat vain hänelle, joka pyrkii saavuttamaan korkeimman tilan Itsen etsinnällä. Sitä ei ole kohdistettu muille ja siksi näiden vastaväitteiden kiistat ovat täysin turhia.

---

⁵ *Locus standi* tarkoittaa lakikielessä: Oikeutta tai kykyä tuoda toimenpide oikeuteen tai esiintyä oikeudessa.

Vedantan ainutlaatuisuus on siinä, ettei ketään pakoteta helvetin uhkauksilla tai mitenkään muuten hyväksymään sen erittäin vaikeasti tavoitettavia opetuksia. Se jaetaan vain heille, joiden mielet ovat kypsiä ja ovat tulleet vastaanottavaisiksi näille metafysisille totuuksille. Todellakin, Vedanta neuvoo tavallisia ihmisiä olemaan puuhastelematta vedantisissa tutkimuksissa. Vedanta tekee eron niiden, jotka ovat päteviä vastaanottamaan advaitista opetusta ja niiden välillä, jotka eivät ole päteviä. Tätä kutsutaan adhikara vadaksi.

Seuraavaksi osoitetaan kuinka vaikeaa on hyväksyä vedantin näkökulma.

132. Kukaan ei pysty tietämään unimaailman epätodellisuutta unen aikana. Samalla tavalla kukaan ei pysty tietämään valvemaailman epätodellisuutta, kun hän on valvetilassa.

Perustietämättömyys hallitsee egomieltä kaikkina aikoina, joko unta nähtäessä tai valvetilassa ja tämä on syy, joka estää useimpia ihmisiä edes harkitsemasta ajatusta, ettei valvemaailma saata olla todellinen. Opetuslapsi on paremmassa asemassa, koska hän uskoo, että hänen Gurunsa on pätevä. Guru, jolla on egottoman tilan kokemus, voi kertoa hänelle totuuden maailmasta ja maailmattomasta, egottomasta tilasta.

Seuraavaksi mainitaan virhe, joka on näissä kiistäjien vastaväitteissä.

133. Ei ole olemassa virheetöntä todistetta, joka kykenee osoittamaan, että maailma on olemassa ulkopuolella [erillään sen näkijän mielestä]. Mutta nämä fanaattiset kannattajat omaksuvat väitteidensä totuuden, joka on pystyttävä todistamaan ja kehittävät sitten perusteluja tapaukselleen.

Näiden kiistelijöiden esittämien perusteluiden, jos niitä tutkitaan huolellisesti, huomataan perustuvan hienovaraiseen prosessiin, jota loogikot kutsuvat 'kerjätä kysymystä'⁶.

Yksi tällainen peruste esitetään ja sitä käsitellään seuraavissa säkeissä.

134. Jos sanotaan, että äänet ja muut aistihavainnot ilmenevät mielen sisällä, kun taas niiden syy, maailma, on ulkopuolella, kuinka tämä

---

⁶ 'Kerjätä kysymystä' on olettaa perusteltujen johtopäätösten totuus johdanto-osissa, jotta siitä seuraa johtopäätös. Se on eräänlaista ympyränmuotoista järkeilyä ja epämuodollista ehdystä, jossa perustelija tekee perusteen, joka vaatii halutun johtopäätöksen ollakseen totta. Tämä tapahtuu usein epäsuorasti siten, että erehdyksen läsnäolo on piilotettu tai ei ainakaan helposti havaittavissa.

sisäpuoliseen ja ulkopuoliseen jakautuminen on hyväksyttävissä epätodelliseksi?

Tämä perustelu ei ole pitävä, vaan pelkkä väite. Sen riittämättömyys nähdään siinä, että se olettaa sisäpuolisen ja ulkopuolisen välillä eri todellisuuden, mikä on seurausta siitä oletuksesta, että keho on Itse. Tässä oletuksessa kehon oletetaan olevan todellinen, tarjoamatta mitään todistetta sen todellisuudesta. Olemme havainneet, että koska keho on osa maailmaa, jonka todellisuus on kiistanalainen, tämä oletus on virheellinen.

135. Kaikki jakautumiset, jotka koetaan maallisessa elämässä, näyttävät todellisilta vain suhteessa kehoon. Ne eivät tarjoa mitään erillistä todistetta, joka todistaa kehon todellisuuden!

Seuraavaksi esitellään toinen peruste.

136. Väite, 'Mieli on pieni ja maailma on valtava. Kuinka se voi olla mielen sisällä?' on myös virheellinen. Viisas on opettanut, että se on mieli, joka on valtava [ei maailma].

137. Mieli on valtavampi kuin jopa taivas ja siinä ovat luomisen viisi elementtiä, ulkoavaruus [taivas] ja loput. Tietoisuus liikkumattomassa tilassaan on *Brahman*; sama, liikkuessaan, on mieli. Näin on tehty selväksi [Bhagavanin toimesta], että mieli on *Brahmanin* luonteen kaltainen.

Bhagavan ja Vedanta tuntevat kolme taivasta⁷: ulkoinen [fyysinen] taivas, mielitaivas ja puhtaan tietoisuuden taivas. Tämä viimeinen on muotoiltu taivaaksi, koska se sisältää mielitaivaan, joka puolestaan sisältää ulkoisen taivaan ja kaikki maailmat.

Siihen tosiseikkaan, että maailma lakkaa ilmenemästä syväunessa – jossa maailman henkisen luonteen esitys sijaitsee – pyritään vastaamaan seuraavalla väitteellä.

---

⁷ Lakshman Sarma käyttää toisinaan sanaa 'taivas' tässä teoksessa tarkoittamaan 'akasa', viidettä elementtiä, joka on kaikkialle levittäytyvä tila. Kuten tämä säe selittää, tällä 'taivaalla' on erilaisia tasoja.

138. 'Jos sinä epäilet, oliko maailma olemassa unesi aikana vai ei, kysy silloin heiltä, jotka eivät nukkuneet [sinä aikana, kun sinä nukuit] ja tiedä heidän sanoistaan, että maailma oli olemassa jatkuvasti [ilman taukoa].'

Tätä väitettä dvaitistit pitävät väitteenä, joka jää vastausta vaille. Mutta Bhagavan itse, kun tämä väite todettiin vaikeasti voitettavaksi, osoitti, että tämä on myös 'kerjätä kysymystä' tapaus, kuten jäljempänä esitetään.

139. Tätä väitettä, jonka tietämätön esittää, pidetään todisteena heidän pääväitteensä totuudesta. Ihmiset, jotka eivät nuku, kuuluvat erottamattomana osana tutkimisen alaiseen maailmaan.

Se, mitä Bhagavan sanoi tästä asiasta, annetaan seuraavaksi.

140. Me näemme nämä ihmiset, jotka eivät nukkuneet, vasta sen jälkeen, kun heräämme, emme unessamme! Mitään erillistä todistetta ei tarjota, joka todistaa näiden ihmisten todellisuuden, jotka eivät nukkuneet.

Syy olla hyväksymättä maailman todellisuutta, oli se, ettei sitä näy syväunen aikana. Se sama väite pätee näiden ihmisten suhteen, jotka eivät nukkuneet, kun me nukuimme. Sen vuoksi tämä dualistien väite epäonnistuu täysin. Se olisi pätevä peruste, ehdottaa Bhagavan, jos me näimme heidät unettoman nukkumisemme aikana, mikä tietenkin on mahdotonta.

Näillä ihmisillä ei myöskään ole pätevää perustetta uskoa, että maailma on todellinen, kuten osoitetaan seuraavaksi.

141. Jopa he, jotka olivat hereillä [kun me nukuimme], tuntevat maailman vain mielellä eikä koskaan muulla tavoin. Sen vuoksi, kaikille yhtä lailla maailma on vain henkinen, sekä valveilla että unessa.

Toinen väite mainitaan ja kumotaan seuraavaksi.

142. Maailman objektiivisuutta⁸ puolustetaan myös sillä perusteella, että se näyttää samalta monille näkijöille. Mutta Mestari kiistää väitteen vakuuttamalla, että havaitsijoiden moninaisuus on epätodellista.

---

8 Objektiivisuuden määritelmä: 1. kaikista subjekteista ja subjektien näkökulmista riippumaton. 2. tajunnan ulkopuolella oleva .

Tämä sielujen monimuotoisuus on osa maailman harhaa. Se ei sen vuoksi ole sen todellisempi kuin muut. Tämän asian totuuden Bhagavan paljastaa seuraavassa säkeessä.

143. Sekä unessa että valveilla tämä [sielujen] monimuotoisuus on vain henkinen luomus, sillä syväunessa, joka on mielestä vapaa, tämä monimuotoisuus ei tule näkyviin.
144. Mieli itse luo maailman valvetilassa, kuten se tekee unessa. Mutta mieli ei tiedä, ei valveilla eikä unessa, että tämä on sen oma luomus.
145. Mieli luo maailman korkeamman voiman [*avidya-mayan*] alaisena ja sen vuoksi se ei pysty luomaan sitä mieleisekseen. Mieli, uskoen, että maailma on todellinen, harhautuu ja kärsii *samsaran* murheista.

Se, että mielellä on tämä poikkeava voima, joka on myös heikkous, osoitetaan seuraavaksi.

146. Tämä on mielen aito luonne, että se pitää todellisena kaikkea, jonka se luo. Tämä näkyy unelmoinnissa, todistamalla draamoja tai kuuntelemalla tarinoita.

Nämä esimerkit on otettu meidän valveillaolokokemuksestamme. Ne osoittavat tämän mielen itseään kiduttavan ominaisuuden, joka on jopa pahempi unissa.

Sitten todetaan johtopäätös.

147. Luominen ei ole mitään muuta kuin näkemistä; näkeminen ja luominen ovat yhtä ja samaa prosessia. Tuhoaminen on vain näkemisen lopettamista eikä mitään muuta, sillä maailma loppuu oikealla tiedolla itsestä.

Seuraava askel on sen havainnollistaminen, että myös mieli on epätodellinen. Seuraava säe alkaa tällä selityksellä.

148. Kun on selvää, että maailma on henkinen, maailma olisi todellinen, jos mieli olisi todellinen. Kuitenkin, jos mieli on epätodellinen, silloin

myös maailma olisi epätodellinen. Sen vuoksi on välttämätöntä tutkia, onko mieli todellinen.

Mutta on olemassa alustava tutkimus, johon on paneuduttava ja vastattava: todellisuuden testi tai testit, joita käytetään.

149. Ensinnäkin on välttämätöntä tutkia, millä testeillä tutkija voi erottaa todellisen epätodellisesta, koska [tässä] tutkimuksessa, mitä tulee siihen, mikä on todellista, todellisuuden testi, jonka maalliset ihmiset hyväksyvät, ei ole pätevä.

150. Papukaija, joka haluaa syödä leinikkipuun (Buttercup tree) hedelmää, menee [lopulta] pois pettynään.⁹ Miten uskomuksia täynnä olevaa, joka näin harhauttaa itseään, voidaan pitää järkevänä?

Tämä papukaijan käyttäytyminen, olipa se totta vai ei, on muuttunut sananparreksi. Ihminen on samassa tilanteessa. Hän odottaa saavansa puhdasta onnea maallisessa elämässä ja pettyy aina. Tämä havainnollistaa hänen kykyään itsepetokseen. Filosofit eivät olisi filosofeja, jos he hyväksyisivät harkitsemattomien ihmisten sinisilmäiset näkemykset.

Ellei sitä käytetä täysin pätevän Gurun johdolla, tiedon maalliset keinot ovat varmasti osoittautuneet harhaanjohtaviksi. Tämä totuus ilmaistaan seuraavassa säikeessä.

151. Äly, aistielimet ja mieli ovat perustietämättömyyden palvelijoita. Siten maalliset tiedonhakumenetelmät eivät ollenkaan tuota menestystä tässä tutkimuksessa.

Maalliset tietomenetelmät, joita kutsutaan todisteiksi, ovat suora havaitseminen, päättely, analogia, perinne, jne. Loogikot ja filosofit ymmärtävät ja harjoittavat niitä. Vedantalaisessa perustelussa niihin ei tule luottaa esitetystä syystä, nimittäin siksi, että ne ovat luonnoltaan tietämättömyyden palvelijoita, jotka on luotu suojelemaan ja vahvistamaan tätä tietämättömyyttä.

---

⁹ Leinikkipuun hedelmät ovat aina vihreitä. Kypsyttyään pitkän aikaa puussa, ne särkyvät avautuen, paljastaen sisäisen kuitumassan, eivätkä syötävää hedelmää. On olemassa uskomus, että papukaijat odottavat näiden hedelmien lähellä, toivoen, että he kypsyvät joksikin makeaksi. Sanonta, joka kiteyttää tämän uskomuksen, on vertaus hyödyttömästä, asiaa tuntemattomasta toiminnasta.

152. Todellisuuden testi, jota maailmassa pidetään hyvänä, on epäluotettava, koska se on tietämättömyyden lapsi. *Sadhakoille* luotettava testi erottaa totuus epätodellisesta on se, jonka viisaat ovat ilmoittaneet.

Tämä testi esitetään seuraavaksi.

153. Se, joka loistaa oman [tietoisuutensa] valolla, ilman muutosta, ilman laskeutumista ja nousemista, on yksin todellinen. Kaikki, joka ei ole niin, on epätodellista. Niin sanovat viisaat.

Tämän testin vedantalaiset metafysiikot hyväksyvät ja se on tämä, jota käytetään Upanishadeissa.

Seuraavaksi viitataan Bhagavad Gitaan.

154. 'Epätodellisella ei ole koskaan mitään [todellista] olemassaoloa eikä todellisella ole mitään olemattomuutta.' Näin Bhagavan Sri Krishna itse ilmoitti todellisen ja epätodellisen välisen eron.

Täten asiat, jotka ilmestyvät tiettyinä aikoina ja katoavat muina aikoina, jätetään todellisuuden luokan ulkopuolelle.

155. Se, millä ei ollut olemassaoloa alussa eikä ole olemassa jonkin ajan kuluttua, on olematonta jopa välivaiheessa [jonka aikana se näyttää olevan olemassa]. Se käsitys, että mikä tahansa, mikä ilmenee rajoittuneena tilaan tai aikaan [on todellinen], on tietämättömyyttä..

156. Vertauksessa todellinen on kulta ja epätodellinen on [kullasta tehty] koru. Kulta on todellinen koruihin verrattuna; jälkimmäinen on epätodellinen, koska se on katoava.

157. Koru oli kultaa ennen [valmistumista] ja se on kultaa jopa keskellä [kun se näyttää korulta] ja myös lopussa, [kun se sulatetaan]. [Siten] epätodelliset näyttävät todellisilta todellisuuden perustalla, aivan kuten epätodellinen koru näyttää todelliselta kullan perustalla [joka (kulta) on suhteellisen todellinen].

Tämä on yksi niistä vertauksista, joita Chandogya Upanishadissa käytetään havainnollistamaan täällä opetettua totuutta, että yksi korkein todellisuus, joka on todellinen Itse, on maailmailmiön perusta.

158. Jos kahta, maailmaa ja mieltä tarkastellaan tällä tavoin, ne todetaan epätodellisiksi. Tämä havainnollistamisen prosessi, kuten kaikkein pyhin [Bhagavan] opetti, tuodaan tässä julki.
159. Maailma, joka on saatu loistamaan ja valo, nimittäin mieli, joka sai maailman loistamaan, syntyvät ja asettuvat yhdessä [yhtenä]. Koska tämä pari ei näy keskeytyksettä, parin tulisi tietää olevan epätodellisen.
160. Mikä tahansa loistaa ajoittain, on eloton ja sen vuoksi loistaa toisen valolla. Se [todellisuus], jonka toimesta kaikki asiat elotta loistavat, on itseloistava, ollen luonteeltaan tietoisuus.

Tässä valolla ei tarkoiteta auringon, kuun tai lamppujen valoa, vaan tietoisuuden valoa.

Todellisuuden määritelmässä määriteltiin kaksi ehtoa: jatkuva, keskeytymätön loisto ja kykenevyys olla itseloistava. Nämä kaksi ovat vain yksi, ollen erottamaton. Vain korkeimman todellisuuden osoitettiin täyttävän ensimmäisen. Sen yksin osoitettiin täyttävän myös toisen edellytyksen. Sen vuoksi, se yksin voi olla vedantisesti todellinen. Mikään muu, ei mieli eikä maailma, täytä tätä määritelmää.

161. Me tiedämme oman jumalallisen Gurumme sanoista, että se on yksin todellinen, joka säilyy rauhan tilassa, joka on korkein ja että kaikki muu on epätodellista.

Näin, todellisuuden vedantalaisen testin menetelmällä on osoitettu, että erottamaton pari, mieli ja maailma, on epätodellinen ja että todellinen Itse, joka on Brahman, on yksin todellinen.

Nyt herää epäily ja se asetetaan lepoon seuraavissa säkeissä:

162. 'Jos jopa mieli on epätodellinen, niin siitä seuraa, että se, mitä jää jäljelle, on vain tyhjiys, sillä syväunessa ei ole mitään.' He, jotka herättävät tämän väitteen, tekevät virheen unohtamalla itsensä!

163. Kuinka tätä tyhjyyttä voidaan tietää lainkaan, jos kukaan ei ole todistamassa sitä? Tämä tyhjyys ei todellakaan ole ilman todistajaa. Siten tämä tyhjyys ei ole lopullinen todellisuus.
164. Tämä tyhjyyden oppi on näin selvästi kumottu kaikkein pyhimmän toimesta. Meille ei ole olemassa vähäisintäkään epäilystä tässä asiassa, koska [kuten Bhagavan osoittaa], siellä on todellinen Itse, ainoa selviytyjä, korkeimmassa tilassa.
165. Jokaisen elävän olennon Sydämessä itseloistava todellinen Itse loistaa omalla [tietoisuutensa] valolla 'Minänä'. Siten jokainen tietää itsensä olevan todellinen. Kuka on siellä ihmisten maailmassa, joka sanoo: 'Minä en ole olemassa!'

Näin on tehty selväksi, että Itse on itsepaljastuva. Tämä tarkoittaa, että Itsetuntemus tapahtuu suoralla kokemuksella eikä päättelyllä. Mutta monet filosofit näyttävät olevan tästä tietämättömiä.

166. Jotkut päättelevät oman Itsensä olemassaolon johtuvan henkisestä toiminnasta, järkeilemällä, 'Minä ajattelen, sen vuoksi minä olen'. Nämä ihmiset ovat kuin ne paksupäiset, jotka jättävät huomiotta elefantin, kun se kulkee ohi ja vakuuttuvat myöhemmin katsomalla jalanjälkiä!
167. Toden totta, jokainen kokee oman olemassaolonsa syväunen aikana, jossa mieltä ei ole. Lisäksi, nukkuja kuvailee [unen] onnen muistoa sanomalla: 'Nukuin onnellisesti'.
168. Kuinka kukaan voi muistaa jonkun toisen kokeman onnen? Unen onnesta nauttii varmasti itse. Sanooko kukaan: 'Hän, joka oli olemassa ennen unta, ei ole sama henkilö kuin minä olen nyt'?

Kuten Bhagavan itse on huomauttanut, kun Johnson menee nukkumaan, Benson ei herää, vaan vain Johnson.

169. Mieli, yhdessä maailmankaikkeuden kanssa, sulautuu siihen [Itseen] syväunessa ja sieltä se nousee jälleen [yhdessä maailmankaikkeuden kanssa] herätessä. Siten tyhjyyden usko on väärä.

170. Ilman tukevaa perustaa, miten voivat nämä kaksi, maailmankaikkeus ja mieli, ilmestyä ollenkaan? Onko olemassa ketään, joka näkee käärmeen ilman sen perustaa, köyttä tai ketään, joka näkee hopean ilman sen perustaa, osterinkuorta?
171. Varmasti on olemassa todellisuustietoisuus, joka lainaa olemassaolon [vaikutelman] ja loistaa maailmankaikkeuteen [sisältäen mielen]? Kuinka muuten voi maallisilla ihmisillä on käsitys, että tämä epätodellisuus on olemassa ja loistaa?
172. Koska nämä kaksi loistavat vain [Itsen] valolla, siksi tämä yksi on itseloistava tietoisuus. Lukuun ottamatta [tätä] Itseä, ei ole olemassa mitään muuta, missään, mikä on itseloistava.
173. Kun todellinen Itse loistaa oikean tietoisuuden sarastuksessa, ei aurinko eikä kuu eivätkä tähdet loista. Vain sen valossa ne loistavat täällä tietämättömälle, jonka mieli on kääntyneenä ulospäin.
174. Ei ole olemassa vähäisintäkään epäilystä todellisen Itsen olemassaolosta, koska se sama [puhdas] tietoisuus, jonka avulla koko maailma loistaa ja jonka valolla mielestä tulee mieli, on Itse.
175. Tietämättömyys ei estä 'Minä olen'-tietoisuutta, vaan vain tietoisuuden tosiasiaista, että 'Minä olen tietoisuus'. Jokainen – lukuun ottamatta tieteellisen uskon harhauttamia – tuntee oman olemassaolonsa.
176. Iankaikkinen, muuttumaton, aina loistava Itse pysyy jatkuvasti todellisena läpi kaikkien vaihtelevien tilojen. Sen, perustan päälle asetettuna koko maailma loistaa.
177. Vain lainaamalla todellisuuden tältä todellisuudelta, joka on täydellinen tietoisuus, tämä maailma ja mieli näyttävät todellisilta kaikille niille, joiden mielet harhautuvat heidän omien minuuksiensa¹⁰ tietämättömyyden vuoksi.

---

¹⁰ Tekstissä käytetään muutamassa kohdassa sanaa 'selves', joka merkitsee montaa itseä! Käytän silloin sanan 'minuus' eri muotoja, koska sanan 'itse' monikkomuodot eivät oikein kuulosta hyviltä! Sanan 'Self' isolla etukirjaimella kirjoitan aina isolla etukirjaimella 'Itse'. Tekstissä olevia pienellä etukirjaimella kirjoitettuja erilaisia 'self'-jä kirjoitan myös itse pienellä.

Bhagavanin omaa julistusta lainataan seuraavaksi.

178. Tässä on kaikkein pyhimmän lausunto: "*Brahman*, joka on vain yksi, itse loistaa kaikkien olentojen sisällä [Sydämessä] todellisena Itsenä, 'Minän' muodossa, 'Minänä'. Ei ole muuta Itseä."
179. Hän sanoi myös: ”Tämä sama [totuus] on kuuluisan, taivaallisen äänen ilmaisen merkitys, joka kertoi Moosekselle: "Minun todellinen luontoni on pelkkää tietoisuutta, 'Minä olen'".”
180. Viisaat, tulemalla tietoiseksi siitä, mikä on *Brahman*, loistaen korkeimmassa tilassa todellisena Itsenä, ovat aina tyytyväisiä. Se on aivan kuin he olisivat saaneet kaikki toiveensa täytetyksi yhtä aikaa.

Täydellistä onnea, jossa viisaat elävät, ei ole selitettävissä millään muulla tavalla.

181. Tämä puhdas tietoisuus, joka on todellinen Itse, ilmestyy hänelle, joka ei tunne itseään, maailmana. Tämä todellisen Itsen todellisen luonteen virheellinen ymmärtäminen on juurtunut hänen oman Itsensä tietämättömyyteen.
182. Tämä maailma, tietämättömyyden hedelmä, peittää tietenkin tämän [Itsen] totuuden. Äly, aistit ja mieli ovat [tämän] tietämättömyyden palvelijoita.
183. Tästä syystä johtuu, että maalliset todistamismenetelmät, nimittäin suora havaitseminen, perinne ja päättely, palvelevat vain pettämällä ihmistä. Ne eivät ollenkaan palvele oikean tietoisuuden saavuttamista.
184. Mistä ihmeestä johtuu, että tietämätön, ajatellessaan maailman olevan todellinen itsenäisesti, tulee myös vakuuttuneeksi, että todellinen Itse – joka on aina onnellinen, haluamaton, erillinen ja yksin – on sidoksissa maallisuuteen?

185. Maailman epätodellisuutta, joka on näin selitetty, ei ole helppo ymmärtää yhdellä ainoalla vertauksella. Sen vuoksi, tehdäkseen tämän ymmärrettäväksi *sadhakalle*, pyhä Guru antaa kolme vertausta peräkkäin.
186. Kun selitetään, että maailman pettävä ilmestyminen on kuin käärmeen näkyminen köydessä, epäily herää opetuslapselle, koska hän ajattelee, ettei vertaus ole sopiva kaikissa tapauksissa.
187. Käärmeen pettävä käsitys lakkaa, kun köysi (köyden)¹¹ tunnetaan [olevan totuus]. Maailman harha ei lopu etsijältä [kun hän ymmärtää, että se on epätodellinen]. Jopa sen jälkeen, kun [maailman epätodellisuuden] totuus tunnetaan paljastuksen ja perustelujen avulla, maailma jatkaa yhä ilmenemistään [aivan kuin todellinen].

Tälle ilmeiselle poikkeukselle on olemassa selitys, joka annetaan seuraavaksi.

188. Maailman harha ei pääty teoreettisella tiedolla ja sen vuoksi tälle epäilylle ei ole aihetta. Kuitenkin, poistaakseen tämän epäilyn, Guru antaa toisen vertauksen.
189. Jopa sen jälkeen, kun sen totuus on tullut tunnetuksi, siellä jatkuu veden näky kangastuksessa. Mutta vaikka tämä epäily selviää, toinen epäily syntyy [sen paikalle].
190. Sitä vastustetaan: 'Maalliset esineet tarjoavat joitain hyödyllisiä tarkoituksia, mutta kangastuksen vesi ei.' Tähän vastaus on: 'Unessa näkyvät asiat ovat hyödyllisiä [unessa], mutta siitä huolimatta ne ovat epätodellisia.'
191. Samalla tavalla, maailman esineet, vaikka ovat hyödyllisiä [sillä aikaa kun ne näyttävät olevan olemassa], ovat epätodellisia. Tämä tila, jota kutsutaan valveillaoloksi, on todella unta, jonka näkee ihminen, joka on unen uhri, joka (uni) koostuu todellisen Itsen tietämättömyydestä.

---

¹¹ Sama kieliongelma kuin aiemmissa viitteissä!

192. Niin kauan kuin tämä tietämättömyyden uni ei lakkaa [Itsen totuuden] suoralla kokemuksella, tämä uni nimeltä valveillaolo, jossa maailma näyttää todelliselta, jatkuu.

Todellisuuden testi toistuu jälleen tässä yhteydessä.

193. Täytyy ymmärtää, että todellisuus on peruuttamisesta vapaa ja epätodellisuus on tuhoutumisen alainen. Itse yksin on todellinen, koska se ei koskaan lakkaa olemasta. Maailma on epätodellinen, koska se lakkaa ilmestymästä, kun on olemassa Itsen tietoisuus.

Seuraavaksi maailman epätodellisuuden luonnetta selvennetään lisää.

194. Koko maailmankaikkeus ilmenee todellisen Itsen, perustan päälle asetettuna, joka on todellisuus ja sen vuoksi se ei ole kuin ihmisen sarvi. Mutta siitä opetetaan, ettei se ole todellinen itsenäisesti.

Tämä ero on tärkeä. On olemassa kahdenlaista epätodellisuutta. Täysin epätodellinen, joka ei ole koskaan mahdollinen todellisena, on sellainen, jolla ei ole perustaa, kuten miehen tai jäniksen sarvi. Toisentyypinen on se, joka voi ja todella näyttää todelliselta, kuten köysi-käärme. Maailman epätodellisuus on jälkimmäisen kaltainen. Se ei ole todellinen itsenäisesti, koska se on velkaa todellisuuden vaikutelman sen perustalle. Tätä asiaa käsitellään myöhemmin.

Tähän mennessä on keskusteltu maailman todellisuuden kysymyksestä kokonaisuutena ja johtopäätös on saavutettu edellä esitetyllä tavalla. Bhagavan käsittelee seuraavassa samaa kysymystä yksityiskohtaisesti ja vahvistaa siten tämän johtopäätöksen.

195. Tämä koko maailma näyttää jakautuneen loputtomaan määrään erityyppisiä osia. Meidän pyhä Gurumme tekee selväksi, että kaikki nämä osat ovat myös epätodellisia [kun niitä pidetään erillisinä].
196. Se on mieli, joka tuntee eron yksilöllisen sielun ja Jumalan ja kaikkien muiden erilaisuuksien välillä. Mielen luonteena on havaita eroja. Mielestä vapaassa tilassa ei ole eroja.

Erilaisuudet havaitaan valveilla ja unessa, joissa mieli on läsnä, muttei syväunessa eikä korkeimmassa tilassa, koska sieltä mieli on poissa, kuten jo osoitettiin.

Tätä erilaisuuksien ilmenemistä jäljitetään seuraavaksi sen juurelle, mikä ilmoitetaan.

197. Sen vuoksi kaikkien näiden erilaisuuksien kokonaisuus, jonka ymmärtämättömät kokevat, on olemassa vain mielen havainnossa. Kaikilla mielen havainnoilla on juurensa eron havaitsemisessa Itsen ja ei-Itsen välillä.
198. Tämä on vakaumus 'Minä olen tämä keho', joka on *samsaran* puun juurisyy. Ja koska tämän vakaumuksen julistetaan olevan tietämättömyyttä, kaikki erilaisuudet ovat tietämättömyyden seurausta.
199. Mieli, joka on nimeltään 'sielu', itse luo ja ymmärtää nämä erilaisuudet tietämättömyyden kautta. Syväunen tilassa ei ole erilaisuuksia. Ja korkeimmassa tilassa ei ole mitään erilaisuuksia, nimenomaan erilaisuutta Jumalan ja sielun ja kaiken muun välillä.
200. Tästä syystä kaikki parit ja kolmikot ovat epätodellisia. Ne ovat olemattomia Itsen luonnollisessa tilassa ja häneen, joka oleskelee siinä tilassa, korkeimmassa tilassa, ne eivät vaikuta.

Pareja esitellään seuraavissa kahdessa säkeessä.

201. Mestari ilmoittaa, että kaikki nämä [luetteloidut kohdat] ja muut vastaavat yksiköt ovat [epätodellisia] kuin unet, koska niiden juurisyyinä on egotunne: erot kuten sisäpuolella ja ulkopuolella, syntymä ja kuolema, kokonaisuus ja yksiköt, maailman luominen ja hävittäminen, pimeys ja valo, Itse ja ei-Itse, orjuus ja vapautus, tieto ja tietämättömyys, sielu ja Jumala, vapaa tahto ja kohtalo, ilo ja kipu, huonot ja hyvät ominaisuudet ja ansio ja synty.
202. (Edellinen säe sisältää molemmat säkeet 201 ja 201!)

Nämä ovat vastapareja nimeltään dvandvat. Kolmikoita (triputeja) käsitellään seuraavaksi.

203. Tietäjän, hänen tietämiensä kohteiden, jotka ovat ei-Itseä ja hänen kohteiden tietämisensä ja kaikkien muiden, jotka samalla tavalla sisältävät nämä kolme tekijää, sanotaan olevan epätodellisia, kuten unet, koska ne ovat tietämättömyyden seurausta.

Maailman huomataan tarkasteltaessa koostuvan näistä pareista ja kolmikoista. Ensimmäinen pari, jota käsitellään, on sielun ja Jumalan pari.

204. Nämä kaksi, nimittäin ne, joita sanotaan 'sieluksi' ja 'Jumalaksi', jotka tietämättömyys luo ja heijastaa todellisen Itsen päälle, eivät ole toisistaan erillään. Tämä erilaisuus havaitaan tietämättömyyden esiintymisen aikana, joka johtuu samaistumisesta muotoon, jonka oletetaan olevan todellinen.

Muodon asettamaa rajoitetta lukuun ottamatta, nämä kaksi ovat sama. Tätä selitetään seuraavaksi.

205. *Maya* on Jumalan keho [eli ominaisuus]. Tietämättömyys on sielun keho. *Maya* on tuon Korkeimman alamainen. Mutta sielu on tietämättömyyden alamainen.

206. *Maya* ja tietämättömyys mainitaan pyhässä perimätiedossa, jotta selitetään sielun ja Jumalan välinen ero. Tämä erilaisuus, jonka juuret ovat tietämättömyydessä, on epätodellinen, mutta sitä [pidetään] todellisena (se on todellinen)¹² maallisen toiminnan näkökulmalta.

Tämä on moninaisuuden selitys, jota kutsutaan myös kaksinaisuudeksi. Tämä näyttää todelliselta niin kauan kuin syy, tämä tietämättömyys, vallitsee.

207. Kaksinaisuus tulee jatkossakin näyttämään todelliselta, niin kauan kuin tämä 'sieluna' olemisen ominaisuus ei lopu [Itsen] oikealla tiedolla. Tästä syystä tämä erilaisuus näyttää todelliselta, samoin kuin kaikki muutkin erilaisuudet täällä.

208. Näiden kolmen – nimittäin maailman, Jumalan ja sielun – epätodellisuutta opetetaan yhtenä jakamattomana totuutena. Ei ole

---

¹² Sama kieliongelma kuin aiemmissä viitteissä!

mahdollista käyttää kanan toista puolta ruoanlaittoon ja toista puolta munien munintaan.

Vertauksen tarkoituksena on painottaa täällä opetettua totuutta, että mainitut kolme ovat todellisia tai epätodellisia yhtenä kokonaisuutena, eivät erikseen. Niinpä niiden epätodellisuuden opetuksen ei voida hyväksyä koskevan yhtä ja hylätä muut kaksi. Tämä tulee selväksi myöhemmin.

209. Hänelle, joka pitää itseään kehon omistajana tai asukkaana, ollen 'sielu', todellisesta Itsestä tulee hänelle Jumala. Tällaisen tulisi harjoittaa Hänelle antautumista vapautuksen tähden.

Tämä tarve antautua on olemassa jopa advaiteille, ei-erilaisuuteen uskoville, kuten osoitetaan alla.

210. Sellaisen, joka tuntee ei-erilaisuuden totuuden pelkästään älyllisesti, muttei kykene saavuttamaan todellisen Itsen todellisen luonteen kokemusta, täytyy yrittää saavuttaa vapautus antautumisella ja itsensä luovuttamisella Jumalalle.

On olemassa kaksi määrättyä polkua, koska on erilaisuutta ominaisuuksissa. Tätä selitetään seuraavaksi.

211. Vain kaksi polkua on suunniteltu etsijälle vapauteen: rohkealle, oman Itsensä etsiminen, ja pelkääjälle, itsensä luovuttaminen Jumalalle. Näihin kahteen sisältyvät kaikki polut.

Suuri määrä polkuja tunnetaan ja niitä seurataan, mutta ne kaikki tulevat näiden kahden alle. Rohkeaa on jo kuvattu. Toinen on hän, joka pelkää samsaraa, muttei kykene valitsemaan etsintää, jonka Bhagavan opetti olevan suora polku. Tällä suoralla polulla kaikista etukäteen muotoutuneista käsitteistä luovutaan, kuten myöhemmin nähdään. Itsensä luovuttaminen on viimeinen askel Jumalalle antautumisen harjoituksessa, joka on ainoa muu vaihtoehto suoralle polulle.

212. Tätä kaksinkertaista polkua on opettanut kaikkein pyhin, Ramana, näin: "Joko etsi egotunteen ['minän', joka nousee kehossa] juurta tai luovuta se egotunne Jumalalle, saadaksesi sen tuhoutumaan [Hänen armollaan]."

Advaitia, joka halveksii antaumusta alempiarvoiseksi, paheksutaan seuraavaksi.

213. Se typerä ihminen, joka, pitäen itseään *advaitina*, muttei ole tarpeeksi rohkea [valitsemaan Bhagavanin opettamaa etsintää] ja joka halveksii antaumusta alempiarvoiseksi, elää turhaan, antautumatta Jumalalle. Hän on ihminen, jolla on turmeltunut mieli.

Seuraavaksi antautujan osoitetaan olevan paremmassa asemassa kuin muut ihmiset.

214. Tässä *samsarassa* antautuja on kuin ruukku, joka on narulla laskettu kaivoon. Ihminen ilman antaumusta on kuin ilman narua kaivoon pudonnut ruukku.

Merkitys on se, että antautuja on määrä pelastaa samsarasta Jumalan armolla, mutta niin ei käy heille, joilla ei ole antaumusta. Antautumisen polkua käsitellään seuraavaksi.

215. Heillä, jotka on varustettu pirullisella luonteella, ei voi olla oikeanlaista antaumusta. Siksi hyvän ihmisen tulisi tarttua kiinni jumalalliseen luonteeseen harjoittamalla antaumusta Jumalalle.

216. Jumalan voimalla, joka tunnetaan maailmassa armona, on kolme muotoa: Jumala, Korkein Olento; Pyhä Guru; ja todellinen Itse korkeimmassa tilassa.

Näiden kolmen ilmoitetaan näin olevan yksi. Antautuminen Jumalalle johtaa Gurun löytämiseen, joka on Jumala. Antautuminen Gurulle johtaa Itsen oikeaan tietoon, joka (Itse) ei ole kukaan muu kuin Jumala.

217. Tämä [Jumalan] Armo on ainoastaan tosiasia, että Hän Itse on läsnä Sydämessä todellisena Itsenä. Armo on tuon korkeimman yhden aito luonne ja ilman armoa Hänellä ei voi olla olemassaoloa.

218. Se Jumalan armo on aina valpas; koskaan ei ole olemassa aikaa, jolloin tämä armo on poissa. Mutta niin kauan kuin ihmisen egotunne on elossa, hän tarvitsee ponnistusta omalta puoleltaan.

219. Se Jumalan armo ei hylkää ketään; hän [varmasti] johtaa kaikki vapautumiseen. Jotkut tulevat vapautumaan pian; toiset pitkän ajan kuluttua.

220. Antautuja voi ajatella: 'Minä harjoitan antautumista Jumalalle omin ponnistuksin', mutta tämä ei ole totta, koska se on Jumala, joka saalistaa harhaista sielua, joka vaeltaa sokeasti *samsaran* metsässä ja tarttuu hänestä kiinni [Hänen armollaan].

Seuraavaksi osoitetaan, että Jumalan armo on mittaamatonta.

221. Jumalan armon määrä on niin suuri, Hän antaa Itsensä antautujille: sillä kun, Hänen armollaan, ego tuhoutuu, etsijä saavuttaa Hänestä erillään olemattomuuden tilan.

Tämä on yksi Bhagavanin lausumista.

222. Jumala on sellainen magneettinen vuori, joka vetää sieluja Itseensä, tekee heistä liikkumattomia ja nielee ne [kuin ruuan] ja aina sen jälkeen suojelee heitä korkeimmassa tilassa, loppumattomassa autuudessa, joka on Hänen oma tilansa.

Tämä totuus esitetään yhdessä Bhagavanin lauluista, Arunachala Dasakamin 6. ja 11. säkeessä Sri Arunachalalle.

Kaikkien sielujen on määrä saavuttaa tämä päämäärä jumalallisella armolla. Tätä kuvaillaan seuraavissa säkeissä, joiden teema on otettu Bhagavanin Arunachala Ashtakamin kahdeksannesta säkeestä.

223. Kuten joki, joka on syntynyt merestä nousevien pilvien sateista, palaa takaisin lähteeseensä, mereen ja kuten lintu, joka vaeltelee pitkän aikaa taivaalla, saavuttaa levon palaamalla [kotiinsa] maan pinnalle, samoin sielu, joka on saanut alkunsa korkeimmassa, sen jälkeen, kun on vaeltanut tässä *samsarassa* valtavan ajanjakson, palaa päinvastaiseen suuntaan ja liittyy uudelleen siihen korkeimpaan, josta sai alkunsa.

224. (Edellinen säe sisältää molemmat säkeet 223 ja 224!)

225. Antautumista opetetaan olevan kahdenlaista antautujan kypsyyssasteen mukaan; alussa se on kuin apinanpoikasen antaumusta ja myöhemmin antaumus on kuin kissanpennulla.

Apinanpoikanen pitää kiinni äidistään omalla ponnistuksellaan, kun taas kissanpentu ei tee ponnistusta, vaan luottaa täysin äitikissaan. Kypsymätön antautuja on kuin edellinen ja kypsä on kuin jälkimmäinen; edellisellä on hänen egoismsinsa hillitön; jälkimmäisen egoismi on suuresti vaimentunut ja siksi hän on paljon runsaamman armon vastaanottaja ja saavuttaa päämäärän paljon nopeammin.

226. Sen jälkeen kun hän on harjoittanut antaumusta monia elämiä kuin apinanpoikanen, lopussa, kun hänen egoismsinsa on suuresti vähentynyt, hän harjoittaa antaumusta kuin kissanpentu.

227. Antaumus, joka on kuin kissanpennun, on samaa kuin ottaa turvapaikakseen Jumalan jalat ja antautua Hänelle. Tämä antaumus, joka puhdistuu lisää mielen puhdistamisella, tulee aikaa myöten yhdeksi oikean tiedon kanssa.

228. Kaikkein pyhimällä on olemassa lausuma, että todellinen antautuja on se, jonka tekee hän, joka tuntee totuuden itsestään Itsen etsinnällä.

Itsensä luovuttaminen on todellista ja tehokasta siinä määrin kuin egotunne vaimenee. Sen vuoksi, niin kauan kuin ego säilyy, itsensä luovuttaminen on epätäydellistä ja vaillinaista. Siitä tulee täydellinen ja hedelmällinen vain silloin, kun ego kuolee kokonaan eikä koskaan elvy.

229. Myös antautumista on kahdenlaista: yksi erillisyyden tunteella ja toinen ei-erillisyyden tunteella. Ensimmäinen määrittellään puhdistamattomille; jälkimmäinen on erinomainen hyvin puhdistuneille.

Erillisyyden tunne heikentää antautumisen tasoa. Hän, joka on vakuuttunut siitä, että erilaisuudet eivät ole todellisia, on yksin kykenevä todelliseen itsensä luovuttamiseen; siten hänen antautumisensa on ylempi. Mutta,

kuten osoitetaan seuraavaksi, antautumista, johon sisältyy erillisyyden tunne, ei tule halveksia.

230. Jos joku, pitäen Häntä, joka on vain Itse, muuna kuin itsenään, palvoo Häntä muodossa ja nimellä, silloin ajan myötä, älynsä selkeytymisensä kautta, hän varmasti saavuttaa korkeimman tilan. Tästä ei ole epäilystäkään.

Muodon ja nimen yhdistäminen Jumalaan on väistämätöntä heille jotka, kykenemättä valitsemaan suoraa polkua, haluavat siitä huolimatta vapautuksen ja haluavat palvoa Jumalaa saavuttaakseen Hänen armonsä.

Bhagavan paljasti hyvin niiden uskontojen seuraajien tietämättömyyden ja ahdasmielisyyden, jotka tuomitsevat kuvien käytön jumalan palvonnassa, kun hän keskusteli joidenkin muslimien kanssa, jotka ilmoitetaan Maha Yogassa ja kirjassa Talks with Sri Ramana Maharshi (Keskustelut). Bhagavanin vastauksen ydin muslimeille oli se, että hänellä, joka ajattelee olevansa muoto, kuoleva keho – vaikka hän todellisuudessa on muodoton ja nimetön – ei ole oikeutta nostaa tätä kysymystä. Tietämättömyyden tilan aikana vilpittömän palvojan on luvallista pitää Jumalaa muotona ja nimenä ja käyttää kuvia tai symboleja palvonnan helpottamiseksi. On olemassa toinen Bhagavanin sanonta, joka annetaan seuraavassa säikeessä.

231. 'Jos ihminen palvoo Jumalaa, joka on nimetön ja muodoton, hän tulee vapautumaan orjuudesta nimien ja muotojen avulla.' Tällainen on Sri Ramanan opetus.

Myös seuraava.

232. Ihminen, joka on varustettu jumalallisella luonteella, mietiskelemällä antaumuksella Jumalaa, jolla on muoto, saavuttaa sen saman [vapautuksen] Tilan, jonka toinen saavuttaa mietiskelemällä Häntä muodottomana.

Seuraava säe osoittaa, että palvoja on vapaa, antautumisensa tarkoitusperien vuoksi, yhdistämään Jumalaan minkä tahansa nimen tai muodon, joka vetoaa häneen rakastettavana.

233. Ihminen voi palvoa sitä yhtä Olentoa nimellä ja missä tahansa muodossa, niin kuin hän haluaa. Korkeimman muotojen välillä viisas, jonka mieli on puhdas, ei näe mitään paremmuutta tai huonommuutta.

Näin todellinen vapaamielisyys on Vedantan opetuksen erityinen ominaispiirre. Vapaamielisyyttä ei sisälly vaatimukseen, että kaikkien ihmisten tulisi luopua omista uskoistaan ja omaksua vaatijan oma, vaan oivallukseen, että kaikki uskonnot ovat polkuja Jumalan luo. Advaitien odotetaan ymmärtävän tämän.

Sitten tässä kohdassa mainitaan suuren runoilijan, Kalidasan painava sana.

234. 'On olemassa vain yksi Jumalan muoto; (mutta) Se jakautui kolmeksi; ja yhteistä kaikille kolmelle on paremmuus ja huonomuus [vuorotellen].'

Niiden kesken ei ole todellista paremmuutta eikä huonommuutta. Mutta palvojien sallitaan liittävän niihin paremmuutta tai huonommuutta heidän omien tarpeidensa mukaan. Ne kaikki ovat muodottoman Brahmanin, todellisen Itsen yhdenvertaisia muotoja. Nämä muodot katoavat, kun todellinen Itse koetaan sinä, mikä se todella on.

Mikä, kaikista saatavilla olevista muodoista, on paras, on seuraava kysymys, johon seuraavaksi vastataan.

235. Kaikista Jumalan muodoista paras on viisas, joka ei pidä Itseään muuna kuin Itsenä. Toden totta viisas, joka on Guru, on jumalallisen armon [kolmesta] muodosta toinen.

236. Bhagavan Sri Krishna itse sanoo *Gitassa*: 'Minä itse olen viisas.' Sen vuoksi, tietäessään tämän totuuden hänestä, kuten pyhässä perimätiedossa ilmoitetaan, ihmisen ei tulisi pitää viisasta Jumalasta erillisenä.

237. [Lisäksi] *Upanishadeissa* on olemassa teksti, että hänen, joka haluaa vapautuksen, täytyy palvoa Itsen tuntijaa. Jos hän ajattelee häntä [viisasta, joka on Guru] muuna kuin Jumalana, se ajatus tukkii hänen polkunsa.

Seuraavaksi pannaan merkille yksi niiden palvojien silmään pistävistä puutteista, jotka pitävät Jumalaa muuna kuin Itsenä.

238. Ne palvojat, jotka palvovat Jumalaa ei Itsenä, haluavat vapaamielisyyttä. Joidenkin heidän tapauksissaan tämä epäkohta loppuu pitkän ajan kuluttua älyn selkiytymisellä.

Mielen kapea-alaisuus on vakava puute ja ennen kuin se voitetaan, etsijä ei saavuta päämääräänsä.

Seuraavana puheenaiheena on 'Jumala-näky', jossa jokin tietämättömyys vallitsee.

239. Palvoja kaipaa nähdä Jumalan muodon sellaisena kuin hän itse kuvittelee. Joskus hän saattaa jopa nähdä juuri tämän muodon, mutta tämä näky on hetkellinen ja siten epätodellinen.

Tämän halun järjettömyys paljastuu nyt.

240. Ollen itse se sama Korkein Olento, mutta pitäen Häntä tietämättömyyden tähden muuna kuin Itsenä, hän pyrkii antautumalla saavuttamaan näyn Hänestä! Onko olemassa mitään yllättävämpää kuin tämä?

Todellakin tämä on topsy-turveydom!¹³

241. Kuinka voi muodottoman näkeminen muotona olla todellinen näky? Ja kuinka voi Hänen, joka on Itse, näky ei-itsenä, olla todellinen näky?

Bhagavan ratkaisee tämän arvoituksen helposti.

242. Kaikki muodot ovat henkisiä ja siten näytelmä on näkijän sisällä. Näkijän totuus on se, jota tulisi etsiä, koska se on Korkeimman Olennon totuus.

Näiden näkyjen epätodellisuus ilmaistaan seuraavaksi.

---

¹³ Yksinäytöksinen operetti, joka kertoo maasta, jossa kaikki on nurin niskoin!

243. 'Se ihminen, joka, antautumista harjoittamalla, näkee Jumalan jonain muuna kuin itsensä, näkee ainoastaan henkisen muodon' – sellainen on kaikkein pyhimmän lausunto [tässä asiassa].

Mitä silloin on Jumalan todellisuus?

244. Se, mikä jää jäljelle [näennäisen] näkijän tuhoamisesta, näkijän [totuuden] etsinnällä, on Itsen totuus ja myös Korkeimman Olennon totuus.

*Tässä viitataan Itsen etsintään, Bhagavanin opettamaan suoraan polkuun. Sitä käsitellään myöhemmin.
Todellinen näky on sama.*

245. Se tila, jossa mieli, nimeltään sielu, nielaistaan ja on tullut yhdeksi Hänen kanssaan, on itse synnyttävä Itsen todellisen näyn ja Jumalan oikean näyn – niin sanoo pyhä Guru, Sri Ramana.

Seuraava kysymys koskee sitä, kuinka mietiskellä Jumalaa.

246. Paljastus määrää, että etsijän tulisi mietiskellä Häntä hänen omana todellisena Itsenä. Paljastus muotoilee pedoiksi ne, jotka mietiskelevät Häntä ei-Itsenä.

247. Bhagavan Vasistha on sanonut, että hän, joka palvoo Jumalaa ei-Itsenä, kääntyen pois todellisesta Jumalasta, joka on Itse, on kuin hän, joka menee etsimään kallisarvoista kiveä ja heittää pois helmen nimeltä Kaustubha, joka on jo hänen kädestään!

Tämä on lainaus Yoga Vasisthasta. Samaa aihetta käsitellään toisesta näkökulmasta.

248. Koska kaikkein pyhin on osoittanut, että alkuperäinen synti [sanottu kristityille] on vain 'Minä olen keho'-tunne, Jumalasta erillään olemisen tunne, joka on tämän synnin hedelmä, on itse ainoa syntinen!

249. Korkeimman Olennon täydellisyys [kokonaisuus], jonka paljastus ilmaisee, tulee todelliseksi vain Hänen Itsenä olemisellaan. Vain

harhautuneet kieltävät tämän Hänen täydellisyytensä itsestään erillään olemisen käsityksellään.

250. Mutta antaumus harjoitettuna ilman erillisyyden tunnetta, on tie hyväksyä tämä Jumalan täydellisyys; ja Bhagavan, meidän Gurumme, sanoo, että tämä antautuminen on kaikkein mainioin ja erittäin puhdistava etsijälle vapautumista varten.

Bhagavan osoittaa myös, ettei antautuminen erillisyyden tunteella johda päämäärään.

251. Lisäksi, kaikkein pyhin on osoittanut että, niin kuin ihminen, joka ajaa takaa pimeyttä valo kädessä, palvoja, joka mietiskelee Jumalaa erillisenä, ei saavuta Jumalaa [niin kauan kuin hänellä on tämä virheellinen käsitys].

Valo kädessä on todellinen Itse ja pimeys on olematon, erillinen Jumala. Tämän Bhagavan on sanonut Arunachala Ashtakamissa. Korkeampi antaumus, toisaalta, johtaa päämäärään, joka on egoton tila.

252. Koska parempi palvoja lähestyy Jumalaa Itsenä, tietäen, että erillisyyden käsite, egon takia, on virheellinen, tälle vapaudenetsijälle egon tuhoutuminen tulee toteutumaan nopeasti.

Toinen seikka on tämä.

253. Hänen tapauksessaan, joka palvoo Jumalaa ei-Itsenä, itsensä luovuttaminen on huijausta, aivan kuten kookospähkinä lahjana [vieraille] on huijausta Cholan alueella.

Tässä annettu vastaavuus on kookospähkinän lautaselle laittamisen käytäntö, vain muodon vuoksi, ilman että aiotaan antaa sitä. Seuraavaksi pannaan merkille toinen erillisyyden tunteen vaikutus.

254. Kun Korkein Olento alennetaan ei-Itsen asemaan, seurauksena on se, että Hän ei ole kaikkien eniten rakastama. Sillä sekä paljastuksen että kaikkien olentojen yhteisen kokemusten mukaan Itse on kaikkien rakkain!

Gitassa opetuksen päättävä säe on arvoitus. Kuinka Bhagavan, meidän Mestariimme, ratkaisee tämän arvoituksen, osoitetaan seuraavaksi.

255. Bhagavan, meidän Gurumme, ilmoitti *Gitan* viimeisen säkeen oikean merkityksen salaisuuden seuraavalla tavalla: "Ihmisen tulisi tehdä itsensä luovuttaminen korkeimmalle luopumalla sellaisista ominaisuuksista, jotka virheellisesti liitetään todelliseen Itseen, nimittäin, että hän on 'sielu' jne."

Siinä Gitan säkeessä sanan dharma ei tule ymmärtää merkitsevän moraalista toimintaa, vaan merkitsevän 'tilaa' tai 'ominaisuutta'. Näin tulkittuna, säe on järkevä, ei muuten.

Tämä tuo meidät itsensä luovuttaminen aihepiiriin, jota nyt selitetään.

256. Se, mitä kutsutaan itsensä luovuttamiseksi Jumalalle, on antautumisen harjoituksen lopullinen täyttymys. Tämä voidaan saavuttaa puhdistetulla mielellä, kun egon valta vähenee suuresti.

257. Aivan kuten pienestä magneetista tulee suureen magneettiin yhdistynyt vastakkaisten napojen vastakkain asettelulla, samoin äärellisestä sielusta tulee yksi Korkeimman Olennon kanssa yhdistämällä päänsä Hänen jalkojensa kanssa.

Tämä magneettivertaus palvelee tuomalla esiin palvojan täydellisen nöyryyden tarpeen. Jos ego on hillitön, siinä ei voi olla itsensä luovuttamista.

Seuraavaksi kuvaillaan sitä, kuinka hänen, joka on luovuttanut itsensä Jumalalle, täytyy kulkea läpi elämän, kunnes hän saavuttaa täydellisen egottomuuden.

258. Itsensä luovuttamisen on todella tehnyt hän, jolla on aina tunne: 'Tapahtukoon kaikki asiat sinun tahtosi mukaan. Kaiken suhteen minut on sidottu sinuun.'

Toisin sanoen, itsensä luovuttamisen jälkeen hänen on jätettävä itsensä jumalalliselle tahdolle ilman mitään ehtoja.

259. Hän, joka on luovuttanut itsensä, on rauhassa ja muistaa, että Hän [Jumala] on maailman taakan kantaja. Hän, joka kantaa taakkaa itse, on

naurettava, niin kuin veistos tempelitornin pinnalla, joka näyttää kantavan tornia omilla hartioillaan.

260. Niin kuin hän, joka matkustaessaan junanvaunussa, laskee matkatavaransa käsistään vaunuun ja tekee matkastaan täydellisen, samoin hänen tulisi luovuttaa oma [*samsarinen*] taakkansa Jumalalle ja tehdä elämästään täydellisen maailmassa.

Heitä, jotka ottavat tehtäväkseen uudistaa maailmaa tai lievittää toisten kärsimyksiä, käsitellään seuraavaksi.

261. Viisaan tulisi luovuttaa Jumalalle huolensa, jotka koskevat maailman hyvää, samoin kuin hän luovuttaa Hänelle huolensa omasta kehostaan ja perheestään.

262. Kypsän palvojan täytyy kuluttaa aikaansa kärsivällisesti sietäen kaikkea, mitä hänelle tapahtuu, joko miellyttävää tai epämiellyttävää tai muuten, taipumatta suruun tai iloon Häneen imeytyneellä sydämellään.

263. Kun ego kuolee, tultuaan jumalallisen armon nielaisemaksi, palvojan itsensä luovuttaminen tulee todelliseksi ja täydelliseksi.

Tämä on sanottu järjen kielellä. Mutta tämän täyttymyksen varsinainen totuus ylittää älyn ja siksi sitä ei ole helppo välittää sanoin. Toden totta, itsensä luovuttamisen käsite on imeytynyt absoluuttisen totuuden näkökulmalta.

264. Niin kuin olisi osan tarjoaminen [Ganeshalle], joka on otettu raakasokerista tehdystä Ganeshan kuvasta, samanlainen on oman itsensä luovuttaminen Jumalalle, koska ei ole olemassa mitään itseä Hänestä erillään.

265. Koska Itse on Korkein Olemus, kenen toimesta, miten ja kenelle on luovuttaminen tehtävä? Todellinen itsensä luovuttaminen on vain egon hävittäminen, jonka (egon) toimesta Hänestä erillään olemisen tunne syntyy.

266. 'Jos sinä haluat antaa itsesi Jumalalle, silloin ensimmäiseksi kaiva esiin ja tunne Itsesi. Itsensä lahja Jumalalle toteutuu tällä tavalla.' Niin sanoi kaikkein pyhin.

Totuus namaskarasta (heittäytymisestä) on sama kuin itsensä luovuttaminen. Tätä selitetään seuraavaksi.

267. Myös *namaskaran* totuus on vain täydellinen luopuminen egotunteesta. Oikea tietoisuus, itsensä luovuttaminen ja *namaskara*, kaikki nämä kolme ovat yksi ja sama.

Näin osoitetaan, ettei Jumalasta tule näkökyvyn kohdetta. Eikä Hänestä myöskään tule tietämisen kohdetta. Tämä osoitetaan seuraavaksi.

268. Koska Jumalasta ei tule näkökyvyn kohdetta, Hänestä ei myöskään tule tietämisen kohdella. Koska Hän ylittää mielen, mieli tulee tuntemaan Hänet [jos ollenkaan] vain väärin.

269. Koska todellinen Itse, joka on tietoisuus, on sama kuin Jumala ja koska Hänestä erillään ei ole olemassa tietoisuutta, [siitä seuraa, ettei], Häntä lukuun ottamatta, ole olemassa ketään, joka tuntee Hänet eikä Hänestä tule tietämisen kohdetta.

Todellinen Itse on ikuinen subjekti¹⁴ ja näin Hänestä ei koskaan voi tulla objektia¹⁵, sanoo Bhagavan.

270. Tietoisuuden valon lähde, joka on olemassa mielessä, on juuri todellinen Itse. Tästä syystä, Hänestä erillään, ei ole olemassa sellaista asiaa kuin mieli, joka on olemassa jonain todellisena.

271. Niin kuin aurinko, tietoisuus, joka on Itse, loistaa Sydämessä omalla valollaan. Sen valon avulla mieli – joka itsessään on eloton – näyttää tietoiselta, kuin kuu.

---

14 **Subjekti** (lat. *subiectum*, käänös kreikan sanasta *hypokeimenon* 'alla oleva')

15 **Objekti** (lat. *obiectum* 'eteen heitetty', 'vastaan asetettu')

272. Koska [mieli-] tietoisuus ei ole mielen todellista luonnetta, se keskeytyy¹⁶ syväunessa. [Mutta] todellinen Itse ei koskaan keskeydy, koska tietoisuus on sen aitoa luonnetta.

Mutta mielellä on Itsen peittämisen voima.

273. Mieli peittää aina [itsellään] Itsen todellisen luonteen sekä unessa että valveilla. Kun siitä tulee piilevä syväunessa ja tuhoutuu kokonaan korkeimmassa tilassa, kuinka se voi koskaan tuntea Hänet, joka on ainoa todellisuus?

Mitä sitten on 'Jumalan tunteminen'?

274. Kaikkein pyhin on julistanut, että Jumalan todellinen tunteminen on yksinkertaisesti mielen tulemista yhdeksi Hänen kanssaan luonnollisessa tilassa etsimällä lähettä, josta se on tullut olemassaoloon.

Näin Jumalan ja persoonallisen sielun pari ratkaistaan. Johtopäätös on seuraava.

275. Se, mitä on tehtävä, on saavuttaa täydellinen tasapaino ykseydessä Korkeimman Olennon kanssa, joko antautumalla tai todellisen Itsen etsinnällä, selkeällä ymmärryksellä, että Jumala ja sielu eivät todellisuudessa ole erillisiä kokonaisuuksia.

Seuraava pari, josta keskustellaan, ovat tieto ja tietämättömyys.

276. On olemassa kaksiosainen tietämättömyys nimeltään tieto ja tietämättömyys, jonka kokevat He, jotka eivät ole tietoisia todellisesta Itsestä. Tämä pari on epätodellinen aivan kuten kaikki muutkin.

277. Nämä kaksi ovat erottamattomia. Kumpikaan ei ole olemassa ilman toista ja koska molemmat syntyvät Itsen tietämättömyydestä, molemmat ovat samalla lailla tietämättömyyttä.

---

¹⁶ Tekstissä käytetään ilmausta: 'goes into latency' (joutuu piilevään tilaan!). Latency tarkoittaa sitä aikaa, joka järjestelmissä syntyy peräkkäisten tapahtumien välille. Esimerkiksi kaukaa toisesta maasta tuleva televisiolähetys, kun se kulkee satelliittien kautta, näkyy pienellä viiveellä!

Maallinen tieto ja maallinen tietämättömyys ovat molemmat tietämättömyyttä tässä esitetyn syyn takia. Tätä selitetään edelleen.

278. Jokainen, ollen tietämätön omasta todellista Itsestään, etsii tietääkseen sitä, mikä on ei-Itseä. Suhteellinen tieto [hankittuna tällä tavalla] on seurausta tästä tietämättömyydestä. Sen vuoksi, sanoo meidän Gurumme, se on vain tietämättömyyttä.
279. Minkä hyvänsä tiedon joku saavuttaa älyllä ja aisteilla, jos se saavutetaan ilman, että ensin tietää totuuden siitä, joka nousee sanomaan 'Minä olen tietäjä', on kaikki väärää tietoa.
280. Hän, joka ei tunne Itseä, saattaa pitää maailmaa, joka on epätodellinen, todellisena ja hän tulee ajattelemaan omaa todellista Itseään, joka ylittää maailman, maailmaan sisältyvänä yksilöllisenä sieluna.
281. Äly, aistit ja mieli ovat vain perustietämättömyyden palvelijoita. Siten maalliset 'todistus'-tavat palvelevat vain johtamalla ihmistä harhaan.
282. Jos ego kuolee etsinnällä, 'Mistä nousee ego, kahden, tiedon ja tietämättömyyden kokija?', yhdessä sen kanssa tulee tuhoutumaan tämä pari [tieto ja tietämättömyys].
283. Oikea tieto asuu vain Itsen luonnollisessa tilassa egon tuhoutumisen jälkeen. Tässä tilassa, joka on kaksinaisuudesta vapaa, nämä kaksi tietämättömyyden ilmentymää, jotka kuuluvat maalliseen elämään, eivät jää henkiin.
284. Viisaat [Buddhat] kutsuvat sitä oikean tiedon tilaksi. Siinä ei ole tietoa eikä tietämättömyyttä. Se on korkein tila, jossa ei ole mitään, joko tuntevaa tai tuntemiskyvyttöä, muuta kuin Itse.
285. Lukutaidoton, lukutaitoinen ja 'Itsen tuntija' ovat kaikki kolme yhtä tietämättömiä. Kolmas on myös tietämätön, koska hänelle ei ole mitään muuta tiedettävissä olevaa kuin Itse.

Tämä oli se, mitä Bhagavan sanoi. Ensimmäiset kaksi ovat tietämättömiä, koska he eivät tunne itseä. Viisas on tietämätön eri syystä, joka ilmoitetaan tässä. Hän sanoi myös:

286. Hän, joka on vakiintunut omaan luonnolliseen tilaansa, on kaikkien ihailema, sekä ihmisten että enkelien. Koska hän ei ole Korkeimmasta Olennosta erillään, hän on myös sopiva palvottavaksi [Jumalana] vapautuksen etsijöille.

Seuraavaksi vastataan joidenkin opetuslasten nostamaan epäilyyn.

287. Kun eivät tiedä, että tämä maallinen tieto on vain tietämättömyyttä, jotkut kysyvät: 'Loppukoon tietämättömyys korkeimmassa tilassa, mutta miksi myös tiedon tulisi loppua?'

288. Korkeimmassa tilassa ei ole mitään, mitä tietää eikä tietäjää eikä [kohteiden] tietämistä. Aivan kuten parit puuttuvat tuosta tilasta, samoin myös kolmikot ovat poissa.

289. Korkeimmassa tilassa Itse yksin loistaa vapaana sekä tiedosta että tietämättömydestä. Koska se on siellä puhtaana tietoisuutena, ilman muutosta, miten se tila voi olla tyhjä?

Se, että tila ei ole tyhjä, mainitaan tässä, koska jotkut uskovat, että maailman tuolla puolen ei ole todellisuutta.

290. Siellä Itse loistaa omalla tietoisuutensa valolla ainoana todellisuutena, joka on autuus. Tässä korkeimmassa tilassa ei ole todellisuutta valaisemaan sitä eikä mitään 'toista', joka voisi loistaa sen valossa.

291. Tämä tietoisuuden valo, joka on sen luonne, ei nouse eikä laske, vaan on aina sama [ilman muutosta]. Lainaamalla pienen hiukkanen sen tietoisuudesta mieli näyttää tietoiselta.

292. Ei-viisaiden opetuslapset, pelätessään, että korkeimmassa tilassa Itse lakkaa olemasta, haluavat mennä johonkin toiseen taivaalliseen maailmaan ikuisen onnen tähden.

293. Koska tämä maailma on epätodellinen, niin myös muutkin maailmat ovat epätodellisia. Viisaalle [joka on korkeimmassa tilassa] Itse on itse maailma ja siten tämä maailma on todellinen itsenäisesti.

Näin viisaat ovat vapaina kaikista maallisista houkutuksista.

294. 'Mihin me tarvitsemme vaurautta tai jälkeläistä, kun Itse on itse maailma?' Niin ajatellen viisaat, joiden kaikki halut ovat lakanneet, eivät välitä toiminnasta eivätkä toimeettomuudesta.

295. Se Itse, joka on tietoisuus, on yksin todellinen. Tietoisuus, jolla on maailmamuuoto, on tietämättömyyttä [ei todellista tietoa]. Koska maailma ei ole olemassa siitä maailmatietoisuudesta erillään, se on epätodellinen.

Silloin syntyy kysymys: 'Onko tämä tietämättömyys todellista?' Siihen vastataan seuraavalla tavalla:

296. Tämä tietämättömyys on kuin pimeys. Siitä ei voi sanoa, että se on olemassa. Kuten pimeys ei siedä valoa, samalla lailla tämä tietämättömyys ei siedä (oikeaa tietoa)¹⁷ oikean tiedon [valoa].

Mutta herää kysymys, missä, kun se ilmestyy, tämä tietämättömyys pysyy hengissä? Vastaus annetaan seuraavaksi.

297. Tämä tietämättömyys, maailmamuuotona, näyttää tietämättömille olevan todellinen. Korkeimmassa Olennessa [,joka on tietoisuus,] maailma on kuin epätodellinen koru, joka näkyy [suhteellisesti] todellisessa kullassa.

Tässä käytetään kullan ja korun vertausta. Yleensä oletetaan, että molemmat ovat todellisia, mutta tässä korua sanotaan epätodelliseksi. Miksi sitä kuvaillaan niin?

298. Jos kysytään: 'Kuinka sanotaan, että kulta on todellinen, mutta koru on epätodellinen?' [vastaus on, että] meidän oma Gurumme käyttää tässä

---

¹⁷ Sama kieliongelma kuin aiemmissa viitteissä!

sanoja voidakseen osoittaa, että maailma, joka on vertauskohde, on epätodellinen.

Voiko tämän tehdä, saatetaan kysyä? Siihen vastataan seuraavalla tavalla.

299. Koska vertausta käytetään ilmaisemaan opetuksen kohteen selvää tietoa, vertaus esitetään niin, että se välittää tarkoitetun merkityksen.

Seuraavaksi osoitetaan kuinka sopivaa on esittää tämä vertaus näin.

300. Koru oli aiemmin [vain] kultaa; se on vain sitä keskellä ja se on sitä myös lopussa. Koruun verrattuna kulta on [suhteellisesti] todellinen ja koska korumuodot ovat tilapäisiä, ne ovat epätodellisia.

Tämä on sopusoinnussa todellisuuden vedantalaisen määritelmän kanssa, joka todetaan tässä vielä kerran.

301. Tässä väliaikaisuus yksin on epätodellisuuden testi. Pysyvyys vahvistetaan todellisuuden [ominaisuudeksi]. Siten [siitä seuraa], että tietämättömyys ja maailma, joka on siitä syntynyt, ovat epätodellisia, aivan kuten käärme, joka nähdään köydessä.

Tätä on käsitelty ja se on ratkaistu edellisessä yhteydessä. Seuraavassa käytetään toista vertausta selittämään opetusta.

302. Tai, kuten liikkuvat kuvat kulkevat liikkumattoman, valaistun valkokankaan päällä [elokuvassa], samalla lailla kuvien sarja, nimittäin maailma, tulee ja kulkee [perustan], todellisen [, joka on liikkumaton] päällä.

Tämä on vertaus, jota käytettiin kirjassa 'Forty Verses on the Real', aivan alussa, heti kahden ensimmäisen siunaavan säkeen jälkeen.

303. Liikkuvien kuvien vertauksessa näkijä on niistä erillään, kun taas maailmakuvissa näkijä on mukana. Tällä tavalla maailma poikkeaa [elokuvasta]. Tuloksena on, että maailma ja sen näkijä [yksilö] ovat kummatkin epätodellisia.

304. Aivan kuten valo valkokankaalla jää jäljelle kirkkaana [heijastuskuvista], kun nämä liikkuvat kuvat ovat päättyneet, samalla lailla myös, kun maailmakuvien jakso päättyy, tietoisuus, joka on Itse, jää jäljelle kirkkaana [ainoana todellisuutena].

Maailman epätodellisuutta tähdennetään lisää sillä, että maailmailmiö koostuu sarjasta hetkellisiä kuvia, kuten seuraavassa esitetään.

305. Kuten jokaisena ajan hetkenä katsoja, nähdessään vain uuden kuvan, olettaa, että se, mitä hän näkee, on yksi, samalla lailla tietämätön, nähdessään täysin uuden maailman joka hetki, olettaa, että se, mitä hän näkee, on yksi jatkuva maailma.

Tämä virheellinen näkemys koskee myös näkijän omaa kehoa. Tästä seuraa, että näkijä, joka on vain heijastus kolmessa kehossa, on epätodellinen – toisin sanoen, yhtä epätodellinen kuin näky, maailma.

Maailmanilmiö on mahdollista vain, koska todellinen Itse, joka on tietoisuus, on läsnä perustana.

306. Kuten liikkuvien kuvien peräkkäisyys loistaa vain valkokankaalla ja sen valolla, samoin maailma loistaa vain todellisella Itsellä ja sen tietoisuuden valolla.

307. Juuri tästä syystä todellinen Itse on todellinen itsenäisesti. Tämä maailma ei ole lainkaan todellinen itsenäisesti. Maailman epätodellisuus ja Itsen todellisuus, joka on puhdasta tietoisuutta, olisi ymmärrettävä tällä tavoin.

On pantava merkille ero maailman 'todellisuuden' yleistajuisen merkityksen ja sen käytön advaitisessa Vedantafilosofiassa välillä, joka on jo selitetty.

Seuraavaksi tutkittava aihe on henkinen vaikutelma, että aika ja tila ovat objektiivisia todellisuuksia. Nämä kaksi ovat maailmailmiöstä erottamattomia ja siten maailmaa pidettäisiin edelleen todellisena, jos näitä kahta pidetään todellisina.

308. Mieli tunnistaa kaikki näkyvät esineet, fyysisen kehon ja kaiken muun samalla tavoin unessa ja valveilla jakautuneena tilaan ja aikaan, ja siksi on tarpeen kysellä, ovatko nämä kaksi todellisia [vai ei].
309. Näiden kolmen, nimittäin tilan, ajan ja syy-yhteyden länsimainen filosofi Kant on, hyvillä syillä, osoittanut olevan vain henkisiä.
310. Bhagavan, meidän Gurumme, tekee selväksi vapautuksen etsijöille, kaikkien ihmisten kokemuksesta syväunessa ja viisaiden kokemuksista korkeimmassa tilassa, että nämä kolme ovat epätodellisia.
311. Koska kukaan ei ole tietoinen tilasta ja ajasta syväunessa, jossa mieli on piilevä eikä korkeimmassa tilassa, jossa mieli poissa, nämä kaksi ovat vain henkisiä.
312. Unitilassa samoin kuin valvetilassa mieli luo nämä kaksi yhdessä maailman kanssa. Ilman niitä mieli ei tiedä mitään. Tämä on mielen pysyvä luonne.
313. Vain tietämättömyyden 'Minä olen keho' tähden ihmisellä on tieto 'Minä olen tilassa ja ajassa'. Todellakin, me emme ole tilassa emmekä ajassa. Jos me olisimme kehoja, silloin [ja vain silloin] olisimme niissä.
314. Me emme ole kehoja, emmekä me omista niitä, koska meistä ei koskaan tullut sieluja. Tilan ja ajan, aivan kuten kaikki asiat, on luonut meissä mieli tietämättömyyden tähden.
- Saatetaan kysyä, milloin voimme päästä eroon tästä tilan ja ajan objektiivisen todellisuuden harhasta. Seuraavassa säikeessä annettu vastaus on Bhagavanilta, meidän Gurultamme.*
315. Jos mieli, lähteensä etsinnällä, saavuttaa rauhan korkeimmassa tilassa, silloin nämä kaksi nielaisee todellinen Itse yhdessä egon ja maailman kanssa.
316. Koko maailma, joka koostuu syistä ja seurauksista yhdessä tilan ja ajan kanssa, on kuviteltu. Todellinen Itse ei koskaan koe muutosta joko tilan tai ajan tai syy-yhteyden mukaisesti.

317. Koska viisaat kokevat [kaikkien] ainoan todellisen Itsen aina samana, joka ei koskaan poikkea todellisesta luonteestaan, ylittäen ajan ja vailla tilaa ja siten ääretön, se yksin on todellinen; ei mikään muu.

Ajan kolmea osa-aluetta, nimittäin menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta, käsitellään seuraavaksi ja niiden osoitetaan olevan epätodellisia.

318. Myöskään ajan osa-alueet, nimittäin menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus, eivät ole lainkaan todellisia. Menneisyys ja tulevaisuus ovat riippuvaisia nykyisyydestä ja ovat itse nykyisyyttä omina ajankohtinaan.
319. Näin kaikki aika on vain nykyisyyttä; ihmiset tekevät tämän jaon vain sanoilla; ikuinen todellisuus on todellakin todellinen Itse yksin. Siten, se yksin on nykyisyyttä, ei mikään muu.
320. Etsijän täytyy sen vuoksi pyrkiä kokemaan se Itsen totuus saavuttamalla korkein tila. Keskustelun menneisyydestä ja tulevaisuudesta ilmoitetaan olevan samaa kuin yrittää laskea tuntematta numeroa 'yksi'.
321. Ainoastaan numero 'yksi' on olemassa eikä mikään muu, koska kaikki numerot ovat sen muunnoksia. Samalla tavoin tietoisuus, joka on Itse, yksin on olemassa ja koko maailma on vain sitä.
322. Niin kuin ihmisestä tulee kykenevä, tuntemalla numeron 'yksi', tuntemaan kaikki numerot, samalla lailla, tunnettuaan totuuden itsestään, viisaat tulevat tuntemaan myös totuuden maailmasta.
323. Guru sanoo, että tieto jostakin muusta kuin Itsestä, tuntematta ensin Totuutta itsestään, on vain tietämättömyyttä. Kaikki, mitä ihminen tietää, ilman oikeaa tietoa Itsestä, on tietoa, joka on vastoin totuutta.
324. Kun, Itsen etsinnällä, se Itse tunnetaan, sinne ei jää jäljelle mitään muuta, mitä tietää. Viisaalle kaikki asiat loistavat vain Itsenä ja siten Itse tunnetaan 'Kaikkena' [Vedantoissa].

325. Sen vuoksi Bhagavan Sri Ramana sanoo, että kaikkietävyys on vain todellisena Itsenä olemisen tila. Hän sanoo myös, että se, mitä tietämätön pitää kaikkietävyytenä, on vain tietämättömyyttä.

Kuinka Itse on 'Kaikki' ilmoitetaan seuraavaksi.

326. Tämä maailma ei ole muuta kuin keho; tämä keho ei ole mielestä erillään; mieltä ei ole olemassa todellisesta Itsestä erillään; sen vuoksi se Itse on koko maailma.

327. 'Kuinka minä olin edellisessä syntymässäni ja kuinka tulen olemaan seuraavassa syntymässäni?' – tällaiset kyselyt ovat vain tietämättömyyttä¹⁸, koska Itse ei ole koskaan syntynyt.

328. Ajatella kokonaisuutta ja erillisiä osia [yksilöitä] on hyödytöntä toimintaa vapautuksen etsijöille. Ainoastaan tutkimus, joka koskee hänen [egon] lähdettään, joka on kiinnostunut kokonaisuudesta ja osista, tulee johtamaan vapautumiseen.

329. 'Kenen toimesta ja kuinka maailma luotiin alussa?' 'Mikä on *maya*?' 'Mitä on tietämättömyys?' 'Kuinka yksilöllinen sielu tuli olemassaoloon?' Tällaisia hyödyttömiä kysymyksiä esittävät harhautuneet, koska he unohtavat pääasian, jota on etsittävä.

Seuraavaksi ilmoitetaan lyhyesti luomisen salaisuus.

330. Ei ole olemassa luomista näkemisestä erillään; näkeminen ja luominen ovat yhtä ja samaa. Ja koska tämä näkeminen johtuu tietämättömyydestä, lakata näkemästä on totuus [maailman] hajottamisesta.

Maya selitetään seuraavaksi.

331. Se on Korkeimman Olennon voima, jota kutsutaan *mayaksi*, joka ottaa aistihavaintojen muodon ja siten luo tämän monimuotoisen maailman, jota harhautuneet pitävät todellisena.

---

¹⁸ Tekstiin on väliin laitettu lisäys [due to], joka muotoilee lauseeksi 'tällaiset kyselyt johtuvat vain tietämättömyydestä'. Tekstimuutosta on vaikea ilmaista muulla tavoin!

Yksilön tietämättömyys liittyy harhahuulon voimaan, joka kuuluu Korkeimmalle Olenolle. Luomiselle ei ole muuta selitystä.

Seuraavaksi osoitetaan, että näihin tutkimuksiin antautuminen viivyyttää pääasiaa, todellisen Itsen etsintää, mikä on tärkein asia, johon on ryhdyttävä.

332. Epätodellisuuden tutkiminen, pitäen niitä todellisina, johtaa todellisen [Itsen] unohtamiseen. Eikä ole olemassa muuta kuolemaa kuin tämä unohtaminen, sillä tällä tavalla etsijä on lähes kadottanut Itsen.

Seuraavaksi tähdennetään Itsen etsimisen kiireellisyyttä.

333. Jos etsijä tuntee Itsen tässä [samassa] elämässä, silloin ja vain silloin hänelle todellinen on todellista. Jos hän ei tässä elämässä onnistu tuntemaan Itseä, hänelle todellinen [Itse] pysyy epätodellisen peittämänä.

334. Siksi etsijän, joka on vakaasti vakuuttunut siitä, että tila ja aika ovat epätodellisia, tulisi luopua koko maailmasta ja etsiä tunteakseen perustan, Itsen, oman todellisen luonteensa etsinnällä.

Seuraava aihe, jota käsitellään, on vapaan tahdon ja kohtalon kaksinaisuus.

335. Vain hän, joka ajattelee 'Minä olen tekojen tekijä ja tekojen hedelmien vastaanottaja', pitää älyn [tahdon] ja kohtalon välistä eroa todellisena. Mutta Itse ei ole tekijä eikä tekojen hedelmien vastaanottaja.

336. Kun toiminnan hedelmä on miellyttävä, ihminen ajattelee, että tahto on vahvempi kuin kohtalo. Mutta kun toiminnan hedelmä on toisin, hän ajattelee, että kohtalo on vahvempi.

Sitten osoitetaan, että tämä erilaisuus on epätodellista.

337. Kohtalo on vain aiemmin tehtyä toimintaa ja kaiken toiminnan on tehnyt tahto. Siten tahdon ja kohtalon pari on vain epätodellinen. Kuinka niiden vastakkaisuus voi olla todellinen?

338. Koska [molempien] tahdon ja kohtalon juuri on ego, tämä pari lakkaa ilmestymästä, kun ego kuolee todellisen Itsen etsinnän harjoituksessa. [Sen vuoksi] viisas ei ole tietoinen vapaan tahdon ja kohtalon välisestä erosta.

339. Viisaasta, joka on mielestä vapaa ja siten vapaa kiintymyksistä ja ilman [henkilökohtaista] tahtoa, ei tule tekojen tekijää eikä hän myöskään niitä tekojen hedelmiä. Sen vuoksi hän ei ole tietoinen vapaan tahdon ja kohtalon välisestä erosta.

340. Jopa tietämättömän tapauksessa todellinen Itse on ikuisesti valaistunut eikä siten osallistu tekoihin eikä kärsi harhaluulosta. Mutta sen läsnäollessa äly varustetaan tietoisuudella ja on aktiivinen niiden ominaisuuksien mukaan, jotka hallitsevat sitä.

Tämä on tärkeää. Todellinen Itse pysyy muuttumattomana, ollen ikuisesti vapaa. Se on vain mieli (tai äly), joka on tietämätön ja sidottu.

341. Sen vuoksi etsijän on luovuttava maallisen elämän ajatuksista ja pyrittävä tulemaan tietoiseksi Itsen totuudesta, joka on sama kuin *Brahman*, sen Itsen etsinnän avulla.

Sitten käsitellään totuutta yksilöllisestä sielusta, jota kutsutaan jivaksi.

342. Se on maailman näkijässä, nimeltä *jiva*, jossa maailman totuus makaa, [sillä] kun se nousee, myös maailma ilmestyy ja kun siitä tulee piilevä, myös maailma tekee samoin.

343. Sen vuoksi viisas, tietäessään egon totuuden todellisen Itsen suoralla kokemuksella, tulee tietoiseksi maailman totuudesta. Loput, ollen sen uskon vallassa, että keho on Itse, pitävät yllä virheellistä maailmakäsitystä.

344. Sielu on tietämättömyyden perusmuoto. Se on verso, joka kasvaa maallisen elämän myrkkypuuksi. Koko tämä maailma on vain sen laajentunut muoto. Vapautumistila on vain sen lopullinen hävittäminen.

345. Viisas Buddha opetti tämän totuuden; myös suuri opettaja Sankara opetti saman; myös meidän oma Gurumme kertoo meille saman; ja tämä on myös Vedantan ydin.
346. Sielua, joka on maailman näkijä, ei koskaan tunneta näystään, maailmasta erillään. Syväunen tilassa ei ole olemassa sielua. Sen vuoksi, kuten hänen näkynsä [maailma], myös hän on vain henkinen luomus.
347. Sielu tunnetaan aina yhdessä kehon kanssa. Jopa kun keho kuolee, sielu ei jätä sitä ilman, että tarttuu lujasti toiseen kehoon.
348. Koska näin sielu ei ole kehosta erotettavissa oleva, hän on vain maailman lohko ja osa. Mutta valaistumattomat ihmiset, jotka ovat valaistumattomien gurujen opetuslapsia, liittävätkin kuolemattomuuden tähän samaan [myyttiseen] persoonaan.
349. Olettaen, tutkimatta, että tämä sielu on kehon ja todellisen Itsen omistaja, he liittävätkin siihen Itseen maailmallisuuden ja kaikki muut ominaisuudet, jotka kuuluvat vain tälle sielulle.
350. Tästä virheestä syntyy erilaisia oppeja, jotka koskevat todellista Itseä, joka ylittää kaikki opit. Uskoen sen olevan sidottu, he seuraavat erilaisia joogapolkuja vapauttaakseen sen orjuudesta!
351. Tekojen tekeminen, niiden hedelmien korjuu, kehon ja vastaavien omistaminen, samoin kuin maallisuus, ovat sielun ominaisuuksia. Ne eivät ole todellisen Itsen ominaisuuksia, joka on vain puhdasta tietoisuutta eikä ole sidoksissa [maailmaan].
352. Hän, joka on, voi kauhistus, vakuuttunut siitä, että hän on sielu, ei ole hankkiutunut eroon käsityksestä, että keho on hän itse, [koska] hänelle, joka ei [todellisella kokemuksella] tiedä, että hän on vain tietoisuus, usko samaistumiseen kehon kanssa on väistämätöntä.
353. Koska kaikki kokevat onnellisen Itsen syväunen tilassa, älykäs ihminen pystyy saamaan selville, syvällisellä älyllään, että Itse on muuta kuin keho.

354. Tämän vuoksi järkevä ihminen, kun hän harjoittaa arvostelukykä, ei hyväksy käsitystä siitä, että Itse on keho. Mutta siitä huolimatta, koska hän ei ole saavuttanut tietoisuutta todellisen Itsen totuudesta, hän uudestaan sekoittaa Itsen kehoon.
355. Niin kauan kuin sieluna olemisen tunne ei lakkaa, tunne, 'Minä olen keho', ei katoa. Mutta se tuhoutuu saavuttamalla korkein tila, jossa Itsen transsendentaalinen¹⁹ luonne koetaan.
356. Vain hän on vapaa käsityksestä, 'Minä olen sielu', kun hän tulee tietoiseksi todellisesta Itsestään Korkeimpana Olemuksena, yhtenä ilman toista. Hän on vapaa myös väärästä käsityksestä 'Minä olen keho'.
357. *Sadhakan* täytyy [sen vuoksi] ymmärtää, että Itse ei ole keho, ei mieli eikä sielu, ja sen jälkeen, seuraamalla Ramanan opettamaa polkua, pyrittävä tulemaan tietoiseksi [kokemuksella] Itsestä puhtaana tietoisuutena.
358. Jos sielun totuutta tutkitaan puhtaalla mielellä, viisaiden opetusten valossa, tullaan helposti havaitsemaan, että tämä sielu on olemassa [todellisen Itsen] tietämättömyyden tähden ja [sitien] sitä ei todellisuudessa ole olemassa ollenkaan.
359. Jotkut ajattelevat, että on olemassa kaksi itseä, tehden eron itsen, joka on sielu ja Itsen, joka on Korkein Olento välillä. Ja he sanovat, että Korkein Olento on sielun Itse ja sielu on Korkeimman Olennon keho.
360. Sielun yksilöllisyys on hetkellinen ja epävarma. Todellinen Itse on vain Korkein Olento eikä mitään muuta. Meidän Gurumme on ilmoittanut selvästi, että se, jota kutsutaan sieluksi, on epätodellinen ja että Korkein Olento yksin on todellinen Itse.
361. Termi 'sielu' tarkoittaa epätodellisuutta; termi 'korkein' tarkoittaa todellisuutta. *Sadhakan*, näin tietäen, että sielu on epätodellinen, tulisi pyrkiä pääsemään eroon käsityksestä, 'Minä olen sielu'.

---

19 Käsityskyvyn ylittävä.

362. [Lisäksi,] paljastus sanoo, että Korkein Olento itse astui kehojen sisälle sielun muodossa. Näin meille on selvää, että sielu ei ole erillinen kokonaisuus Korkeimmasta Olennosta erillään.
363. Sielu ilmestyy ja katoaa; todellinen Itse ei tule olemassaoloon eikä katoa. Sieluja on monia, [mutta] Korkein Olento on vain yksi. Asian ollessa näin, kuinka sielu voi olla todellinen Itse?
364. [Todellinen] Itse, ollen todellinen itsenäisesti puhtaana tietoisuutena, ei muutu kadonneeksi syväunessa. Mutta sielu, ollen tietämättömyyden hedelmä eikä [siten] todellinen itsenäisesti, joutuu piilevään tilaan syväunessa.
365. Tuo Korkein Olento, jonka kaikki kokevat samalla lailla puhtaana onnena syväunessa ja joka on ainoa eloonjäänyt korkeimmassa tilassa, yhtenä ilman toista, on todellinen Itse.
366. Itsen on julistettu olevan termin 'Minä' todellinen merkitys, koska se loistaa jatkuvasti sekä syväunen tilassa, jossa ego [sielu] on piilevä että korkeimmassa tilassa, jossa ego on kuollut kerta kaikkiaan.
367. Se yksi, joka on *Brahman*, itse aina loistaa 'Minänä' Sydämen sisällä Itsenä. Mutta, hämmennyksen vuoksi, ihminen sekoittaa hänet tämän sielun kanssa, joka on vain kehon laajuinen.
368. Tietämättömyys ei estä 'Minä olen'-tietoisuutta. Se estää vain tietoisuuden, 'Minä olen puhdas tietoisuus'. Jokainen on tietoinen omasta olemassaolostaan. Mutta kukaan ei ole tietoinen itsestään peitetupista erillään olevana.
369. Se Itse, joka on [vain] tietoisuus, ei nouse 'minänä'. Eloton keho ei sano 'minä'. Mutta näiden kahden väliin nousee joku, joka on epätodellinen, 'minänä', jolla on kehon koko.
370. Liittämällä todellisen Itsen tietoisuuden, jolla (Itsellä) on 'Minän' muoto, yhteen elottoman kehon kanssa, siitä nousee tunne 'Minä olen keho'. Tämä tunne on itsessään sielu.

371. Koska sen uskotaan olevan todellinen sekoittamalla keho ja todellinen Itse yhdeksi, tällä sielulla, tietämättömyydestä johtuvalla virheellisellä ilmaantumisella, on nimi, 'Solmu, joka sitoo yhteen tietoisuuden ja elottoman [kehon]'.
372. Mutta todellisella Itsellä ei koskaan ollut todellista liittymistä elottomaan kehoon, eikä kukaan, jolla on nimi 'sielu', todellakaan tullut olemassaoloon; eikä 'Kaikki' muuttunut sieluksi.
373. Yksi itseloistava tietoisuus, kaikesta muusta riippumaton, joka on todellinen Itse, on yksin todellinen. Ei ole mitään muuta tietoisuutta. Sen vuoksi, tämä sielu ei ole tietoisuus.
374. Mutta sielua pidetään tietoisena todellisen Itsen tietoisuuden lisäyksestä johtuen. Sen vuoksi *Vedantistit* kutsuvat tätä epätodellista sielua 'kuvitelluksi tietoisuudeksi'.
375. Aivan kuten joku, joka tulee kutsumattomana häihin, väittäen olevansa sulhanen toveri, saa kunnianarvoisen vastaanoton morsiamen perheeltä, samalla lailla tietämätön hyväksyy tämän sielun nimellisiarvolla.
376. Teeskentelevä sulhasen toveri juoksee pois omasta halustaan heti, kun morsiamen seurue aloittaa tutkimuksen kysymällä: 'Kuka hän on? Mistä hän tuli?' Samalla tavalla tämä sielu pakenee omasta halustaan, kun tehdään tutkimusta siitä, kuka hän on tai mistä hän on tullut.
377. Tällä sielulla ei todellakaan ole omaa muotoa. Se on kuin aave, joka kummittelee talossa, tässä kehossa. Sen vuoksi [meidän] Gurumme sanoo, että se [sielu] on vain aave, joka on määrätty suojelemaan kehoa.
378. Bhagavan, meidän Gurumme, tekee selväksi tämän sielun epätodellisuuden sanomalla, että kun korkein tila voitetaan [Itsen] etsinnällä, siellä ei ole olemassa tämän sielun muotoa, jonka havaitaan selvinneen hengissä.

379. Mielen ensimmäinen ajatus on tämä egotunne. Siitä syntyvät kaikki muut ajatukset. Siten tämä sielu on itsessään mieli, hienovarainen keho, maailma, maallinen elämä ja orjuus – ei mikään muu.
380. Sekä orjuus että sidottu ovat vain tämä sielu. Ei ole ketään toista, jonka voidaan sanoa olevan sidottu. Todellinen Itse on aina vapaa ja ainoa todellisuus. Kuinka voidaan sanoa, että hänet sidottiin?
381. Heti kun tämä yksi nimeltään 'minä' syntyy, yhdessä sen kanssa syntyy myös koko maailma. Kun siitä tulee piilevä, myös maailma katoaa. Siten maailman sanotaan olevan sen muoto.
382. Vaikka tämä suuri olento, todellinen Itse, on rakkain kaikille ja suurinta loistoa, se ei loista selvästi, sillä sen valon näyttää varastaneen tämä paholainen, jolla on egon muoto.
383. Vaikkakin epätodellinen, tämä yksi nimeltään *jiva* [yksilöllinen itse] peittää Itsen totuuden. Niinpä Itse, joka on ymmärretty väärin moninaisten virheellisten kuvitelmien kautta, on käytännöllisesti katsoen kadonnut tietämättömällä ihmiselle.
384. Auringon valon tuottama pilvien joukko peittää auringon muodon. Samalla lailla tämä *jiva*, syntynyt sellaiseksi kuin se on Itsen tietoisuuden valolla, peittää Itsen.
- Tämä selittää sen, miksi todellinen Itse pysyy tuntemattomana.*
385. Paljastus syyttää häntä, joka egotunteellaan on varastanut todellisen Itsen ja joka kärsii tuota syntiä, sanomalla: 'Mikä synti on siellä, jota se Itsen varas ei ole tehnyt?'
386. Mestari sanoo, ettei 'perisynti'²⁰, jonka kristityt vahvistavat kuoleman syyksi, ole ensimmäinen miehen tekemä teko, vaan pelkästään tunne 'Minä olen keho'.

---

²⁰ Alkuperäinen teksti on 'original sin', joka olisi jotain 'alkuperäinen synti', mutta käytän 'perisyntiä', koska se on sanana tuttu kristityille!

387. Tämän synnin sanotaan liittyvän mieheen, mutta miehet eivät ole miehiä syväunessa. Ihmisenä olemisen tunne johtuu itsensä samaistamisesta kehon kanssa. Siitä johtuen perisynti on vain tämä itsensä samaistaminen kehoksi.
388. Kaikki tappio, kaikki pahe ja kaikki kärsimys johtuu vain 'minä'-tunteesta. Kaikki hyöty, kaikki hyve ja kaikki onni tulee egon hävittämisestä.
389. Tietämättömälle Itse on kadonnut hänen egotunteensa tähden. Sen vuoksi, vaikka hän saa kaikki asiat, hän on yhä köyhä. Toisaalta viisas, joka on saavuttanut Itsensä egon hävittämisellä, ei näe mitään muuta saavutettavaa.

Nyt käsitellään kysymystä, onko monia minuuksia olemassa.

390. He, jotka ajattelevat, että keho on todellinen ja sen takia alkavat uskoa, että sielu itse on todellinen Itse, vahvistavat minuuksien moninaisuutta, ymmärtäen väärin Vedantan tekstien merkityksen.
391. Harhautuneet miehet, jotka eivät ole kuulleet korkeimman tilan totuutta, väittävät turhaan sanomalla, että jos on olemassa vain yksi Itse, silloin on olemassa vaikea valinta: joko yhden vapautumisella kaikki tulevat vapautumaan tai kukaan ei saavuta vapautumista.
392. Sille ei ole olemassa mitään vastaväitettä, että *jivoja* ajatellaan olevan useita, mutta näkemystä todellisen Itsen moninaisuudesta on mahdotonta hyväksyä. *Jivoja* on useita ja epätodellisia, mutta Itse on todellinen, suopea ja vain yksi.

Jotkut heistä, jotka vahvistavat Itsen moninaisuutta, sanovat myös, että minuudet (jivat) ovat Korkeimman Olennon, kaikkien Itsen murto-osia. Tätä käsitellään seuraavaksi.

393. Yhdessä korkeimmassa tietoisuudessa ei ole todellisia palasia. Sirpaleet näkyvät vain tietämättömyyden vuoksi. Viisaalle, korkeimmassa tilassa, tämä tietoisuus loistaa yhtenä kokonaisuutena eikä jakaudu osiin.

Viisaan kokemus on ratkaiseva kaikissa kohdissa. Tässä annetaan Bhagavanin lausunto tästä asiasta.

394. Tietoisuus on yksi, kaikkialla läsnä oleva ja yhtenäinen. Sen epäyhtenäinen jakautuminen on vain harhaa. Ja koska tila²¹ on epätodellinen, sen yhtenäinen jakautuminen on myös epätodellista.

'Yksi tietoisuus, yhtenäisesti jakautuen kaikkialla; sinä harhan kautta annat sille epäyhtenäisen jakautumisen; ei jakautumisen, ei kaikkialla'. Nämä olivat Bhagavanin lausumia sanoja hartaalle amerikkalaiselle sadhakalle, herra Haguelle.

Tulisi muistaa, että korkeimmalla todellisuudella, joka on Itse, on kolme ainutkertaista nimeä, nimittäin sat, chit ja ananda ja siihen viitataan yhdellä tai kahdella tai kaikilla kolmella nimellä yhdessä. Nämä nimet, kuten Bhagavan selittää, täytyy ymmärtää siten, että ne kieltävät vastakohtansa eivätkä anna todellista kuvausta sanoin kuvaamattomasta. Näin sat ei merkitse asiat:ia (ei-olemista); chit ei merkitse achit:iä (tiedottomuutta); ja ananda ei merkitse onnettomuutta.

395. Mestari on selvästi opettanut, että korkein tietoisuus pysyy kokonaisena eikä jakaudu osiin. Olkoot ei-viisaiden opetuslapset harhassa. Kuinka meillä voi olla harhaluuloa tässä asiassa?

396. Koska on päästy siihen, että yhtä nimeltään *jiva* ei ole olemassa, kuinka voimme ajatella sen orjuutta tai vapautumista? Ei ole olemassa orjuutta eikä vapautusta todelliselle Itselle, joka pysyy järkkymättä kokonaisena ja ainoana.

Tätä kohtaa käsitellään myöhemmin.

397. Sielua pidetään todellisena, koska ei ole oikeaa arvostelukykyä. Tämä tapahtuu, kun tapahtuu väärä samaistus kehon, joka rajoittuu tilaan ja aikaan, ja Itsen, joka on vain tietoisuus, jota tila ja aika eivät rajoita, välillä.²²

---

21 Tässä tila tarkoittaa 'avaruutta' eli sitä tilaa, jonka sisällä kaikki on. Tilasta ja ajasta, tässä merkityksessä, puhutaan tekstissä myös muualla!

22 Lyhyesti sanoen: Kun samaistetaan keho Itseksi!

398. Ensiksi sielu olettaa, että yksi tietty keho on 'minä'. Sitten hän olettaa, että keho on todellinen. Heti kun tämä tapahtuu, tietämätön ihminen näkee muut kehot todellisina ja näkee niissä eri *jivat*.
399. Yhtä todellista Itseä, joka on todella jakamaton, pidetään jakautuneena osiksi moniin kehoihin, jotka kaikki ovat epätodellisia. Tietämätön katselee tätä kokonaisuutta, muodotonta Itseä muodon omaavana ja sen vuoksi myös monena.
400. Kuten elokuvaesityksen näkijä, nähdessään uuden kuvan joka hetki, ajattelee niiden kaikkien olevan yksi, samoin tietämätön ihminen, nähdessään uuden kehon joka hetki, ajattelee, että ne kaikki ovat yksi ja sama.

Elokuvaesityksessä on pitkä rulla pieniä kuvia, jotka kulkevat peräkkäin suurella nopeudella sisävalon ja objektiivin välissä, jolloin noin kolmekymmentäkaksi kuvaa heijastuu valkokankaalle peräkkäin joka sekunti. Mutta näkijä ajattelee, että hän näkee koko ajan yhden yksittäisen kuvan, mutta kuvan, joka hitaasti muuttuu. Maailmakuva muodostuu myös erillisten kuvien peräkkäisestä virrasta verkkokalvolla silmän sisällä; mutta ihmiset ajattelevat, että se on kaikki yhtä jatkuvaa näkyä.

401. Koko ajan, joka hetki, hänen mielessänsä kuvittelee uuden sielun uudessa kehossa. Sen vuoksi viisaat sanovat, että tämä sielu on sekä hetkellinen että epätodellinen.
402. Ihminen, joka ei ole kokenut omaa todellista Itseään, ajatellen 'Minä olen tämä keho', näkee itsensä 'minänä', kieliopin ensimmäisenä persoonana. Hän näkee toisen persoonan, jota hän kutsuu 'sinäksi' ja viittaa kolmansiin persooniin 'hänenä'.

Siten yhdestä todellisesta Itsestä tulee 'minä' yhdessä kehossa, 'sinä' toisessa kehossa ja 'hän' kolmannessa kehossa. Siitä seuraa, että nämä erot johtuvat perustietämättömyydestä.

403. Nämä kolme erillistä persoonaa eivät ole todellisia. Heidät nähdään virheellisen käsityksen 'Minä olen keho' vuoksi. Kun egosielu katoaa

todellisen Itsen etsimisen seurauksena, vain tuo Itse, tietoisuus yksin loistaa.

404. Hänelle, joka ajattelee olevansa *jiva* tai keho, näkyy *jivojen* moninaisuus. Mutta viisaalle, joka on vapautunut tästä tietämättömyydestä, ei yhtäkään *jivaa* näy.

Tätä havainnollistetaan seuraavaksi elokuvaesityksen vertauksella.

405. Valaistulla valkokankaalla kulkee suuri määrä naisia ja miehiä, jotka ovat vain kuvia. Niin myös tietoisuuden valkokankaalla, joka on todellinen Itse, kulkee suuri määrä sieluja, jotka ovat vain henkisiä heijasteita.

406. Valaistu valkokangas on samanlainen kuin Itse ja sille heijastetut kuvat ovat kuin *jivat*. *Jivojen* moninaisuuden esiintyminen ei vaikuta kokemuksen lopulliseen totuuteen, Itsen ykseyteen.

407. Henkilö uskoo *jivojen* moninaisuuteen uskomalla, että *jiva* on todellinen Itse. Hän ei tunnista todellisen Itsen kokemusta, koska häntä on johtanut harhaan hänen uskonsa moninaisuuteen.

Seuraavaksi käytetään toista vertausta selkeyttämään tätä totuutta, yksittäisen kappaleen heijastusten moninaisuutta.

408. Erillisten astioiden vesissä näkyy yhden kuun monta erilaista kuvaa. Samalla lailla, mielissä, jotka asuvat kehoissa, näkyy monia *jivoja*, jotka ovat vain yhden todellisen Itsen heijastuneita kuvia.

409. Niin kuin todellinen kuu on vain yksi, samoin todellinen Itse on vain yksi. Niin kuin on olemassa useita kuun heijastuksia, samoin siellä nähdään hyvin monia *jivoja*.

Nyt vapautumisen arvoitus ratkaistaan.

410. Kun yksi kuun heijastunut kuva häviää, muut kuvat jatkavan näkymistään kuten aiemmin. Vastaavasti, kun yksi valetietoisuus kuolee, muut jatkavat näkymistään kuten aiemmin, vaikka ovat epätodellisia.

411. Kuka hyvänsä saavuttaa todellisen Itsen tietoisuuden, hänelle tämä maallinen elämä päättyy. Muut jatkavat vaeltamistaan täällä niin kuin aiemmin, pysyen ilman todellisen Itsen tietoisuutta.
412. Tämän esimerkin ovat viisaat alentuneet antamaan mieleltään epäkypsille miehille, joilla on virheellistä tietoa. Mutta tällä keskustelulla ei voi olla mitään merkitystä heille, jotka käsittävät yksilöllisen sielun epätodellisuuden.
413. Unissa henkisen harhan luoma *jivojen* suuri joukko näkyy. Aivan samalla tavalla näiden *jivojen* suuri joukko näkyy valvetilassa.
414. Ei ole olemassa edes yhtä virheetöntä todistusta niiden puolella, jotka vakuuttavat sielujen moninaisuutta. [Mutta] on olemassa kaksinkertainen todistus todellisen Itsen ykseydestä, nimittäin viisaan kokemus ja perustelu, jonka hän on antanut.
415. Meidän Gurumme Sri Ramana sanoo, että koska Itse loistaa samalla tavalla 'minänä', kaikissa kehoissa hän on yksi ja vain yksi.

Nyt annetaan varoitus epäkypsien etsijöiden hyödyksi, jotteivät he käyttäisi tähän mennessä annettua teoreettista tietoa väärin. Tämä on otettu Bhagavan Sri Sankaracharyan Tattvopadesasta, jossa se on viimeinen säe.

416. Etsijän tulisi mietiskellä ei-kaksinaisuuden totuutta suurella vaivalla, mutta hänen ei tulisi soveltaa tätä totuutta [maalliseen] toimintaansa. [Lisäksi] hän voi ajatella ei-kaksinaisuutta kaikkien kolmen maailman suhteen, mutta hänen ei tulisi kuvitella tällaista [ei-eroavuutta] Gurun kanssa.

Syynä on se, että ei-kaksinaisen totuuden teoreettinen tieto ei auta tuhoamaan perustietämättömyyttä, niin että se nostaa hänet egottomaan tilaan, jossa väärä toiminta olisi mahdotonta. Niinpä, ennen kuin se tila voitetaan, ego olisi toiminnan päällikkönä ja tämä varoitus on sen vuoksi tarpeellinen.

Seuraava kysymys nousi ja käsitteli sitä, kuinka fyysinen keho ja koko maailma näkyvät viisaalle.

417. Kuinka maailma voi näkyä viisaalle samalla tavalla kuin se näkyy tietämättömälle? Guru kertoo meille, millä tavalla maailma näkyy viisaalle.

Seuraava säe antaa vastauksen lyhyesti, mutta myös selkeästi.

418. Maailma, joka tietämättömälle näyttää koostuvan Jumalan, *jivojen* ja elottomien esineiden kolminaisuudesta, ilmenee Itsenä viisaalle, koska Itsen päälle asetettu maailman virheellinen ilmeneminen on hävinnyt.

Tämä selitetään yksityiskohtaisesti seuraavasti.

419. Viisas, joka on saavuttanut luonnollisen tilansa, joka on korkein tila, pysyy luonnollisessa vapaudessaan. Hän on vapaa harhaluulosta eikä näe mitään muuta kuin Itsen. Kuinka hän silloin voi nähdä mitään epätodellista?

420. Sen vuoksi viisas, vakiintuneena sellaiseksi kuin hän on luonnollisessa tilassaan, korkeimmassa tilassa, sanoisi, että keho, joka näkyy 'hänen' kehonaan muille ja maailma, ovat todellisia. Mutta sanalla maailma on erilainen merkitys [hänen sanomanaan], koska päällekkäin asettuminen ei ilmene [todellisena] viisaalle.

Nyt saatetaan kysyä, eikö myöskin viisas, kuten me, tarvitse arvostelukykyä todellisen ja epätodellisen välille. Vastaus annetaan alla.

421. Arvostelukykyinen ajattelutapa määrätään [vain] vapautuksen etsijälle, muttei hänelle, joka on saavuttanut vapautuksen. Epäselvä näkemys on mahdollista edelliselle, muttei jälkimmäiselle.

Seuraavaksi selitetään ja erotetaan toisistaan ne näkemykset, jotka näillä kahdella on kehosta.

422. Tietämätön ihminen, sekoittaessaan kehon Itsen kanssa, ajattelee itseään 'muodon omaavana' ja siihen kehoon sisältyvänä. Viisas on tietoinen Itsestä äärettömänä, muodottomana olentona; tämä on ero merkityksessä, mitä näistä kahdesta sanotaan.

423. Minkä tietämätön näkee 'kehona', näkyy viisaalle vain Itsenä. Hän viittaa siihen 'minänä', jättäen kehomuodon huomiotta oikean tietoisuutensa kautta.

Seuraavaksi selitetään, kuinka viisaan näkemys maailmasta on erilainen kuin tietämättömän.

424. Lisäksi, kun molemmat sanovat, että maailma on todellinen, merkityksissä on eroa, vaikka sanat ovat samat. Tietämättömälle todellisuuden peittävät erilaisuudet, kun taas viisaalle se näkyy sellaisena kuin se todella on.

425. Tunteematta maailmailmiön perustaa, nähdessään [vain] päälle asetetun [elottomien] esineiden paljouden ja uskoessaan, että tämä esineiden maailma on todellinen itsenäisesti, tietämätön sanoo: 'Maailma on todellinen'.

426. [Toisaalta] viisaalle siellä loistaa vain perusta, joka on puhdas todellisuus, nimetön ja muodoton. Hänelle päällekkäin asettuminen ei ilmene todellisena. [Kun näin on], kuinka hän voi sanoa, että maailma on epätodellinen?

Vastakohtaisuus on tässä perustan ja päälle asetetun ilmiön välillä. Tietämätön ei tiedä, että on olemassa perusta. Viisas on päälle asetetusta ilmiöstä tietämätön.

427. Tämä maailma kätkee Korkeimman Olennon häneltä, jonka silmän on sokaissut tietämättömyys omasta todellisesta Itsestä. Sen saman Korkeimman Olennon [voimalla] tämä maailma piiloutuu häneltä, jonka silmä on puhdistunut sen Itsen oikealla tietoisuudella.

Tämä on se merkitys, jota Isa Upanishadin avaussäe välittää. Oletetaan, että viisas todella näkee nimien ja muotojen maailman. Sitä selitetään sillä, että viisaan näkymää ei sumenna tietämättömyys.

428. Aivan kuten hän, joka on tullut viisaaksi kangastuksen totuudesta, voi nähdä uudelleen kangastuksen ilman että erehtyy, samoin myös viisas, nähdessään tämän maailman, ei pidä sitä todellisena, kuten tietämätön.

Näin tietämätöntä ihmistä ja viisasta ei voi mitenkään verrata. Tämä osoitetaan seuraavaksi.

429. Tämä maailma ei ole todellinen sillä tavalla kuin tietämätön ihminen uskoo sen olevan. Tietämättömät eivät ymmärrä sitä tapaa, jolla viisas näkee maailman [todellisena].

430. Se, mikä näkyy tietämättömille jakautuneena suureen määrään erilaisuuksia, 'muotoina' ja 'muuna kuin Itse', on viisaalle vain Itse, erilaistumaton ja muodoton.

Sitten selitetään opetusta maailman kahtalaisuudesta, epätodellisena yhdestä näkökulmasta ja todellisena toisesta näkökulmasta.

431. Ei ole opetettu, että maailma on täysin epätodellinen. Se ei ole [epätodellinen] niin kuin ihmisen tai hevosen sarvi. Jos se olisi täysin epätodellinen, sitä ei näkyisi ollenkaan. Mutta se todella ilmenee, koska se sekoittuu perustansa, todellisuuden kanssa.

Sen lisäksi selitetään kahdenlaisia epätodellisuuksia, toisistaan erottamisen tähden.

432. Epätodellisuus, jolla ei ole perustaa, kuten hedelmättömän naisen poika ja sen kaltainen, ei ilmesty ollenkaan. Mutta epätodellisuus, joka ilmenee perustalla, kuten köydessä nähty käärme, näyttää todelliselta.

Perustan läsnäolo tai puuttuminen saa aikaan koko erilaisuuden. Kukaan ei harhaudu ajattelemaan, että hedelmättömän naisen pojalla on jokin olemassaolo, koska häntä ei näy ollenkaan. Toisaalta käärme ei ainoastaan näy, vaan sen uskotaan olevan todellinen, koska sillä on perusta sen ilmestymiselle. Se ilmestyy ja ainakin jonkin aikaa sen uskotaan olevan todellinen. Tämä toisistaan erottaminen on erittäin tärkeää maailman totuuden ymmärtämiseksi, jota selvennetään edelleen seuraavissa säkeissä, joissa Bhagavanin opetusta annetaan.

433. Sekä todellisuuden että epätodellisuuden on todettava liittyvän maailmaan eikä tässä ole vähäisintään ristiriitaa. Se on todellinen perustan

todellisuuden tähden ja se on epätodellinen nimien ja muotojen päälle asettamisen tähden.

Kaikesta huolimatta ei voida sanoa, että maailma on olemassa, kuten alla selitetään:

434. Todellisuus [sielun]²³ myönnetään maailmalle, muttei olisi oikein sanoa, että se on olemassa. 'Todellisuus' ja 'olemassaolo' ovat täysin erillisiä. Sen yksin sanotaan olevan todellinen, joka on todellinen itsenäisesti.

Siksi vedantan kielellä termiä 'todellisuus' käytetään ehdottomasti vain siihen, joka on todellinen itsenäisesti, ei siihen, jolla on lainattu todellisuus, kuten seuraavissa kahdessa säkeessä selitetään.

435. He sanovat, että maailma on käytännöllisesti todellinen, se, mikä nähdään unessa, on näennäisesti todellinen ja se yksi ilman toista, nimittäin *Brahman*, on korkein todellisuus. Nämä todellisuuden tasot ovat hyödyttömiä.

Näistä kolmesta todellisuuden asteesta puhutaan, jotta heikoilla mielillä olisi mahdollisuus saada opetusta vaiheittain. Mutta lopulta on olemassa vain yksi todellisuus.

436. Todellisuus on aina samanlainen; todellisuuden lajeja tai asteita ei ole olemassa. Niinpä se, mitä nähdään unissa ja se, mitä nähdään valveilla, ovat molemmat yhtä epätodellisia.

Seuraavaksi selitetään tämän opetuksen hyväksymisen välttämättömyys.

437. Maailman epätodellisuuden totuus on täällä opetettu hänelle, joka vakavasti haluaa saavuttaa korkeimman tilan harjoittamalla todellisen Itsen etsintää. Kuinka voi hän, joka uskoo maailman olevan todellinen, tulla koskaan oikein tietoiseksi korkeimmasta todellisuudesta, Itsestä?

---

²³ Alkuperäinen teksti on: 'Reality [of a soul] is conceded for the world.'. Tässä puhutaan maailman todellisuudesta, mutta lisätään väliin 'sielun', joka saa tekstin näyttämään suomenkielellä kummalliselta!

438. Kun oikean tiedon aurinko sarastaa, se, mitä tapahtuu, on vain epätodellisen todellisena näkemisen lakkaaminen. Todellinen Itse on puhtaan, äärettömän tietoisuuden aurinko. Kuinka tietämättömyys voi olla olemassa sen läsnä ollessa?
439. Jos ajatellaan, että tietämättömyys on olemassa, silloin etsijälle on läsnä kysymys: 'Kenelle on tietämättömyys?'²⁴ Jos sillä kysymyksellä etsitään Itsen totuutta, silloin tietämätön ja tietämättömyys tulevat molemmat häviämään.
440. Tietämättömyyden hyväksytään opetuksessa koskevan vain yksilöllistä *jivaa*, joka on vain mielikuvituksen tuote. Sen ei hyväksytä vaikuttavan todelliseen Itseen, koska se on aina valaistunut omalla luonteellaan, ylittäen kaikki kolme elämän olotilaa maailmassa.
441. Aivan kuten köysi ei koskaan yhdisty millään tavoin siinä nähtyyn epätodelliseen käärmeeseen, samalla lailla todellinen Itse ei koskaan yhdisty tilaan, aikaan tai syy-yhteyteen moninaisuuden maailman kanssa, joka on epätodellinen.
442. Totuuden näkökulmalta on virheellistä sanoa, että Korkein Olento on maailman syy. Maailman todellinen syy on *maya*, Korkeimman Olennon voima.
443. Pyhässä perimätiedossa mainitaan *Brahmanin* muodot, yksi siemenetön ja toinen siemenellä. Siemenetön on transsendentaalinen Korkein Olento; siemenellinen on Jumala, jolla on *mayan* voima.

Kumpi näistä kahdesta on todellinen? Vastaus on seuraava:

444. Yksi Itse, joka on luonteeltaan liikkumaton, näyttää tanssivan oman voimansa vuoksi. Mutta kun tämä voima sulautuu yhteen liikkumattoman ytimen kanssa, siellä loistaa yksi liikkumaton Itse ainoana todellisuutena.

---

²⁴ Alkuperäinen teksti on: 'To whom is the ignorance?'. Kaikissa aiemmissa suomenkielisissä teksteissä kysymys on ilmaistu joko lauseella 'Kuka on tietämätön?' tai 'Kenellä on tietämättömyys?'. Tekstissä olevan kysymyksen esittäminen itselle ei oikein tunnu itselle esitetyltä! Ehkä seuraavat säkeet selventävät hiukan asiaa!

Niinpä, moninaisuuden syynä on voima nimeltä maya. Entäs tämä maya?

445. *Mayaa* sanotaan maailman syyksi heille, jotka kysyvät, mikä on maailman syy, joka (maailma) on tosiasiasa epätodellinen. Todellisuuden näkökulmasta molemmat näistä, *maya* ja sen vaikutus ovat yhtä epätodellisia.

446. Seuraavanlaisia kysymyksiä on hyödytöntä esittää: 'Mikä on *maya*? Mitä on tietämättömyys? Kenen toimesta ja miten maailma alun perin luotiin? Kuinka persoonallinen sielu tulee olemassaoloon?'

Näillä kysymyksillä ei ole perusteita eikä niihin tarvitse vastata. Lopullinen vastaus kaikkiin tällaisiin kysymyksiin on todellisen Itsen tietoisuus egottomassa tilassa. Siinä tilassa näitä eikä muitakaan kysymyksiä herää, koska kysyjä, egomieli, ei jää eloon siinä tilassa.

447. *Mayan* hävittämisen kautta etsijä saavuttaa vapautuksen todellisessa tilassaan. Edes viisas ei tiedä sen todellista luonnetta, koska se tuhoutuu, kun sitä katselee.

Tämä on säkeen merkitys Yoga Vasisthasta. Tarkkaan ottaen maya on samsaran kokonaisuus, koostuen tietämättömydestä, joka on egotunne ja sen laajentuneesta muodosta, mielestä ja sen luomuksesta, maailmankaikkeudesta. Nämä eivät jää eloon todellisen Itsen todellisessa tilassa.

448. Korkeimmasta Olenosta ei tullut mieltä eikä siitä tullut maailmaa. Se pysyy todellisesta luonteestaan poikkeamatta puhtaana, muuttumattomana, tietoisuutena, ylittäen ajan, tilan ja muut.

449. Maailma ei ole tullut olemassaoloon eikä se tuhoudu. Kukaan, jolle annetaan nimeksi 'persoonallinen itse', ei todellakaan ole syntynyt. Kukaan ei ole orjuudessa eikä ole ketään, joka vapautuu eikä ole olemassa henkistä etsijää. Tämä on kaikkein erinomainen totuus, jota on selvennetty.

Tämä on muuttumattomuuden totuus, jota viisas Gaudapadacharya havainnollistaa hänen Mandukya Karikasissaan, joka on täysin sopuoinnussa kaikkien viisaiden kokemuksen kanssa. Tätä selitetään edelleen.

450. Aivan kuten alla olevaan valkokankaaseen ei vaikuta sen ylittävien kuvien sarjat, samalla lailla Korkeimpaan Olentoon ei vaikuta, vaikka maailman elokuva nähdään.

Tämä on se, mitä Bhagavan sanoo aivan Ulladu Narpadun (Forty Verses) alussa, jossa hän käyttää elokuvaesityksen vertausta. Esitys alkaa valaistulla valkokankaalla. Tämän päälle heijastetaan kuvasarjoja, jotka kulkevat suurella nopeudella, niin etteivät kuvat näy yksitellen. Valkokangas ei kastu sille ilmestyvästä vedestä eikä se myöskään pala sille ilmestyvässä tullessa. Esityksen päätyttyä valaistu valkokangas jää yksin jäljelle. Tällainen on maailmaesitys. Valaistu valkokangas edustaa todellista Itseä, joka on sekä todellisuus että tietoisuus.

451. Suuri Guru Sankaracharya on useaan otteeseen selvästi ilmoittanut tämän muuttumattomuuden totuuden. Myös Sri Ramana, Guru, on ilmoittanut tämän totuuden selkeästi monin eri tavoin etsijöiden hyödyksi.

452. Hän on todellakin sanonut, että niin sanottu neljäs tila yksin on todellinen ja että muut kolme [valveen, unen ja unettoman syväunen tilat] ovat aina epätodellisia. Lisäksi hän on ilmoittanut, että todellinen on aina vain yksi ja että moninaisuus on aina epätodellista.

Tätä on tuotu julki yksityiskohtaisesti heti alusta asti. Muuttumattomuuden totuus sisältyy näihin opetuksiin.

453. 'Ei ole olemassa mitään todellista sinusta erillään. Sinä olet yksi ainoa, ylittäen ajan, tilan ja niin edelleen. Heitä pois tietämättömyyden harha ja pysy rauhassa.' Näin hän opetti todellisen olemisen, Itsen tilaa.

454. 'Totuuden nimissä on sanottava, että olennot eivät ole minussa; kaikki tämä on vain minun *mayaani*' – näin myös Bhagavan Krishna itse kertoi todellisen Itsen muuttumattomuuden totuuden *Gitassa*.

455. 'Korkein todellisuus, menettämättä olemisensa täysinäisyyttä omalla *mayallaan*, tuli täksi täydelliseksi maailmankaikkeudeksi. Viisaalle se ilmenee vain täysinäisyytenä'. Näin *Upanishad* on ilmoittanut totuuden muuttumattomuudesta.

Nyt annetaan Bhagavanin tamilinkielisen Ekatma Panchakamin viisi säettä.²⁵

456. Kun Itsen unohtaen, joku ajattelee, että keho on hän itse ja kulkee lukemattomien syntymien läpi ja lopulta muistaa ja tulee Itseksi, tiedä tämän olevan vain kuin heräämistä unesta, jossa hän on vaeltanut kaikkialla maailmassa.

Unessa joku saattaa mennä maailmanmatkalle ja samassa unessa palata kotiin ja paneutua maata omaan sänkyynsä; mutta kun hän herää, hän tietää, että se oli kaikki unta. Samalla tavalla kaikki hänen samsariset jälleensyntymänsä ovat vain pitkään kestänyttä unta, jonka lopussa vain Itse jää jäljelle kaiken tämän vaikuttamatta. Tässä on eroavuus, koska se ei ollut Itse, joka näki unta, vaan vain egomieli.

Toisessa säkeessä 'Kuka minä olen?'-etsintää pilkataan riittävän johdonmukaisesti.

457. Ihminen on aina Itse. Kysyä itseltään 'Kuka ja missäpäin minä olen?' on kuin juopuneen miehen kyselyä, 'Kuka minä olen?' ja 'Missä minä olen?'

Tässä eroavuus on se, että juopunut esittää kysymyksen muille, mutta sadhaka esittää kysymyksen omalle tietämättömälle, virheelliselle itselleen. Todellinen Itse pysyy koko ajan vaikuttamattomissa.

458. Keho on Itsen sisällä. Ja kuitenkin ihminen ajattelee, että hän on elottoman kehon sisällä, aivan kuin joku katsoja, joka olettaa, että valkokangas, jonka päälle filmi heijastetaan, on kuvan sisällä.

Tässä tukijan ja tuetun suhde on kääntynyt topsy-turvy. (nurin niskoin)

459. Onko kultakoru olemassa kullasta erillään? Voiko keho olla olemassa Itsestä erillään? Tietämätön ajattelee 'Minä olen keho'. Valaistunut tietää 'Minä olen Itse.'

---

²⁵ Tämä on runo, jonka Bhagavan itse kirjoitti sanskritin kielellä 1940-luvulla. Sen sijaan, että käyttäisin Lakshman Sarman englanninkielistä käännöstä näiden säkeiden omasta sanskritinkielisestä tulkinnastaan, olen ottanut professori Swaminathanin käännöksen kirjasta *Collected Works*.

Tässä totuus on se, että yksi Itse on kaikkien ilmenemisten perusta. Tämä on selitetty aiemmin. Todellisessa tilassa ei ole päällekkäisyyttä, vain perusta jää jäljelle, mutta se ei ole enää perusta.

460. Itse yksin, ainoa todellisuus, on olemassa ikuisesti. Jos muinoin ensimmäinen opettajista paljasti sen rikkumattomalla hiljaisuudella, sano, kuka voi paljastaa sen puhutuilla sanoilla?

Näin tämä on Jumalan hiljaisen opetuksen järjellinen peruste Dakshinamurtina, ensimmäisenä Guruna.²⁶ Oikein opettaa Itse on olla täysin hiljaa. Sitä opetetaan vain olemalla Itse, ilman egoa ja ilman mieltä. Hän, joka samalla tavoin pysyy Itsenä, mielestä vapaana ja egottomana, ymmärtää tämän hiljaisen opetuksen.

Näin muuttumattomuuden totuus vahvistuu.

Tähän mennessä kerrottu tieto on vain alustava tieto oikean tietoisuuden saavuttamisen menetelmään. Se ei itsessään ole sitä tietoisuutta.

461. Vaikka Itsen totuutta on ilmoitettu monin tavoin, se pysyy kertomattomana, koska se voidaan tietää vain todellisella kokemuksella. Vapauden etsijältä tuon Itsen kokemusperäisen tietoisuuden ehkäisee mieli ja sen tiukka vakiintuminen vakaumukseen: 'Minä olen keho'.
462. Nuo mielet, jotka ovat puhdistuneet maallisista kiintymyksistä, saavat välittömästi tiukan vakiintumisen todellisen Itsen luonnolliseen tilaan vain kuuntelemalla tätä totuutta. Muiden on käytävä läpi joku oivallinen prosessi egotunteen hävittämiseksi.
463. 'Ihmisen tulisi etsiä Itseä, joka on puhdas ja murheesta vapaa, lujalla päätöksellä tuntea se. Tämä on tie rauhaan.' Tällaisilla sanoilla muinainen paljastus ja Guru kuvaavat suoraa polkua todellisen Itsen totuuden kokemiseen.

---

²⁶ Tässä Jumala ilmestyi Dakshinamurtina, ensimmäisenä Guruna ja edellinen säe on hänen antamansa hiljaisen opetuksen järkeen käypä peruste. Tätä lausetta ainakin minun oli mahdotonta ilmaista suoraan ja järkevästi!

464. Tässä mainittu 'pätös tuntea' on voimakas aikomus saavuttaa oman Itsensä kokemus. Ainoastaan saamalla tällainen aikomus, voi etsijä kääntää mielensä sisäänpäin oman Itsensä etsinnässä.

465. Muinaisessa paljastuksessa mainitaan, että korkeimman asuinpaikka on nimeltään Sydän. Koska hän itse [korkein] on kaikki, mitä on olemassa, kuinka Sydän voidaan ilmoittaa hänen asuinpaikakseen?

Selitys seuraa.

466. Todellinen Sydän on vain tietoisuus luontaisessa puhtaudessaan. Itse on myös se tietoisuus. Joten tästä seuraa, että Itse on itsessään Sydän ja koko luomakunta sisältyy siihen.

467. Viisaat ja Vedanta opettavat, että yhdellä, jolla ei todellakaan ole asuinpaikkaa, on asuinpaikka, jota kutsutaan Sydämeiksi kehon sisällä, jotta saisivat aikaan mielen sisäänpäin kääntymisen etsinnässä.

Sitten osoitetaan tämän sisäänpäin kääntymisen välttämättömyys.

468. Aistielimet ovat aina käännettynä ulospäin ja tästä syystä Itse peittyy maailmalla. On olemassa vain yksi tapa paljastaa se: etsijän kääntymisen sisäänpäin Itsen etsinnässä.

Tämä on upanishadisen säkeen merkitys.

469. Viisaiden kokemus on osoittanut orjuuden ja vapauden välisen eron. Orjuudessa oleva kärsii egotunteen noususta, kun taas egotunnetta ei synny hänen tapauksessaan, joka on vapaa.

470. Vaikka suuri olento, Itse, on aina läsnä, suuresti rakastettuna ja suurena säteilynä, se on ikään kuin sen loistoa himmentäisi paholainen, ego, niin ettei se loista riittävästi, jotta sen tunnistaa.

471. Tietämättömyys on tietoa, joka koostuu kokemuksesta 'Minä olen keho'. Kuinka tämä kokemuksellinen tieto voi olla lopullista tietoa, koska se on vailla kokemuksellista tietoa, 'Minä olen puhdas tietoisuus?'

Koska tietämättömyys, joka itsessään on orjuutta, koostuu kokemuksellisesta tiedosta, joskin väärästä, se voidaan hävittää vain oikealla tiedolla, joka on myös kokemus. Pelkkä päättelemällä saatu tieto, jota tavallisesti kutsutaan tiedoksi, josta puuttuu jotain – parokshajnanam – on täysin hyödytöntä vapauden saavuttamiseksi. Bhagavanin opettama sadhana on suora polku tämän kokemukseen. Tätä sadhanaa selitetään nyt.

472. Ajatus, joka syntyy muodossa 'Minä olen keho', on itsessään muoto, jossa yksilöllinen sielu koetaan. Etsijän täytyy etsiä lähettä, josta se nousee, sen jälkeen, kun siitä erotetaan sen murto-osa, joka on todellinen.²⁷

473. Tämä yksilö ei ole täysin epätodellinen. Hän ei ole se samassa mielessä kuin hedelmättömän naisen poika on epätodellinen. Todellinen Itse on läsnä perustana, jonka päälle yksittäisen sielun tunne asettuu ja sen vuoksi, vaikka epätodellinen, häntä pidetään todellisena.

Tämä erottelu on erittäin tärkeää, kuten tullaan näkemään. Kaikki tietävät, ettei ole olemassa hedelmättömän naisen poikaa, tamman sarvea ja niin edelleen, koska näillä mielikuvilla ei ole perustaa. Toisaalta köysikäärmettä, hopeaa helmiäisessä, jne., voidaan kuvitella näkyviksi, koska niillä on perusta, kuten edellä selitettiin. Niinpä yksilöllistä sielua tullaan pitämään olemassa olevana, vaikka häntä ei todellisuudessa ole olemassa, kuten aiemmin opetettiin.

Silloin on kysymys, mikä on perusta, jonka päälle yksittäisen sielun ilmestyminen asettuu. Tähän ja muihin asiaan liittyviin kysymyksiä vastataan seuraavissa säkeissä.

474. Sielun todellinen elementti, 'minä', on tietoisuus, todellisen Itsen luonne. Takertumalla tähän todelliseen elementtiin, vapautuksen etsijällä on mahdollisuus harjoittaa Itsen etsintää.

475. Luovu tämän sielun epätodellisuuden elementistä, kehosta ja sen kaikesta muusta ja kiinnitä mieli Itsen tietoisuuteen, jolla on 'minän' muoto. Tämä on erittäin hienovarainen, kuin todellisen Itsen säde. Sitten etsijän tulisi sukeltaa Sydämeen etsimällä tämän 'minä'-tunteen syntymäpaikkaa kysymällä 'Kuka minä olen?' tai 'Mistä tämä minä on?'

---

²⁷ Tämä osoittautui liian haastavaksi kääntää! Siinä on käytetty kolme kertaa sanaa 'it' eli 'se'. Minulle ei tullut selväksi se, milloin sillä tarkoitettiin yksilöä ja milloin lähettä!

Näin koira palaa takaisin isäntänsä luo, etsimällä häntä hänen tuoksuaan seuraamalla. Se on kuin sukeltajan veteen sukeltamista saadakseen takaisin jotain, joka on sinne pudonnut. Tämä on keino saavuttaa ihmisen oma todellinen tila.

476. (b)

477. (Säe 475 sisältää säkeet 475-7!)

478. Jos tämän oman Itsensä etsimisen aikana mieli kääntyy ulospäin aistikohteisiin mieltymyksestä johtuen, etsijän tulisi kääntää se uudelleen sisäänpäin yhdistämällä maailma Itseen.

Seuraavassa selitetään tätä.

479. 'Aivan kuten aallot, vaahto, jne., ovat vain valtamerä ja niin kuin unimaailma on vain unen näkijää eikä mitään muuta, samalla lailla koko maailma on vain itseäni eikä mitään muuta'. Tämä näkemys on maailman yhdistämistä Itseen.

480. Jos oman Itsensä etsimisen aikana mieli kääntyy ulospäin siksi, että se on kiintynyt aistikohteisiin, etsijän tulisi kääntää se uudestaan sisäänpäin. Hänen tulisi tuoda mieli takaisin uudestaan ja uudestaan ja käyttää sitä jälleen etsintään. Täytyy olla tahdonvoimaa, jotta voi tulla tietoiseksi omasta totuudestaan kysymällä: 'Kuka on hän, jolla on tämä kiintymys aistikohteisiin?'

481. Itsen palvojaa tai etsijää, josta tulee masentunut ajatuksella 'Milloin tulen saavuttamaan luonnollisen tilan?', tällainen ajatus estää etenemästä vapautuksen polulla.

482. Vapauden etsijän on oltava täynnä innostusta ja hänen mielensä on oltava *satvisessa* tilassa. Hänen tulisi ryhtyä tähän etsintään muistamalla sitä opetusta, että aika on epätodellista.

483. Aina ja kaikkialla on portteja päästä käsiksi kysymykseen 'Kuka minä olen?'. Jokaisella näistä etsijän täytyy uudestaan ja uudestaan sitoa mielensä tähän etsintään.

Vastauksen luonne tähän kysymykseen ilmaistaan seuraavaksi.

484. Vastaus tähän kysymykseen ei ole älyllinen johtopäätös. Oikea vastaus siihen on ainoastaan todellisen Itsen kokemus. Korkein tila syntyy egon, kysyjän kuolemasta, joka (ego) kutsuu itseään yksilölliseksi itseksi.

485. Todellinen Itse loistaa sellaisena kuin se todella on vain Itsen luonnollisessa, ajatuksettomassa tilassa. Muissa tiloissa todellinen Itse ei loista sellaisena kuin se todella on, koska sitä sekoittavat älylliset näkemykset.

Toinen este menestyä etsinnässä tuodaan julki nyt.

486. Jos mielestä, joka harjoittaa etsintää, tulee tiedostamaton [kuten syväunessa], siihen mennessä tehdystä ponnistuksesta tulee hedelmätöntä. [Joten] etsijän tulisi herättää mieli tästä tiedostamattomuudesta ja käyttää sitä jälleen etsintään.

Se, mitä tarvitaan, ei ole mielen tiedostamattomuus, vaan sen lopullinen hävitys. Tämä ilmaistaan selvästi seuraavaksi ja siitä huomautettiin myös Bhagavanin Upadesa Saramissa.

487. Guru on selittänyt henkisiä hiljaisuuksia olevan kahdenlaisia, piilevyytenä tiedostamattomuudessa ja lopullinen hävitys. Hatha-joogassa on monia menetelmiä saavuttaa tiedostamattomuus, kuten esimerkiksi hengityksen pidättäminen.

Sitten selitetään näiden kahden välistä eroa.

488. Mieli, kun se on mennyt piilevyyteen yhdessä toimintatapojensa kanssa, tulee myöhemmin jälleen aktiiviseksi tuottaakseen maallisen elämän. Mieli, joka on hävitetty, menettää toimintatapansa ja näin siitä tulee kuin siemen, joka on paahdettu.

Niin kuin paahdettu siemen ei idä, samoin mieli, josta on tullut hävinnyt, ei voi syntyä uudestaan.

489. Tietämättömyys sitoo tietämättömän [näiden] taipumusten avulla. Jos mieli pysyy valppaana etsinnässä, silloin näiden taipumusten tuhoutuminen on seurauksena.

490. Oikea tieto sarastaa mielen täydellisellä hävittämisellä, jolloin myös kaikki henkiset taipumukset häviävät. Kaikki viisaat vahvistavat, että vapautuminen ei ole mitään muuta kuin henkisten taipumusten lopullinen ja täydellinen tuhoutuminen.

Piilevyyden ohella on olemassa toinen este, himo aistinautintoihin. Tästä huomautetaan seuraavaksi.

491. Ihmisen tulisi voittaa sekä halu ja piilevyys ja pitää mieli keskittyneenä etsintään. Todellisen Itsen etsinnässä tämä on kuin tasapainoilua terävän partaveitsen terällä.

Tämän menetelmän, etsinnän, ainutlaatuisuutta selitetään seuraavaksi.

492. Kaikissa muissa joogissa oletetaan, että on olemassa kokonaisuus nimeltä 'sielu', jolla on vikoja, nimittäin toimintaa ja muuta, ja joogi tekee ponnistuksia vapauttaakseen itsensä näistä vioista.

493. Tekijänä olemisen vian hävittämiseksi on olemassa toiminnan jooga; [Jumalasta] erillään olemisesta eroon pääsemiseksi on olemassa antautumisen jooga; erilaisuuksien [näkemisen] virheestä parantumiseksi on olemassa mielenhallinnan jooga; ja tietämättömyyden hävittämiseksi on olemassa oikean tiedon jooga.

Näitä joogia pilkataan osoittamalla todellisen Itsen totuus.

494. Vaikka on itse sama kuin Korkein Olento, tietämätön ihminen, ajatellessaan itsensä olevan joku muu kuin Hän, yrittää harhaluulon vuoksi tulla yhdeksi Hänen kanssaan! Mikä muu on järjettömämpää kuin tämä?

Sitten osoitetaan etsinnän ylivoimaisuus.

495. Kun, takertumalla sielun tietoisuuselementtiin, etsintä suunnataan kohti Itseä, sielun juuri, Itse, joka on vapaa kaikista vioista, loistaa yksin; siellä sielu ei jää eloon.
496. Siksi tämä [etsintä] on nimeltään 'suuri jooga'. Ei ole toista tähän verrattavaa tai suurempaa joogaa. Kaikki joogat sisältyvät siihen ja niitä voidaan käyttää auttajina tähän, kun ne tuntuvat sopivilta.
497. Tämä jooga, sielun lähteen etsintä, on itse kaikki joogat. Se on toiminnan joogaa, antautumisen joogaa, mielen hallinnan joogaa ja myös oikean tiedon joogaa.

Tätä todellisen Itsen etsintää, tästä huomautetaan seuraavaksi, ei tule harjoittaa mietiskelynä.

498. Sen jälkeen kun tämä etsintä ottaa kysymyksen muodon, sitä ei tule harjoittaa mietiskelyn tilana. Tällä kysymyksellä mieli sukeltaa Sydämeen, jota se ei tee millään mietiskelyjen sarjalla.
499. Jotkut harjoittavat jatkuvaa oman Itsensä totuuden mietiskelyä, sen jälkeen, kun ovat kuunnelleet ja pohtineet tätä totuutta. Tämä menetelmä eroaa Ramanan opettamasta Itsen etsinnästä.

Bhagavanin opettama menetelmä ei ole vahvistus, vaan kysymys. Kolminkertaista prosessia selitetään lisää.

500. *Chandogya Upanishadissa* Korkeimman Olennon ja todellisen Itsen samuus opetetaan lauseella 'Sinä olet Se'. Tämä samuus vahvistetaan erottamalla toisistaan [käytettyjen termien] kirjaimelliset ja tarkoittavat merkitykset.

Termit 'Sinä' ja 'Se', jos ne otetaan kirjaimellisessa merkityksessä, tahtovat yleensä osoittaa, ettei tällaista samuutta voi olla. Siksi tarkoitettuja merkityksiä etsitään, niin että samuus voidaan hyväksyä todelliseksi. Samuus ei ole näkyvän itsen, vaan todellisen Itsen samuutta Korkeimman Olennon kanssa. Samanaikaisesti Korkein Olento ei ole persoonallinen Jumala, vaan Upanishadien persoonaton oleminen. Molemmat ovat luonteeltaan tietoisuutta ja tämä tietoisuus se, joka on molempien todellinen olemus. Täten samuus on todellinen.

Advaita Vedantan perinteiset koulukunnat ovat olettaneet, että tämä lause välittää käskyn mietiskellä opetusta. Itse asiassa, kuten Bhagavan sanoo, lause ilmaisee vain tosiasian. Sen hyväksyminen tosiasiksi ei riitä. Ja mietiskely ei ole sen parempaa. Se, mitä tarvitaan, on tarkistaa tosiasia saavuttamalla ja pysymällä mielestä vapaassa tilassa, jota kutsutaan myös luonnolliseksi tilaksi. Mitä hän on sanonut, on seuraava:

501. Sri Ramana sanoo, että ilman termin [Se] tarkoitetun merkityksen tutkimusta lauseessa, ihmisen tulisi tehdä etsintää todellisen Itsen totuuteen, jota ilmaistaan termillä 'sinä'.

Tämä etsintä johtaa mielestä vapaaseen tilaan, jossa todellinen Itse loistaa tietämättömyyden verhon, joka (tietämättömyys) on ego, valheellinen itse, estämättä. Silloin ymmärretään, että on olemassa vain yksi kokonaisuus, joka on todellinen Itse ja myös Upanishadien persoonaton Korkein Olento.

Bhagavan kutsuu etsintää suoraksi poluksi. Se ohittaa edellä mainitun mietiskelyn.

502. Tällä etsinnällä etsijä saavuttaa suoran kokemuksen todellisesta Itsestä transsendentaalisessa tilassa. Hänellä, joka on näin onnistunut tässä etsinnässä, ei ole tarvetta jatkuvaan mietiskelyyn tai pitkäaikaiseen pohdintaan.

Tässä edellytetään sitä, että etsijä hyväksyy samuuden opettamisen todeksi. Tämä hyväksyntä syntyy hänen uskostaan Guruun, jolla on tämä kokemus ja joka sen vuoksi on sen totuuden pätevä todistaja.

Niinpä mainitussa lauseessa ei ole käskyä mietiskellä.

503. Muinaisen paljastuksen lauseessa 'Sinä olet Se' mietiskelyä ei ole määrätty. Sillä, mitä sanotaan, annetaan ymmärtää, että egottomassa tilassa viisaalla on kokemus, että persoonaton on identtinen hänen oman todellisen Itsensä kanssa.

504. Koska Vedantan lauseella ratkaistaan, että ihmisen oma todellinen Itse, irrotettuna peittäivistä suojuksistaan, on korkein todellisuus, saavuttaakseen samuuden kokemuksen sen todellisuuden ja Itsen välillä, mikä muu tepsii, paitsi sen Itsen etsintä?

Tämä on ilmiselvää, sanoo Bhagavan. Tekstin 'Sinä olet Se' todellinen merkitys tuodaan seuraavaksi julki Bhagavanin opetusten hengen mukaisesti.

505. Sen vedantisen tekstin [Sinä olet Se] merkitys on tämä: Korkein Olento itse loistaa todellisena Itsenä. Jos, etsiessään sitä Itseä, ihminen luopuu käsityksestä 'Minä olen keho' ja tulee tietoiseksi omasta todellisesta luonteestaan, hän kiinnittyy lujasti Sydämeen ja loistaa Sinä.

Onko totuuden mietiskelemisestä mitään hyötyä?

506. Itsen totuuden etsiminen yksin on suora polku Itsen oikeaan tietoon. Mainittu mietiskely on alustava apu tähän etsintään. Sillä murretaan ajatus kehosta Itsenä.

Tämä on se, mitä Bhagavan on sanonut. Osoitetulla tavalla mietiskely on hyödyllistä niille, jotka eivät pysty vapauttamaan itseään egotunteestaan, jolla keho samaistetaan Itseksi.

Seuraavaksi käsitellään esteitä, jotka saattavat maata polulla.

507. Sukellusta Sydämeen tässä Itsen etsinnässä ei tapahdu heissä, joilla on heikot mielet. Heillä mielen lujuus, jakautuneena lukemattomien ajatusten kesken, on vähäpätöinen.

Tarvitaan mielen yksipisteisyyttä. Mieli, joka on yksipisteinen, on tarpeeksi vahva tähän tarkoitukseen. Ajatusten monilukuisuuden hillitseminen on otettava käyttöön.

508. Mielen yksipisteisyys etsinnässä on itsessään mielen lujutta, jota tarvitaan, eikä mikään muu. Häntä, jolla on tämä mielen lujuus, kutsutaan 'rohkeaksi', koska hänellä on taito suojella älyään liihottelemasta pois.

509. Mietiskelyn harjoittamisella henkinen lujuus vahvistuu. Siksi mietiskely on apu etsintään. Kun on ensin saavuttanut mielen hiljaisuuden mietiskelyllä, rohkean etsijän täytyy etsiä oman Itsensä totuutta.

Silloin nousee kysymys: 'Mikä on otettava mietiskelyn kohteeksi?'

510. Vapauden etsijälle kaikista mahdollisista mietiskelyn kohteista paras on tietoisuus, jolla on muoto 'minä', koska tämä on todellisen Itsen ydin. Pelkästään tällä mietiskelyllä mieli sukeltaa luontevasti Sydämeen. Tällainen on meidän suuren Gurumme opetus.

'Minä', jonka hän on ilmoittanut, on sen persoonattoman olennon, Vedantojen aiheen nimi. Hän on sanonut, että tämä nimi on jopa pyhempi kuin pranava [Om].

Seuraavaksi ilmaistaan Bhagavanin suosittelen vaihtoehtoinen menetelmä mielen ajatusten hillitsemiseksi.

511. Vaihtoehtoisesti, jos vapautuksen etsijä hiljentää mielensä pelkällä *kumbhakalla* [hengityksen pidätyksellä], ilman *purakaa* ja *rechakaa* [sisäänhengitystä ja uloshengitystä] ja näin harjoittaa etsintää, silloin hänen mielensä sukeltaa Sydämeen.

Tavallinen pranayama koostuu kolmesta osasta, sisäänhengityksestä (puraka), hengityksen pidätyksestä (kumbhaka) ja uloshengityksestä (rechaka). Mutta tässä ainoastaan keskimmäistä osaa (kumbhaka) suositellaan mielenhallinnan keinoksi. Tämä voidaan hallita vakaalla harjoittelulla. Tätä kutsutaan kevala kumbhakaksi.

Sama prosessi on määrätty Yoga Vasisthassa, kuten alla lainataan.

512. Bhagavan Vasistha on sanonut: 'Jos ihminen irrottaa kehon [itsestään] ja pysyy levossa omassa Itsessään, joka on tietoisuus, silloin hänen egotunteensa tuhoutuu.'

Toisin sanoen, hän saavuttaa egottoman tilan.

Mitä tapahtuu, kun etsintä jatkuu näin tarpeeksi kauan?

513. Mieli, etsiessään Itseä, joutuu jonkin salaperäisen sisäisen voiman vangiksi ja sukeltaa Sydämeen. Siellä mieli, ollen Itsen tietoisuusvalon tuhoama, lakkaa olemasta, sekä yhdessä sen kanssa ego.

Mikä on tämä voima?

514. Se voima on todellakin Jumalan armo, joka (Jumala) on todellinen Itse Sydämessä. Se on luonteeltaan oikeaa tietoa. Luovuttamalla itsensä sille, etsijä siunataan.

515. Tuossa suuressa palavassa tilassa, puhtaan tietoisuuden taivaassa, aina todellinen ja hyväenteinen todellinen Itse tanssii 'Minä'-'Minän' muodossa. Tämän oikean tiedon tullessa, joka on ainoa todellisuus, maailmankaikkeus yhdessä egon kanssa tuhoutuu.

Tämä tuli kuluttaa koko luomakunnan yhdessä sen juuren, egon kanssa, jättämättä edes tuhkaa jäljelle. Kun todellisen Itsen sanotaan tanssivan, ilmaistaan tämän tilan autuutta.

Niinpä, ei ole olemassa tanssia kirjaimellisessa mielessä.

516. Kuitenkin, koska se sama tietoisuuden taivas on hänen todellinen luonteensa, kuinka voi hän, ollessaan muodoton, tanssia siellä? Tämä kielikuva osoittaa, että hänen muotonsa on autuutta ja että tanssi on liikkumatonta.

517. Siinä tilassa ei ole *mayaa*, ei *avidyaa* [tietämättömyyttä], ei paikkaa, ei aikaa eikä yksilöä nimeltä sielu. Siellä on olemassa vain todellinen Itse, jolla on puhtaan tietoisuuden muoto eikä mitään muuta.

Tätä yksinäisyyden tilaa kutsutaan kaivalyaksi.

Maya ja avidya ovat toisistaan riippuvaisia. Kumpikaan ei voi olla ilman toista. Joten molemmat häviävät tässä tulipalossa. Tämä on epäilyksettä ilmaistu yhdessä Bhagavanin lauluista Sri Arunachalalle.

518. Tässä yliluonnollisessa tilassa Jumalan voima, nimeltä *maya*, jonka laajentunut muoto on koko maailma, on täysin kadonnut siinä liikkumattomassa korkeimmassa, yhdessä koko luomakuntansa kanssa.

Hänelle, joka oleskelee iankaikkisesti tuossa korkeimmassa tilassa, ei ole olemassa mayaa eikä avidyaa eikä maailmaa.

519. Sen vuoksi tuossa korkeimmassa rauhan tilassa loistaa, esteettä, todellisen Itsen todellinen muoto. Häntä, joka jää eloon tuossa tilassa, pysyen omana todellisena Itsenään, nimittävät viisaat vapaaksi.

Orjuus, joka johtuu kehon väärästä samaistamisesta Itseksi, katoaa, kun egotunne katoaa. Enää ei ole mitään virheellistä samaistumista.

Mieli katoaa. Mutta samalla katoaa myös nautinnon ja kivun pari. Tätä havainnollistetaan seuraavasti:

520. Aivan kuten nainen, joka kärsii sietämättömästi appensa talossa, saavuttaa rauhan äitinsä talossa, samalla lailla mieli, jota kiusaa *samsarin* kärsimys, saavuttaa rauhan palaamalla lähteeseensä, todelliseen Itseen.

Entäpä epävapaat sielut maailmassa? Näkeekö vapaa heidät ja onko hän levoton heidän takiaan?

521. Niin kuin unesta herännyt ihminen ei enää näe yhtäkään unihenkilöä, samalla lailla hän, joka on herännyt tietämättömyyden unesta ja joka sen vuoksi on yksin ainoana todellisuutena, ei näe ketään muuna kuin omana todellisena Itsenään.

Kaikissa ihmisissä yhtä lailla todellinen Itse on vaikuttamattomissa. Tietämättömyys ja orjuus eivät ole hänelle, vaan mielelle eli egolle, kuvitteelliselle yksilölliselle sielulle, jolla ei koskaan ole ollut todellista olemassaoloa.

522. Kuinka sen tilan, rauhan luonnollisen tilan, voi tulla tuntemaan älyllä – sen hänen tilansa, joka oleskelee täysin syventyneenä sen Itsen autuuteen, ilman tietoa muista hänestä itsestään erillään olevina?

Aivan kuten se tila on älyllä käsittämätön, samalla lailla on myös hän, joka on saavuttanut kyseisen tilan ja oleskelee siellä ikuisesti.

523. Kuinka voi kukaan ihminen ymmärtää, oman älynsä avuttomalla voimalla, häntä, joka on mielestä vapaa, ruumiiton ja maailmaton?

Häntä, joka on vakiintuu tähän vapautuksen tilaan, kutsutaan viisaaksi tai 'Prabuddhaksi' tai Buddhaksi. Häntä ei voida tuntea, koska hänellä ei ole lainkaan yksilön ominaisuuksia. Hän on yhtä ikuinen subjektin, korkeimman todellisuuden kanssa eikä hänestä voi tulla kenellekään kohdetta, jonka tietää.

524. Koska sillä ei ole erityisiä merkkejä tai piirteitä, mieli ei voi ajatella sitä, eivätkä sanat kuvaile sitä. Vedantan sanat opettavat sen todellista luonnetta vain kieltämällä kaiken 'ei Sinä'.

Vedantat eivät koskaan yritä antaa varmaa kuvausta. Jopa niiden lauseiden, jotka näyttävät antavan tällaisen kuvauksen, tulkitaan ikään kuin erottavan sen asioista, joita voidaan havainnollistaa tai ajatella.

Tuo käsittämätön on tästä syystä ääretön, rajaton.

525. Mikä hyvänsä on kuvailtavissa sanoilla tai ajateltavissa mielellä, on yksin siitä syystä äärellinen. Koska todellinen Itse on mielen ja älyn kantaman tuolla puolen, he, jotka vakiintuvat Itseen, kutsuvat sitä 'äärettömäksi'.

Vain ääretön on onnellinen, ei äärellinen, sanoo Chandogya Upanishad.

526. Mitä hyvänsä viisaat tai Vedanta sanovat korkeimmasta todellisuudesta, sen tarkoituksena on vain poistaa opetuslapsen virheelliset käsitykset.

Yhtään varmaa lausuntoa ei voi esittää. Ylivoimaisesti paras opetus on hiljaisuuden kautta.

527. Aivan kuten Sita ilmaisi Raman hylkäämällä kaikki muut prinssit, samalla lailla Vedantat ilmaisevat Itsen totuuden kieltämällä kaiken muun [jonka voitaisiin erehdyksessä uskoa olevan Itse].

528. Koska Itseä, joka yksin loistaa ainoana olemassa olevana todellisuutena, ei voida tuntea eikä opettaa, Gurun opetukset eivät tee etsijälle mitään muuta kuin vapauttavat hänet hänen tietämättömyydestään.

Tietämättömyys saa hänet samaistamaan Itseksi jonkin, joka ei ole Sitä.

Koska Itse loistaa omalla tietoisuusvalollaan, ei ole tarvetta tehdä enempää. Egottomassa tilassa todellisesta Itsestä ei voi erehtyä, koska siellä se yksin jää eloon.

Pimeys (tietämättömyys), joka peittää Itsen, on vain näkyvä ja konkreettinen maailma, jonka näkee ulospäin kulkeva mieli, kuten seuraavassa esitetään.

529. Koska Itse, tietoisuus itse, peittyy pimeydellä, joka koostuu maallisesta tiedosta, Gurun opetukset siunaavat etsijää poistamalla sen tietämättömyydestä johtuvan tiedon.

530. Tehdäkseen tilaa huoneeseen, ihmisen on vain poistettava täyttävä, ei-toivottu puutavara. Samalla tavoin, oivaltaakseen Itsen, mitään enempää ei tarvita kuin virheellisen tiedon poistaminen.

Mitään enempää ei tarvitse tehdä, kun käärmeen virheellinen mielikuva poistetaan. Todellinen köysi paljastaa itsensä. Samoin, kun verho, virheellinen tieto poistetaan, Itse loistaa omalla tietoisuutensa valolla.

Toinen Bhagavanin antama vertaus annetaan tässä.

531. Kuinka Itse voi olla jotain saavutettavaa? Totuuden näkökulmasta se ei koskaan kadonnut. Itsen saavuttaminen, josta puhutaan, on vain egon kuolema, jonka (egon) ilmestyminen saa Itsen käytännöllisesti katsoen katoamaan.

Bhagavan sanoo myös, että totuus opetetaan oikein vain hiljaisuudella. Tätä selitetään seuraavaksi.

532. Puhe on nelinkertainen, transsendenttinen, näkevä, välittävä ja lausuttu puhe.²⁸ Tämä transsendenttinen puhe on vain hiljaisuutta. Ja tämä hiljaisuus on itsessään korkeimman todellisuuden todellinen luonne.

---

28 Nämä termit vastaavat luultavasti Bhagavanin kirjassa Maharshi's Gospel kuvaamia, s. 16, 1994, ed .:

Uudelleen, kuinka puhe syntyy? On olemassa abstrakti tieto, josta syntyy ego, joka vuorostaan antaa nousun ajatukselle ja ajatus puhutulle sanalle. Niinpä sana on alkuperäisen lähteen pojanpojanpoika. Jos sana voi tuottaa vaikutuksen, arvioi itse kuinka paljon voimakkaampaa täytyy olla saarnaaminen hiljaisuudella!

533. Puheen sanottu muoto syntyi välittäjäpuheesta; sen äiti on näkevä puhe; se, että sen äiti on transsendenttinen puhe, on hyvin tiedossa. Se sama korkein puhe on hiljaisuus, korkeimman tietoisuuden muoto.

Näin puheen karkein muoto, joka on hiljaisuuden lapsenlapsenlapsi, ei voi saavuttaa todellista Itseä.

534. Todellinen puhe on vain viisaan hiljaisuutta, joka (viisas) on ikuinen asukas transsendentaalisessa tilassa. Kuinka voi karkea puhe, joka syntyy uskosta erilaisuuksiin, puhua korkeimmasta, josta erilaisuudet puuttuvat?

535. Sen vuoksi kaikkein muinaisin Guru [Dakshinamurti] opetti Itsen totuutta hiljaisuudella. Ja saavuttamalla puheen ja mielen hiljaisuuden, nämä muinaiset opetuslapset oivalsivat sen totuuden.

Tässä viitataan Jumalan inkarnaatioon Dakshinamurtina, oikean tiedon Jumalaan, joka oleskelee siinä tiedon tilassa. Opetuslapset Sanaka, Sanandana, Sanatana ja Sanatkumara saavuttivat korkeimman tilan olemalla hiljaa, aivan kuten heidän Gurunsa.

536. Hyvin pätevistä opetuslapsista tuli viisaita heidän Gurunsa hiljaisen opetuksen kautta. Sanoilla tapahtuva opetus ei onnistu kertomaan todellisen Itsen todellista tietoa.

Gurun hiljaisuuden suurenmoisuutta ilmaistaan seuraavaksi.

537. Se voima, joka on Gurun hiljaisuudessa, on mittaamaton. Siten hiljaisuudella tapahtuva opetus on korkeinta, mitä on. Ainoastaan tällä tavalla etsijän mieli saavuttaa rauhan.

On olemassa kysymys initiaatiosta. Mikä on todellista initiaatiota?

538. Sanotaan, että initiaatiota on kolmenlaista, nimittäin katsomalla, ajattelemalla ja kädellä koskettamalla. Mutta korkein initiaatio koostuu Gurun pysymisestä korkeimmassa hiljaisuudessa. Niin sanoo meidän Gurumme.

Korkeinta tilaa kutsutaan hiljaisuudeksi.

539. Koska tätä tilaa opetetaan hiljaisuudella ja myös koska se saavutetaan pysymällä hiljaisuudessa, sitä kutsutaan hiljaisuudeksi. Viisas on aina hiljaisuudessa, vaikka hän puhuu.

Viimeistä lausuntoa on vaikea ymmärtää. Se ymmärretään paremmin, kun Bhagavanin opetusta luonnollisesta tilasta (sahaja samadhista) selitetään.

Tämä valaistuminen on monien kysymysten aiheena. Yksi niistä on: 'Onko se pysyvä vai katoaako se myöhemmin?'

540. Tuo ikuinen tila loistaa aina tietoisuuden, todellisen Itsen, auringon valolla. Sen jälkeen, kun oivaltaa sen, ei ole mahdollista päästä eroon tuosta Itsen luonnollisesta tilasta unohtamalla.

Syy on se, että kun oikea tieto sarastaa seuraamalla suoraa polkua, ego ja mieli yhdistyvät ja katoavat lopullisesti siinä Itsessä. Se on toisin, kun jonkin sorttista onnea koetaan joogan seurauksena. Jooga itsessään ei johda egottomuuteen.

Jääkö maailma eloon sen jälkeen, kun egottomuus vakiintuu?

541. Vedantisen tekstin toteamus, että Itse nielaisee liikkuvan ja liikkumattoman, merkitsee sitä, että maailma, joka on vain pimeyttä, tuhoutuu tämän Itsen säteilyllä.

Upanishadit sanovat näin selvästi, että maailma, ollessaan vain pimeyttä, ei voi jäädä eloon oikean tiedon valon läsnä ollessa.

Täysin saman totuuden Bhagavan on ilmoittanut Arunachala Pancharatnaminsa ensimmäisessä säkeessä, joka kerrotaan omin sanoin täällä.

542. Guru Bhagavan on laulanut Itsen oleellisesta luonteesta seuraavin sanoin: 'Korkein Itse, nimeltään Arunachalesa [Arunachalan Herra], loistaa yksin ilman toista, nieltyään tämän kiinteältä näyttävän maailmankaikkeuden omalla tietoisuusvalollaan.'

Tämä vahvistaa lausunnon, että luomakunta koostuu pelkästään pimeydestä (tietämättömyydestä) eikä sillä ole aineellista todellisuutta edes nyt, kun tietämättömyys ja ego rehottavat.

Epätäsmällinen lausunto, joka väistämättä tehdään, korjataan.

543. Lausunto, että Itse, saavuttamalla ykseyden *Brahmanin* kanssa, vapautuu *samsaran* orjuudesta, ei ole totta, koska Itse ei koskaan pudonnut todellisesta tilastaan.

544. Aivan kuten valkoinen kangas ei saavuta uutta valkoisuutta, valkoisuuden ollessa sen luonne, samalla lailla Itsestä ei tule *Brahmania*, koska Itse on ikuisesti luonteeltaan *Brahman*.

Sanotaan, että luomalla maailman Brahman itse tuli Itseksi, kun menee sisään luotuihin kehoihin. Tämä tarkoittaa vain sitä, ettei Itse ole koskaan mitään muuta kuin Brahman.

Tiettyjä ilmauksia, joita vapaasti käytetään määriteltäessä viisaaksi, tarkastellaan seuraavassa kriittisesti.

545. Kahta nimeä käytetään yleisesti määriteltäessä viisasta, nimittäin '*Brahmanin* Tuntija' ja 'Itsen Tuntija'. Koska viisas on itse sekä *Brahman* että Itse, kuinka he voivat tulla tunnetuksi viisaalle?

Kumpikaan näistä kahdesta, jotka ovat toistensa kanssa identtisiä, eivät voi tulla tiedon kohteeksi. Itse, ikuisena alustana, ei ole tunnettava kohde eikä Brahman ole sen vuoksi kohde. Brahmanin tuntemattomuus johtuu sen Itsenä olemisesta. Niinpä nimitykset, kirjaimellisesti otettuna, ovat soveltumattomia. Mitkä silloin ovat niiden asianmukaiset merkitykset?

546. Olla vapaana käsitystä 'Minä en ole *Brahman*' on itsessään *Brahmanin* tuntemista. Vapaus käsityksestä, että jokin ei-Itse on Itse, on Itsen oikeaa tuntemista.

Syy annetaan seuraavaksi.

547. Kun, tekemällä Itsensä etsintää, hän tulee kulutetuksi, kuin ruoka, sen korkeimman toimesta, kuinka kukaan voi jäädä eloon siitä erillisenä ja yhä olla nimeltään viisas.

Jonkin sanan tai toisen käyttö määrittelemään häntä, joka on löytänyt Itsen sadhanan jälkeen, on välttämätöntä ja väistämätöntä. Mutta koska tässä

tapauksessa etsinnän onnistuminen liittyy etsijän epätodellisen yksilöllisyyden menetykseen, käytännöllisesti katsoen kaikki käytettävissä olevat sanat ovat moitittavia, koska väittävät jotakin, joka ei ole totta.

Toinen syy, joka näkyy seuraavaksi, on, että tila on advaitinen.

548. Kuinka voi hän, sen jälkeen kun kokee ei-kaksinaisuuden totuuden [tässä korkeimmassa tilassa], pysyä erillään Korkeimmasta Olennosta? Sillä sen tilan on muotoillut Sri Krishna, hän itse, korkein, sulautumiseksi *Brahmaniin*.

Tällä sulautumisella on yksilöllisyyden menetys.

549. Pyhässä perimätiedossa viisasta kuvaillaan samoilla termeillä kuin *Brahmania* itseään kuvaillaan. Koska *Brahmanin* todellinen luonne on puhdasta, korkeinta tietoisuutta, viisaan todellinen luonne ei ole erilainen.

Tämä on se, mitä Bhagavanin on sanottava tässä asiassa:

550. "Koska kellään ei ole kahta itseä, siitä seuraa, että sanonnat 'Minä tunnen itseni' ja 'Minä en tunne itseäni' ovat molemmat naurettavan älyttömiä. Itsestä ei koskaan tule tunnettavaa kohdetta." Tällainen on lausunto, jonka antoi kaikkein pyhin [Sri Ramana].

Saatetaan kysyä, miksi se tila on ei-kaksinaisuuden tila. Vastaus on seuraava.

551. Tätä omana todellisena Itsenä olemisen tilaa, vapaana kaikista rajoittavista päälle asetetuista, kutsutaan ei-kaksinaisuuden tilaksi, koska siinä tilassa korkein ainoa todellisuus, ääretön *Brahman*, ei ole mitään muuta kuin se Itse.

Oheiskysymys on, tuliko ei-kaksinaisuuden tila olemassaoloon ensimmäisen kerran etsinnän lopussa vai onko se ollut olemassa koko ajan?

552. Ei-kaksinainen tila, todellisen Itsen tila, jonka kokee viisas, joka saavuttaa korkeimman tilan, ei ole *sadhanan* harjoituksen hedelmä. Se on sen Itsen ikuinen luonne.

Seuraava näkemys, josta jotkut pitävät kiinni, esitetään seuraavaksi ja siitä keskustellaan.

553. Jotkut sanovat, että tämä kaksinaisuus pysyy todellisena, niin kauan kuin ihminen on sitoutunut harjoittamaan *sadhanaa*, mutta kun päämäärä saavutetaan, ei-kaksinaisuus tulee olemassaoloon kaksinaisuuden häviämisenä.

Nämä ajattelijat pyrkivät sovittamaan yhteen dvaitiset ja advaitiset opetukset.

554. Nämä miehet eivät tunne transsendenttisen tilan totuutta ajan tuolta puolen, jolloin maailma ei ole tullut olemassaoloon. Ei-kaksinaisuudella ei ole alkua eikä loppua. Kaksinaisuus, tilan ja ajan kanssa, on epätodellinen, aina.

Tässä koko keskustelu maailmasta ja muuttumattomuuden opettaminen ovat oleellista ja myös keskustelu siitä, onko orjuus todellista, joka tulee myöhemmin.

Mikä silloin on sadhanan hyöty?

555. Pyhässä perimätiedossa sanotaan, 'Egon kuoleman kautta on olemassa, vapauden etsijälle, hänen harhaluulonsa lakkaaminen'. Sitä, mikä on todellinen, ei voi tuhota oikealla tiedolla eikä mikään epätodellinen loista todellisena korkeimmassa tilassa.

Dvaitinien äärimmäinen oppi esitetään seuraavaksi ja kumotaan.

556. [*Dvaitinien*] johtopäätös, että tämä kaksinaisuus on aina todellinen, että se ei lakkaa olemasta, vaikka oikea tieto sarastaa ja että ei-kaksinaisuutta ei koskaan saavuteta, on paljon kauempana etsijälle [kuin edellä esitetty].

Mitä Bhagavan sanoo tästä asiasta, esitetään seuraavaksi.

557. Sekä silloin, kun sitä etsitään etsimällä 'Kuka minä olen?' ja kun se oivalletaan, Itse on ei-kaksinaisen ja aina todellinen, aivan kuten kymmenes mies oli siellä koko ajan, jopa kun häntä etsittiin.

Viittaus tässä on vertaus kymmenennen miehen katoamisesta ja löytymisestä kymmenen joukossa. Nämä kymmenen, matkustaessaan, ylittivät joen ja sitten, yksi kerrallaan, he laskivat jäsenet nähdäkseen, olivatko kaikki ylittäneet turvallisesti joen. Mutta kun kaikki laskivat vain muut, jättäen itsensä pois laskuista, he uskoivat, että yksi, kymmenes mies, oli kadonnut. He olivat suremassa kadonnutta, kun ohikulkija näki heidät ja kysyi heiltä heidän surunsa syytä. Kun hänelle kerrottiin, hän laski heidät ja huomasi, että kaikki kymmenen olivat siellä. Hän vakuutti heidät tästä totuudesta panemalla heidät laskemaan iskut, jotka hän antaisi heille kaikille. Siinä oli kymmenen iskua ja tämä vakuutti miehet.

558. Heitä, jotka ovat ymmärtäneet, kuten *Mandukyassa* opetettiin, korkeimman todellisuuden muuttumattomuuden totuuden, eivät hämmennä nämä tietämättömien teorit, koska he ovat lujasti vakuuttuneita Korkeimman Olennon todellisesta luonteesta.

Epätäydellisyydet, jotka vaivaavat elämää samsarassa, ylitetään. Se näkyy viisaiden saavuttamassa korkeimmassa tilassa.

559. Viisaalle, joka oleskelee ei-kaksinaisuuden tilassa, pelkoa ja halua ei synny niin kuin ne tekevät tietämättömissä. Halu ja pelko ovat väistämättömiä heille, jotka harhautuvat näkemällä erilaisuuksia.
560. Lause, 'Pelko syntyy toisesta kokonaisuudesta', osoittaa, että kaksinaisuuden näkeminen on pelon aiheuttaja. Yksikään luontokappale, jonka Itsen on näennäisesti varastanut usko erilaisuuksien todellisuuteen, ei ole koskaan vapaa pelosta.
561. 'Viisas, joka vaipuu autuaan todellisen Itsen hurmioon, joka on mielen ja puheen ulottuvuuden ulkopuolella, ei pelkää mitään'. Tällä tavalla paljastus ilmoittaa meille, ettei mikään saa viisasta liikkeelle hänen korkeimmasta tilastaan.
562. Hänelle, joka vakiintuu korkeimpaan tilaan, haluja ei synny, koska haluja, ego, on lakannut olemasta. Viisas siinä tilassa on aina tyytyväinen, ikään kuin hän olisi saavuttanut yhtä aikaa kaikkien mahdollisten halujen nautinnon kertaheitolla.

Tämä on Taittiriya Upanishadista. Se, mitä tarkoitetaan, on se, että kaikki onni, mikä on mahdollista maallisessa elämässä, sisältyy Brahmanin autuuden pikkuruiseen murto-osaan.

563. Koska todellinen Itse on kaikki, mitä on, kun se Itse saavutetaan, viisaalle ei jää jäljelle mitään saavutettavaa. Sen vuoksi pyhässä perimätiedossa viisas on kuin hän, joka on saavuttanut ja nauttinut kaikista halun kohteista ja on sen vuoksi haluamaton, aivan kuten Jumala Itse.

Täytyy muistaa, että Jumala on todellisuudessa persoonaton, kuten Brahman, niin että persoonallinen Jumala on vain sen muunnos.

564. *Viveka Chudamani* kysyy: 'Kuinka voi hän, joka on kokenut oman Itsensä totuuden, samaistua kehoonsa ja kärsiä kohteiden halusta? Kuka on siellä jäljellä haluamaan?' Tämä paljastus osoittaa, että viisaalle haluja ei synny.

565. Vain sillä ihmisellä on haluja, joka samaistaa itsensä kehoon. Mutta viisas on vapautunut ajatuksesta 'Minä olen keho'. Viisas katsoo omaa kehoaan ikään kuin se olisi toisen keho.

Edellä oleva ensimmäinen lause on lainaus Viveka Chudamanista. Toinen voimakas syy on se, että viisas on luonteeltaan ikuisesti onnellinen todellisen Itsen autuuden luona. Tätä on tuotu julki ja selitetty aiemmin. Mutta viisaan autuus ei aiheuta orjuutta, kuten seuraavassa esitetään.

566. Korkeimmassa tilassa ei ole autuuden maistamista, sillä siellä ei voi syntyä onnellisena tai onnettomana olemisen tunnetta. Koska siinä tilassa ei ole vastakohtien pareja, viisaan autuudella ei ole yhtäläisyyksiä *samsaran* nautintoihin ja kärsimyksiin.

Selitys on se, että vaikka samsarassa nautinnot ovat ulkoisista kohteista, luonnollisessa tilassa autuus on Itsen aitoa luonnetta, joka (Itse) on identtinen Parabrahmanin kanssa.

Tämä erilaisuus on kytköksissä toiseen, jota käsitellään seuraavassa.

567. Heissä, jotka ovat tietämättömiä, todellinen Itse näyttää tulleen rajalliseksi ja tehty päättyväksi tuppien²⁹ toimesta. Todellinen Itse, ääretön kuin taivas ja täysin vapaa kaikista rajoittavista tekijöistä, on tila, jossa yhtään tuppea ei ole jäljellä.

*Tupet ovat ne, jotka luovat virheellisen rajallisuuden sielulle.
Buddhalaisten opettamaa nirvanaa verrataan seuraavaksi tähän tilaan.*

568. Guru [Ramana] on sanonut, että Buddhan opettama *nirvanan* tila on tila, jossa *samsara* ja kärsimys ovat päättyneet, on sama kuin pysyminen korkeimmassa tilassa, kun kaikki tupet on hylätty.

Niinpä Buddhalainen päämäärä on sama kuin Vedantoissa opetettu vapautuksen tila.

Seuraavaksi osoitetaan, että Itsen todellisen luonteen kokemuksella epäilemisestä tulee mahdotonta.

569. Siinä tilassa epäilyksiä ei synny, koska viisas on aina vakaa todellisen Itsen tiedossaan. Siellä hän pysyy ilman ehtoja ja epäröintejä, uponneena rauhan syvyyksiin, mielen kuoltua.

Seuraavaksi osoitetaan, että siinä tilassa kuolema ylitetään.

570. Tulemalla tietoiseksi todellisesta Itsestä, jolla ei ole alkua eikä loppua, viisas ylittää kuoleman. Aivan varmasti kukaan maailmassa ei ylitä kuolemaa kokematta totuutta Itsen kuolemattomuudesta.

571. Se ylistetty, joka on saavuttanut, kysymällä 'Mistä minä olen?', syntymän omassa lähteessään, korkeimmassa – vain häntä voidaan sanoa todella syntyneeksi³⁰. Hän on syntynyt kerran ja kaikkina aikoina ja on ikuisesti uusi. Hän on *Munien* [Jumalalle varattu nimike] Herra.

572. Hän, joka vakiintuu omaan luonnolliseen tilaansa, täydelliseen samuuteen *Brahmanin* kanssa, on vapaa sairaudesta ja ajan ja tilan tuolla puolen. Tämä on korkein tila, jonka suuri Guru on opettanut meille.

---

²⁹ *Kosat*, jotka yleensä käännetään 'tupeiksi', ovat viisi muotoa, joiden kautta ego toimii ja tekemällä niin, peittää Itsen.

³⁰ Voisiko tässä käyttää meille tuttua ilmausta 'uudestisyntynyt'!

Keho itsessään on sairaus, sanoo Bhagavan. Niinpä todellinen terveys on olla tietoinen siitä, ettei keho ole Itse. Ruumiillinen sairaus ei vahingoita viisaan täydellistä terveydentilaa, kuten me kaikki tiedämme.

Seuraavaksi keskustellaan syntymän ja kuoleman totuudesta.

573. Tietämättömälle ihmiselle maailmassa, syntymä on kuolemista varten ja hänen kuolemansa on uudelleensyntymistä varten. Siitä syystä kaikkein pyhin [Sri Ramana] on kertonut meille, että tämä syntymä ja tämä kuolema ovat epätodellisia.

Toinen mitätöi toisen ja siten samsara on loputon.

574. Todellinen kuolema on egon kuolema. Todellinen syntymä on asua luonnollisessa tilassaan. Siinä tilassa, jossa vastakkaisilla pareilla ei ole olemassaoloa, syntymästä ja kuolemasta ei koskaan ole tullut sellaisia.

Seuraavaksi keskustellaan korkeimman tilan toisesta puolesta.

575. Kuinka voi viisas, joka vakiintuu ikuisesti ei-kaksinaisuuden tilaan, tulla tietoiseksi erilaisuuksista? Maailma, joka näyttää tietämättömälle olevan täynnä erilaisuuksia, on viisaalle vain muuttumaton Itse.

576. Jotkut sanovat viisaalla olevan kaksi ominaisuutta: 'tasa-arvoinen näkemys' ja 'ei näe erilaisuuksia'. Tämä tarkoittaa sitä, että hän on vapaa tilasta, jossa erilaisuuksia näkyy. Tilassa, jossa hän tietää, että Itse yksin on olemassa, mitään ei havaita.

577. Kaikissa ihmisissä viisas näkee vain sen todellisen Itsen, joka on ikuisesti tietoinen totuudesta. Hän ei näe ketään itsestään erillisenä eikä hän pidä ketään tietämättömänä. Hänen silmissään kaikki ovat viisaita.

Tämä on täsmälleen sitä, mitä Bhagavanin kuultiin sanovan. Tämä tuo esiin viisaan ainutlaatuisuuden. Hän ei halveksi ketään tai pidä mitään itseään alempiarvoisena.

Nyt otetaan esiin kysymys viisaiden teoista.

578. Viisas maallisissa toiminnoissaan saattaa näyttää olevan tietoinen maallisista erilaisuuksista, mutta hän ei todellakaan ole niistä sen enempää tietoinen kuin on unissakävelijä, joka liikehtii ja tekee tekoja.

Tämä yksityiskohta tulee myöhemmin selville, kun selvitetään joogisen (kevala) samadhin ja viisaan luonnollisen (sahaja) samadhin välistä erilaisuutta. Seuraavaksi annetaan viisaan ratkaiseva testaus, jolla hänet erottaa tietämättömästä.

579. Erilaisuus viisaan ja tietämättömän välillä voidaan selvästi nähdä suhtautumisessa paheksuntaan ja ylistykseen. Viisas ei tunne eroa näiden kahden välillä, sillä hänelle tämä vastakohtien pari, kuten kaikki muutkin, on epätodellinen.

580. On olemassa heitä, jotka eivät ole saavuttaneet Itsen luonnollisen tilan pysyvää asuinsijaa seuraamalla etsintää totuuteen. Nämä ihmiset, jotka eivät ole vapauttaneet itseään tunteesta, joka samaistaa kehon Itseksi, ovat yhä sen harhan alaisia, että *jivat* ovat toinen toisistaan erillään. Vaikka nämä ihmiset ovat saattaneet ymmärtää hyvin Vedantan syvälliset merkitykset, vaikka he saattavat olla hylänneet koko maailman pelkkänä roskana, heistä tulee vääjäämättä orjia portolle nimeltä 'ylistys'.

581. (Edellinen säe sisältää sekä säkeen 580, että 581!)

Tämä viittaa tapahtumaan Sri Sadasiva Brahmendran elämässä, joka eli kauan metsässä harjoittaen sadhanaa. Kerran hänen oppilaansa tapasi hänet metsässä ja alkoi ylistää häntä pitkän aikaa. Lopulta Sadasiva tuli siitä niin iloiseksi, että hänen ihonsa nousi kananlihalle. Huomatessaan tämän, toinen kysyi Sadasivalta kuinka tällainen ylhäinen ihminen voisi olla niin liikuttunut. Sadasiva vastasi sanskritinkielisellä säkeellä vaikutukseen, että edes sellainen ihminen, jos hän ei ollut saavuttanut todellisen Itsen kokemusta, ei voi välttyä tuntemasta nautintoa ylistyksestä. Bhagavan on kääntänyt tämän säkeen ja laittanut sen kirjaan Supplement (Anubandham) of Ulladu Narpadu. Sitä, ettei viisas ole niin liikuttunut, osoitetaan seuraavaksi.

582. Viisas, joka ei tunne ketään minään muuna kuin itsenään eikä sen vuoksi koskaan käänny pois omasta todellisesta tilastaan, on paheksunnan tai ylistyksen vaikuttamattomissa, koska hänelle paheksunta tai ylistys näyttävät olevan hänen itsensä tekemiä.

Tämä on egottomuuden ainutlaatuisuus. Viisas on todella ruumiiton. He, jotka näkevät hänen kehonsa, päättelevät hänet ikään kuin hän olisi kuin he.

583. Vaikka hän näyttää ruumiillistuneelta, hän on todella ruumiiton, ollen egoton. Hänen hienovaraisen kehonsa ei jää eloon ja kulje eteenpäin jonnekin, kun karkea keho kuolee, vaan kokee hajoamisen täällä.

Koulukuntien kannattajat, joiden (koulukuntien) opit ovat erilaisia, ovat herättäneet kiistelyä toteamalla, että sielu pysyy yksilönä valaistumisen jälkeen, ollen varustettuna jonkinlaisella keholla. Tälle vaiheelle on olemassa kaksi näkemystä: yksi, että vapautuneella sielulla on aina keho ja toinen, että hänellä ei ole kehoa, vaan hän voi ottaa kehon silloin, kun häntä miellyttää. Bhagavanin opetus on, että kaikki muodot ovat epätodellisia, joten kumpikaan näistä kahdesta ei ole hyväksyttävissä. Tätä käsitellään alla.

584. Jotkut maailman todellisuuteen uskovista sanovat, että viisaalla on keho. Toiset sanovat, että viisas, joka on ruumiiton, voi ottaa kehon, jos hän niin haluaa.

585. Todellisen Itsen oikean tiedon sarastuksella ego, muotojen ilmenemisen juurisyy, on kadonnut. Sen vuoksi viisaalle kaikki muodot ovat epätodellisia ja siksi tämä puhe muodoista on typeryyttä.

Bhagavan on tehnyt selväksi, valitsemalla vertauksen joen sekoittumista yhteen valtameren kanssa, ettei sielu sieluna jää eloon oikean tiedon sarastuksessa. Sielun on julistettu olevan virheellinen ilmestys, joka johtuu kehon sekoittamisesta Itsen kanssa, joka (sielu) ei voi jäädä eloon tietämättömyyden, sen emon tuhoutumisessa.

586. Koska ei ole oikein sanoa, että tämä [maailma] oli olemassa ennen [valaistumista], mutta katosi sen jälkeen ja koska [jopa tietämättömydessä] kellään ei ole muotoa todellisuuden näkökulmalta, kuinka viisaalla voi olla muoto?

Muodot kuuluvat kaksinaisuuteen, mutta kaksinaisuus, se on ilmoitettu, ei ole koskaan todellinen. Ei-kaksinaisuus on totta aina, ajan vaikuttamatta.

587. Viisaan tapauksessa, joka on vakiintunut omaan luonnolliseen tilaansa, vapaana kaikista kolmesta kehosta, kuinka hänessä voi syntyä halu saada keho? Tämä puhe muodoista on turhaa, ollen pelkkä myönnytys valaistumattomalle.

Jopa Upanishadeissa on tekstikohtia, jotka antavat ymmärtää, että pelastumisessa on olemassa muotoja, mutta ne tulkitaan keinoksi tehdä kypsymättömille sieluille mahdolliseksi ryhtyä sadhanaan pelastumisen tähden. Upanishadien todellinen opetus näkyy teksteissä, kuten esimerkiksi seuraavassa:

588. Niin kuin joki, saavuttaessaan valtameren, menettää jokimuotonsa ja tulee siitä erottamattomaksi, samoin myös viisas, menettäessään muotonsa sieluna, tulee siitä Korkeimmasta Olennosta ei-erillään olevaksi, jolle kaikki muu on alempiarvoista.

589. Näin paljastus sanoo, että viisas siinä korkeimmassa tilassa tulee yhdeksi Korkeimman Olennon kanssa. Jopa kun elää, vapautunut on ruumiiton, koska hän ei ajattele itsellään olevan kehoa.

Bhagavan määrittelee vapautumisen seuraavasti.

590. Bhagavan, meidän Gurumme sanoo, että vapautuminen on vain egon kuolema, josta (egosta) tulee viisaan muotoa koskeva kiistelijä. Niinpä tämä kiistely muodoista on merkityksetöntä.

On pantava merkille, että he, jotka nostavat tämän kiistan, tekevät niin menettämättä egotunnettaan. Voivatko he nostaa tämän kysymyksen sen jälkeen, kun ovat päässeet eroon egoistaan?

591. Sen vuoksi, kehon kuolemalla hänen hienovarainen muotonsa ei kulje eteenpäin, kuten tietämättömän tapauksessa; se menee takaisin ja sulautuu lähteeseensä eikä mitään jää eloon kulkemaan eteenpäin.

Hienovaraisen kehon syy on keskenään sekoittumattomat³¹ viisi bhutaa (luomisen materiaalia).

On olemassa satunnainen väärinkäsitys, joka poistetaan seuraavaksi.

---

31 Minulle jäi hieman epäselväksi sana 'the unquintuplicated'?!

592. Yleinen käsitys, että viisaita on useita, ei myöskään pidä paikkaansa. Kaikki erilaisuudet kuuluvat maailmaan. Maailmattomassa tilassa he eivät ole olemassa.

Kiistely minuuksien moninaisuudesta, josta on keskusteltu ja joka on ratkaistu aiemmin, on olennaista myös tässä.

593. Hän, joka sanoo: 'Olen tänään nähnyt tämän viisaan; Tulen näkemään myös muita', ei tunne viisaiden todellista luonnetta, joka on todellisuus-tietoisuus-autuus. Tämä on se, mitä Bhagavan on kertonut tästä asiasta.

594. Hänelle, joka ei tunne viisasta, joka on hänen itsensä sisällä, siellä näkyy monia viisaita. Hänelle, joka tuntee sen yhden, joka on hänen oma Itsensä, tämä [viisaiden] moninaisuus on olematonta.

Näin Bhagavan huomauttaa näiden kysymysten järjettömyydestä. Egolla ratsastajat eivät voi esittää kysymyksiä egottomasta tilasta. Seuraava on edellä olevan keskustelun tulos.

595. Ensimmäinen Guru [Dakshinamurti], joka opetti näille suurille *muneille* hiljaisuudella oman korkeimman tilansa totuuden ja joka myöhemmin ilmestyi suurena Guruna, Sri Sankaracharyana, on itse meidän Gurumme, Sri Ramana [Bhagavan].

Tämän tulisi olla itsestään selvää.

Ihmisten keskuudessa vallitsee käsitys, että viisaalla eli täydellisellä ihmisellä täytyy olla kyky tehdä ihmeitä. Näitä ihmeitätekeviä voimia kutsutaan siddheiksi. Sana tarkoittaa kirjaimellisesti jonkin 'saavuttamista'. Viisaat tekevät eron näiden niin kutsuttujen siddhien ja todellisen siddhin välillä, jonka avulla koko samsara ylitetään, ja korkein tila, egottomuus, saavutetaan.

596. Meidän Gurumme, Sri Ramana, kertoo meille, että todellinen *siddhi* [johon on pyrittävä] on luja vakiintuminen todellisen Itsen luonnolliseen tilaan, joka on aina läsnä Sydämessä; ei mikään muu.

Ja koska se on Sydämessä, ainoa tarvittava asia on etsiä se siellä ja nauttia sen autuudesta.

597. Käsitys, että Itse täytyy löytää, on väärä, koska todellisuudessa totuuden näkökulmasta se ei ollut koskaan kadonnut. Sen vuoksi viisaat sanovat, että todellinen Itse on aina läsnä.

Tätä tosiseikkaa havainnollistetaan vertauksella unohdetusta kaulakorusta, jota etsittiin ahkerasti, vaikka se oli koko ajan etsijän kaulalla.

He, jotka kulkevat maailman turhuuksien perässä, ovat valheellisiin siddheihin rakastuneita, koska he eivät tiedä, että Itse on summum bonum, suurinta hyvää.

598. Paljastus opettaa tämän totuuden sanomalla, että Itse on ääretön ja kaikki muu äärellistä ja mitätöntä. Hän, joka ostaa koko maailman myymällä todellisen Itsen, on aivan rutiköyhä ja säälistävä.

Niin kutsutut siddhit ovat arvottomia, koska ne ovat samsarassa ja ovat sen vuoksi pelkkiä turhamaisuuksia, epätodellisia, kuten maailma. Saman tärkeyden sanomisen sanotaan kuuluvan Jeesukselle, joka oli viisas.

599. Sen vuoksi paljastus sanoo, että korkein tila on vapautta köyhyydestä ja kaikki muu on vain köyhyyttä. Niin kuin keisari, viisas on [eri tavalla] kaikkien halujen yläpuolella. Silloinkaan, kun hän kulkee ympäriinsä kerjäten [päivittäistä ruokaansa], hän ei ole masentunut.

600. He ovat harhautuneita miehiä, ulospäin suuntautunein mielin, kaivaten maallisia nautintoja, jotka puhuvat näistä *siddheistä*, nimittäin muuttumisesta pienen pieneksi, jne. Paljastus mainitsee näiden *siddhien* vetävän puoleensa tyhmiä ihmisiä myös vapautuksen polulle.

601. Koska nämä ovat tietämättömyyden alueella ja sen vuoksi epätodellisia kuin unisaavutukset, yksikään arvostelukykyinen henkilö ei tule niiden harhauttamaksi. [Tietenkään] viisasta eivät harhauta nämä epätodellisuudet, sillä hän on saavuttanut korkeimman tilan, joka on todellisuuden tila.

602. Vaikka näin onkin tehty selväksi, ettei ole olemassa ainoatakaan saavutusta, joka on tasavertainen Itsen saavutuksen kanssa,

arvostelukyvyyttömät pelkäävät korkeinta tilaa, uskoen, että siinä Itse tulee katoamaan.

Sitä, että Itse ei katoa siellä, havainnollistetaan seuraavaksi Yoga Vasisthan säkeen tiivistelmällä.

603. 'Aivan kuten kevään tulolla suuret ominaisuudet, kuten kauneus ja niin edelleen, tulevat puihin, samalla lailla viisaalle, joka oleskelee korkeimmassa tilassa, tulee kunnia, terävä äly ja [kaikenlaiset] voimat.'

Jopa tavallinen ihminen, ilman koulutusta, jos hän tulee jonkin verran tietoiseksi todellisesta Itsestä, tulee muille kiinnostuksen keskipisteeksi ja häntä palvotaan täydellistyneenä.

Myös muut täydellisyydet havaitaan viisaassa.

604. Mielenrauha ja muut hyvät ominaisuudet, jotka vapauden etsijöiden täytyy saavuttaa ja ponnistuksella säilyttää, ovat luonnollisia viisaalle. Hän on [kolmen] ominaisuuden [*sattvan*, *rajaksen* ja *tamaksen*] tuolla puolen ja on samaan aikaan kaikkien hyvien ominaisuuksien asunto.

Joten johtopäätös on seuraava.

605. Niinpä, kun ego katoaa, siinä ei ole todellista menetystä. Korkein tila [saavutettuna egon menettämisellä] ei ole sellainen, jossa Itse katoaa. Mutta Itse on melkein kadonnut egotunteen takia ja kun tämä [egotunne] katoaa, siinä on tämän menetyksen menetys.

Se on kuin velkojan odottamattomasti saama velan maksu, jonka hän oli pyyhkinyt yli peruuttamattomasti menetettynä.

Tämä egon menetys on toden totta valtava voitto, kuten alla esitetään.

606. Tämä egon täydellinen ja lopullinen menetys on itsessään kaikkia näitä asioita [ja enemmän]: oikeudenmukaisuutta, rikkautta, nautintoa [kaikista nautinnoista yhtä aikaa], totuudenmukaisuutta, todellista kieltäymystä, hiljaisuutta, *tapasta*, Jumalan kanssa yhteen liittymistä ja todellista itsensä luovuttamista Hänelle.

Lukemattomat saavutukset ja kaikenlainen hyvyys sisältyy egottomuuteen.

Asioiden, joilla on samat nimet kuin tämän luettelon kohdilla, osoitetaan seuraavaksi olevan arvottomia, koska ne tavallisesti liittyvät egoon.

607. Nuo, joilla on samat nimet [joita arvostetaan suuresti] ovat pilaantuneita ja vähäarvoisia, koska ne liittyivät egoon. Mutta nämä ovat luonnollisia viisaalle, joka [aina] oleskelee korkeimmassa tilassa.

Toista viisaan ainutlaatuista ominaisuutta käsitellään seuraavaksi.

608. Kahden erinomaisen ominaisuuden sanotaan ikään kuin kuuluvan viisaalle, vapaus velvollisuudesta suorittaa määrätty toiminnat ja samanaikaisesti olla tyytyväinen ja onnellinen. Tavalliselle ihmiselle näiden poissaolo johtuu hänen tietämättömydestään.

Jälkimmäistä sitovat velvollisuudet eikä hän koskaan saavuta toiminnan päämäärää. Viisaassa nämä kaksi harvinaista hyvää ominaisuutta ovat yhdistyneet ja erottamattomat. Bhagavat Pada Sankaracharya on antanut huomattavan aseman näille kahdelle viisaan ainutlaatuiselle ominaisuudelle pitkän tutkielman lopussa, joka vahvistaa totuuden, että valaistus, ilman apua, antaa vapautuksen.

609. Viisas ei ole velvollinen suorittamaan toimia, koska hänelle ei ole olemassa mitään toiminnalla saavutettavaa. Hän, jolle on olemassa velvollisuus suorittaa toimia, ei ole vapaa, vaan häntä sitovat harhan kahleet.

Tämä paljastaa hyvin kuinka valtava ero on velvollisen ja vapaan välillä. Muuten, seuraavaksi käsitellään kysymystä, joka osoittaa kysyjien tietämättömyden.

610. Jotkut, tuntematta totuutta [viisaasta], kysyvät, eikö viisaan tarvitse harjoittaa mietiskelyä. Toisille herää kysymys: 'Eikö viisaan tulisi mennä ulkomaille ja opettaa ihmiset siellä?'³²

611. Hän, joka harjoittaa mietiskelyä, 'Minä olen Se', ei ole viisas, vaan vain *sadhaka*. Jos viisas mietiskelee 'Minä olen Se', se olisi samaa kuin, jos mies mietiskelisi 'Minä olen mies'.

---

³² Toiseen kysymykseen ei vastata välittömästi, vaan sitä käsitellään säikeessä 614.

612. Hänelle on sopivaa muistaa jotakin, jonka hän on unohtanut. Maailmassa jonkin unohtamattoman muistamista ei voi tapahtua. Koska Itsen totuus ei ole koskaan kertaakaan unohtunut viisaalta, kuinka hän voi mietiskellä sitä?

613. Korkeimman todellisuuden [Itsen] todellista mietiskelemistä on vain pysyä Itsenä ajattelusta vapaassa tilassa. Tästä 'mietiskelystä' viisas ei voi luopua eikä voi sitä aloittaa.

Tämä on Bhagavanin kirjassa 'Forty Verses on the Real' olevan ensimmäisen siunaavan säkeen jälkimmäisen puoliskon merkitys. Kun viisas, luonnollisessa tilassaan, kokee Itsen, se ei ole tietämistä, vaan Itsenä olemista. Tästä Olemisen tilasta ei koskaan voi olla paluuta ajatukseen 'Minä olen keho'.³³

Vastaus kysymykseen, pitäisikö ihmisille ympäri maailman mennä luennoimaan tai opettamaan, on seuraava.

614. Vaikka näennäisesti asuu joissakin maailman nurkassa, hän on todella kuin taivas. Samalla kun hän pysyy aina [keskeytyksettä] omassa luonnollisessa tilassaan [*samadhissa*], voimallaan hän levittäytyy koko maailmaan.

Tämä viisaan voima on 'armo', voima siunata.

615. Viisas, pysyen koko ajan jatkuvasti luonnollisessa tilassa mielensä täysin hiljentyneenä, suojelee omaa perhettään jopa suurelta etäisyydeltä hänen käsittämättömällä armon voimallaan.

Mutta tämä suojeleminen on automaattista, ilman ponnistusta tai jopa ilman tietoista tietoa tämän armotyön tekemisestä.

616. Onko kukaan huolissaan, heräämisensä jälkeen, miehistä, joita on nähnyt unessa? Samalla lailla viisas, joka on herättänyt tietämättömyyden unesta, ei ole huolissaan niistä, jotka ovat vielä tietämättömyydessä.

---

33 Kaksi viimeistä lausetta kääntyvät alkuperäisen tekstin mukaan näin: ”Viisaan Itsen kokemus luonnollisessa tilassaan ei ole tietämistä, vaan Itsenä olemista. Tästä siellä Olemisen tilasta ei koskaan voi olla paluuta ajatukseen 'Minä olen keho'.”

*Hänen näkökulmaltaan kukaan ei ole todellisuudessa tietämätön.
Viisaan toimintaa ei tule arvioida tavanomaiselta ihmisenäkökulmasta.*

617. Koska viisas on ylittänyt kolme luonteenlaadun luokkaa, hänessä ei voi olla virheitä. Mitä hyvänsä hän tekee maailmassa, se on varmasti moitteetonta.

618. Tästä syystä viisas ylittää pyhät kirjat, jotka käsittelevät inhimillistä käyttäytymistä, koska mielestä vapaata ne eivät sido. Nämä kirjat on suunniteltu tietämättömille; he ovat niiden ohjesääntöjen alaisia, koska heillä on tekojen tekijöinä olemisen tunne.

Samsaran sovinnaisuussäännöillä ei ole sijaa viisaan tilassa.

619. Paljastuksen kautta viisaan tilaa kuvaillaan sellaiseksi, jossa *Vedat* eivät ole *Vedoja*, eivätkä *devat* [jumalat] ole *devoja*.

Ohimennen sanoen, varoitus annetaan opetuslapsille ja sadhakoille.

620. Vaikka ihmisen tulisi toimia viisaiden opetusten mukaan, hänen ei pidä jäljitellä mitään viisaan tekoa.

Viisaan opetukset ovat korkein auktoriteetti, eivät heidän tekonsa.

*Huomionarvoinen tekstin kohta Gitassa tässä asiayhteydessä on seuraava:
'Vaikka hän tappaa kaikki nämä ihmiset, hän ei ole tappaja eikä sidottu'.³⁴
Viisasta ei ole myöskään sidottu noudattamaan mitään tiettyä elämäntapaa.*

621. Elämän aikana viisas, joka on ylittänyt kaikki joogat, vakiinnuttuaan korkeimpaan tilaan, saattaa elää kuin joogi tai jopa kuin *bhogi*, mutta se jooga ja se *bhoga* eivät ole todellisia.

'Bhoga' tarkoittaa nautintoa ja bhogi on sellainen, kuten perheenpää, joka elää nautintoa varten. Jotkut viisaat, kuten Ribhu, ovat olleet ilman ashramaa, joka on tietty, määrätty elämäntapa. Sellaista kutsutaan atiasramiksi. Seuraava aihe koskee vastakkaista paria, orjuus ja vapaus.

---

34 XVIII, 17.

622. Orjuuden ja vapauden paria, josta puhutaan opetuslasten opastuksen tähden, ei todellisuudessa ole olemassa. Koska on ratkaistu, että kaikki vastakkaiset parit ovat epätodellisia, miten tämä pari voi olla todellinen?

623. Todellinen Itse on aina vapaa. Sidottu on vain sielu, tietämättömyyden tulos. Sen vuoksi, varmasti, ei ole olemassa vapautumista. Vapautumisen ajatus johtuu vain uskosta orjuuteen.

Kuinka tarkistaa tämä epätodellisuus?

624. "Jos joku tekee etsinnän, 'Kuka on hän, jolle on olemassa orjuus?', etsinnän lopussa aina vapaa Itse koetaan." Tämä on se, mitä kaikkein pyhin [Sri Ramana] on sanonut.

625. Koska korkeimman todellisuuden muuttumattomuuden ovat tehneet selväksi sekä paljastus että viisaat, ja koska se on se todellisuus, joka on todellinen Itse, kuinka voidaan sanoa, että se muuttui sidotuksi?

Jokainen, joka ei hyväksy todellisuuden täydellistä ylivaltaa, on sopimaton olemaan oppilas. Hän tekee itsensä sopimattomaksi hylkäämällä tämän totena.

626. Jos orjuus olisi todellista, se olisi loputonta. Lisäksi, alkaneella vapautuksella olisi loppu. Näin orjuuden epätodellisuus on vastustamatonta.

Advaita Vedantan perusväite on, että mikä tahansa on todellista, sillä ei ole alkua eikä loppua ja että millä on alku, sillä täytyy olla loppu ja se on sen vuoksi epätodellinen, kuten on jo ilmaistu.

627. Me emme kuule viisaalta sanoja: 'Olin aiemmin sidottu, mutta nyt olen vapaa'. Tuo korkein tila on ajan tuolla puolen. Kuinka sen alkua voidaan kuvitella?

Se, mitä Bhagavan sanoi, on tallennettu seuraavanlaisena.

628. Bhagavan, kun häneltä kysyttiin: 'Kuinka teidän pyhyyttenne saavutti vapautuksen?', vastasi: 'Minulle ei ole tapahtunut mitään. Minä olen aina sama, muuttumaton.'

Tehdäkseen tästä opetuksesta ymmärrettävän, Bhagavan käytti kahta seuraavaa vertausta.

629. Tämä puhe vapautumisesta on verrattavissa Pandharpurin asukkaiden laulujen laulamista niiden vaikutuksen vuoksi, 'Milloin me tulemme menemään siihen paikkaan?' ja lopulta laulaen: 'Me olemme saavuttaneet sen paikan'.³⁵

630. 'Aivan kuten joku unessaan, vaellettuaan ulkomailla ja palattuaan kotiin, menee nukkumaan siellä ja herätessään löytää itsensä omasta kodistaan, samanlainen on vapautuminen' Tämä on se, mitä meidän Gurumme on sanonut.³⁶

---

35 Pandharpur on kuuluisa Krishna-temppeli Maharashtrassa. Säe viittaa lauluun ja rituaaliin, jota tämän pyhäkön palvojat suorittivat. Bhagavan viittasi siihen seuraavassa kirjeenvaihdossa, joka on otettu kirjasta *Letters from Sri Ramanasramam*, kirje 82, päivätty 27. tammikuuta 1947:

Kysymys: Missä me voimme nähdä sielun? Kuinka me voimme tuntea sen?
 Bhagavan: Missä me voimme nähdä sielun? Tämä kysymys on aivan kuin asuisi Ramanasramamissa ja kysyisi 'Missä on Ramanasramam?' Sielu on kaikkina aikoina sinussa ja kaikkialla, ja kuvitella, että se on jossain kaukana ja etsiä sitä, on kuin Panduranga *bhajanin* suorittamista. Tämä *bhajan* alkaa yön ensimmäisellä neljänneksellä kilisevillä kelloilla, jotka on sidottu palvojien jalkoihin, ja messinkisellä lampunjalalla, joka on sijoitettu talon keskelle. Palvojat pyörivät ympäri ja ympäri lampunjalkaa, tanssien rytmisesti laulelmaa: 'Pandharpur on niin kaukana! Pandharpur on niin kaukana! Pitäkää kiirettä, eteenpäin!', mutta kun he kulkevat ympäri ja ympäri, he eivät itse asiassa mene edes puolta jaardia eteenpäin. Kun yön kolmannen neljänneksen aika saavutetaan, he alkavat laulaa: 'Katsokaa! Katsokaa! Siellä on Pandharpur! Tässä on Pandharpur! Katsokaa, Katsokaa!'

Yön ensimmäisen neljänneksen aikana he olivat kiertäneet samaa lampua ympäri kuin kolmannella neljänneksellä. Aamu sarasti ja he laulavat: 'Me olemme saapuneet Pandharpuriin. Tämä on Pandharpur.' Niin sanoen, he tervehtivät lampunjalkaa ja lopettavat *bhajanin*. Myös tämän kanssa on täysin samaa. Me kuljemme ympäri ja ympäri *Atman* etsinnässä, sanoen: 'Missä on *Atma*? Missä on *Atma*?', kunnes lopulta *jnana drishtin* [tiedon näyn] sarastus saavutetaan ja me sanomme: 'Tämä on *Atma*. Tämä on minä.'

36 Tämä on Bhagavanin *Ekatma Panchakamin* ensimmäisen säkeen versio, jonka käännös on annettu säkeessä 546.

Siten vapautuminen on vain muutos ymmärryksessä, kuten alla osoitetaan.

631. Vapautuminen on juuri mielen selkeytymistä, ymmärtämistä: 'Minä olen aina omassa todellisessa luonnossani; kaikki muut kokemukset ovat kuviteltuja.' Se ei ole mitään, mikä on vastikään ilmestynyt.

Toinen hyvin merkittävä viisaan olemisen ominaispiirre otetaan seuraavaksi esiin.

632. Viisaan ikuinen suuruus koostuu tästä: että hän ei kasva eikä vähene tehdyillä tai tekemättömillä teoilla. Hänelle ei koskaan kerry mitään tulosta teoista, joko epämiellyttävistä tai miellyttävistä.

Tämä on väistämätön luonnollinen seuraus opetuksesta, että viisas, ollessaan vain todellinen Itse, on egoton ja sen vuoksi ei toimija, vaan enintään vain todistaja tai ei edes todistaja.

Jotkut laholaiset samaistavat todellisen Itsen älyn tuppeen, vijnanamaya koshaan. Mutta he eivät ole advaiteja.

Bhagavan itse selittää tätä lisää.

633. Aivan kuin hän, joka kuunnellessaan tarinaa, ei todellisuudessa kuule sitä, koska hänen mielensä on vaellellut kauas pois, samalla lailla viisas, vaikka näennäisesti tekee tekoja, ei todellisuudessa ole toimija, jonka mieli on täynnä aiempia tavaksi tulleita toimintatapoja.

Aiemmin on osoitettu, että mieli on vain nippu toimintatapoja, mikä tarkoittaa sitä, että kun nuo tavat ovat tuhoutuneet, se lakkaa sitomasta. Viisaan teot eivät johdu hänen henkilökohtaisesta tahdostaan, kuten myöhemmin osoitetaan.

Mutta sellaisen henkilön tila, jonka henkiset vasanat ovat aktiivisia, on erilainen, kuten alla osoitetaan.

634. Mutta tietämättömästä ihmisestä, koska hänen mielensä on *vasanoista* riippuvainen, tulee tekijä, vaikkei hän aktiivisesti tee yhtään tekoa, aivan kuten ihminen unessaan saattaa pudota vuorenjyrkänteeltä, vaikka hänen kehonsa makaa liikkumattomana hänen vuoteessaan.

Tosiasia on se, että mieli on todellinen suorittaja toiminnassa, eikä keho, joka itsessään on reagoimaton ja toimimaton.

Seuraava on Yoga Vasisthasta:

635. Toimintaa ei ole se, joka tehdään vain keholla. Se yksin on toimintaa, joka tehdään mielellä. Keho, ollen eloton, ei voi olla tekijä. Mieli, ollen tietoinen, voi olla tekijä.

636. 'Mitä hyvänsä keho, aistit, elämä ja mieli tekevät *prarabdha karman* voimalla, se ei vaikuta viisaaseen.' Näin sanoi Bhagavan, meidän Gurumme.

Tätä tuetaan edelleen vertaamalla viisasta Jumalaan hänen persoonallisessa aspektissaan.

637. Jumalaan ei vaikuta hänen luomisen, suojelun, yms. toiminnat. Täysin samalla tavalla viisas pysyy toimintansa vaikuttamattomissa, sillä totuuden näkökulmalta heidän [Jumalan ja viisaan] välillä ei ole todellista erilaisuutta.

On opetettu, ettei Jumala itse ole kaiken sen työn tekijä, vaan työn tekee Hänen läsnä ollessaan Hänen voimansa, nimeltä maya, kuten aiemmin sanottiin.

638. Hän näyttää tietämättömälle ikään kuin toimivan – syöden, kävellen, puhuen ja muistaen – mutta todellisuudessa hän ei ole tekijä eikä toiminnan hedelmien vastaanottaja, koska koko hänen toimintansa on täysin alistettu Jumalalle.

Seuraava on se, mitä Bhagavan sanoo tästä aiheesta.

639. Jos Itse olisi tekijä, silloin viisas vastaanottaisi toiminnan hedelmät. Mutta kun todellisen Itsen etsinnällä tekijänä olemisen tunne häviää, samanaikaisesti kaikki kolme erilaista karmaa häviävät. Ymmärrä, että tämä vapautuminen on ikuista.³⁷

---

³⁷ Kolme erilaista karmaa ovat *sanchita*, *prarabdha* ja *agami*. *Sanchita* karma on karmisten velkojen varasto edellisistä syntymistä; *prarabdha* on se osa *sanchita* karmaa, joka on käytettävä loppuun nykyisessä syntymässä; ja *agami* on uusi karma, jota kertyy nykyisessä syntymässä, joka siirtyy tuleviin elämiin. Kaikki kolme karmaa häviävät oivalluksen hetkellä, koska henkilö, jonka

Myös seuraavan Bhagavan sanoi.

640. Aivan kuten nukkuva lapsi syö äitinsä antamaa ruokaa, muttei tiedä, että on syömässä, samalla lailla viisas vastaanottaa tekojen hedelmiä olematta nauttija tai kärsijä.

Muttei siinä kaikki.

641. Varmasti, kukaan ei tee tekoja. Ero Itsen tuntijan ja ei-tuntijan välillä on vain tämä: tietämätön mies uskoo, että hän itse on tekojen tekijä, mutta viisaalle tekijänä olemisen ajatusta ei synny ollenkaan.

Tässä on satunnainen ongelma, eri näkökulmista johtuen.

642. Sanonta, 'Agami karma ja sanchita karma häviävät viisaalta, joten hän ei synny uudestaan; mutta prarabdha karma jää jäljelle', ei ole totta korkeimman totuuden näkökulmalta.

Tämän Bhagavan havainnollistaa vertauksella elämästä.

643. Aivan kuten, kun aviomies kuolee, yksikään hänen vaimoistaan ei jää leskeytymättä, samalla lailla, kun tekijä [ego] kuolee, mitään toimintaa ei jää jäljellä, joka tuottaisi seurauksen [viisaalle].

Myös toinen vertaus on saatavilla.

644. Niin kuin unessa tehdyt teot eivät selviä hengissä heräämisestä, samalla lailla tietämättömyyden esiintymisen aikana tehdyt teot eivät jää eloon, kun Itsen todellinen luonne koetaan.

Kun tietämättömyys kuolee, myös kaikki sen tuotteet lakkaavat olemasta.

Mutta prarabdha karman eloonjääminen todetaan vedantisessa perimätiedossa. Vastaus tähän annetaan.

---

oli koettava ne, on juuri lakannut olemasta.

645. Lausunto paljastuksessa, että *prarabdha* karma jää eloon, on vain tietämättömän näkemyksen mukainen. Heidän näkökulmaltaan noilla teoilla on seurauksia, koska heidän mielestään viisas on ruumiillistunut.

Mutta tämä on vain muutamassa harvassa asiayhteydessä. Monissa paikoissa Vedantat tukevat paljon voimakkaammin viisaiden opetusta.

646. Vedalainen teksti, '[Tekojen] miellyttävät ja epämiellyttävät seuraukset eivät vaikuta viisaaseen, joka oleskelee ruumiittomana kuin Itse', osoittaa viisaan tekojen hedelmällisyydettömyyden.

Tämä vahvistetaan myös seuraavalla Yoga Vasisthasta.

647. Vaikka viisaan ruumis paloitellaan tai poltetaan, siinä ei tapahdu luopumista hänen todellisesta luonteestaan, aivan kuten jaggery [raaka, ruskea sokeri] ei menetä luonnollista makeuttaan, vaikka se jauhetaan tai keitetään tulella.

Tämän käytännöllinen esimerkki tapahtui, kun Bhagavan, jolla oli vasemmassa käsivarressaan syöpä, lopulta taipui mittavaan leikkaukseen, jota ashramin viranomaiset kiven kovaa vaativat lähettämällä kirurgit ja lääkärit. Bhagavanilla ei ollut mitään puudutusainetta ja leikkaus kesti lähes kolme tuntia.³⁸ Jos hän tunsisi kipua, hän ei ilmaissut sitä. Myöhemmin, kun hänen kivustaan kysyttiin, hän lainasi säkeen Yoga Vasisthasta, jonka merkitys on annettu edellä.

Hänen elämässään oli muitakin tapauksia, jotka osoittivat hänen rajattoman kivunsietokykynsä. Bhagavad Gitalla on tämä linja: 'Pysyen missä on, häntä ei ravisteta [hänen luonnollisesta tilastaan] edes suurella kivulla.'

Kaiken tämän tulisi riittää osoittamaan, että viisas on todella ruumiiton, että hän on siten todella asanga, erillinen, kuten Upanishadeissa sanotaan Itsen olevan.

Tämä herättää kysymyksen ilmeisestä eroista kahden erilaisen vapautumisen välillä, joista puhutaan: vapauttaminen kehon kanssa ja

---

38 Melko laajalti uskotaan, että Bhagavanilla ei ole ollut puudutusta leikkauksensa aikana, mutta tarina ei ole totta. Kirurgi, joka suoritti yhden leikkauksista, kirjoitti *The Mountain Path*:ssa useita vuosia sitten, että hän huolehti tavallisen puudutuksen, mutta tarina jatkaa leviämistään. Lakshman Sarma ei ollut läsnä ashramissa Bhagavanin elämän viimeisinä vuosina, joten hänen on täytynyt poimia tämä tarina välikäden kautta.

vapautuminen ilman kehoa, edellisen on oletettu olevan tila, jossa keho jatkaa elämistä ja jälkimmäinen kehon kuoleman jälkeen. Tähän Bhagavanin vastaus annetaan seuraavassa säkeessä.

648. Myötämielisyydestä tietämättömän uskomuksia kohtaan mainitaan kahdenlaisia vapautuksia, yksi kehon kanssa [*jivanmukti*] ja toinen ilman kehoa [*videhamukti*].³⁹ Tosiasiassa, yhdelläkään vapaalla ei ole kehoa. Kaikki vapauttaminen on ruumiitonta.

Se, mitä tarkoitetaan, on, että vaikka keho pysyy elossa, viisas on erillinen, koska hänen kausaalinen kehonsa, joka on tietämättömyys, on tuhoutunut. Ilman tätä ei ole olemassa mitään, joka yhdistää todellisen Itsen, joka viisas on, hienovaraiseen ja karkeaan kehoon.

Nyt palataan takaisin kysymykseen prarabdha karmasta.

649. *Prarabdha* karman voima ulottuu vain kehoon; se ei vaikuta Itseen. Koska viisas on luovuttanut kehonsa *prarabdhalle*, kuinka karma voi vaikuttaa häneen?

650. "Viisas, annettuaan kehonsa *prarabdha* karmalle, pysyy omassa tilassaan ilman 'minun omani'-tunnetta kehossa." Näin suuri Guru Sankara on osoittanut tämän totuuden *Manisha Panchakamissaan*.

Totuutta, että todellinen Itse on erillinen, selvitetään lisää.

651. Jos sanotaan, että viisaan hienovarainen keho jää henkiin, [vastaus on, että] koska tietämättömyydestä koostuva kausaalinen keho on tuhoutunut, kuinka siellä voi olla viisaan [Itsen] liitintä hienovaraiseen kehoon?

652. Koska *Brahman* on erillinen, samalla lailla on viisas, joka myös näyttää olevan *samsarassa*, kuin taivas.⁴⁰ Sen vuoksi muutokset kehossa ja mielessä eivät vaikuta viisaaseen.

---

³⁹ *Jivanmukta* saavuttaa vapautuksen, kun keho on vielä elossa ja jatkaa elämistään sen jälkeen. *Videhamukta* saavuttaa vapautuksen fyysisen kuolemansa hetkellä. Voidaan myös sanoa, että *jivanmukta* saavuttaa *videhamuktin*, kun hän luopuu kehostaan.

⁴⁰ Tässä on taas ihmeellinen sanajärjestys! Tässä viisasta verrataan Brahmaniin, joka on erillinen kuin taivas. Näin se kuitenkin on alun perin kirjoitettu!

653. Viisaan, joka on täysin hereillä omassa luonnollisessa tilassaan [Itsenä], sanotaan olevan kuin hän, joka nukkuu sikeästi vaunuissa. Keho on verrattavissa vaunuihin ja kymmenen aistielintä ovat verrattavissa [vaunujen] hevosiin.
654. Vaunuissa nukkuja ei tiedä mitään kulkemisesta, pysähtymisestä eikä [vaunujen] hevosten valjaista riisumisesta. Aivan samoin viisas, joka on unessa [maailmalle] vaunuissa, kehossa, ei tiedä sen muuttuvista olosuhteista.
655. Mutta viisas, ollen uppoutuneena luonnolliseen *samadhiinsa*, näyttää tietämättömälle ikään kuin hän tekisi tekoja ja kävisi läpi erilaisia [ruumiillisia tai henkisiä] sairauksia. Nähdessään näitä, arvostelukyvottomat hämmentyvät.
656. Tietämättömästä näyttää siltä, että hänellä on kolme erilaista tilaa, uni, *samadhi* ja ruumiilliset teot, ja tietämätön ajattelee, että nämä ovat toinen toisistaan erillisiä.
657. Mutta viisas on aina sama. Hänen tilansa on yhtä ikuista *samadhia*. Tämä [hänen] *samadhinsa* ei ole millään tavoin vähimmissäkään määrin esteenä teoille, eivätkä teot ole vähimmissäkään määrin esteenä *samadhille*.

Samadhi on vain Itsen tiedon tila.

Jos viisas pysyy samadhissa koko ajan, kuinka tekoja voidaan tehdä?

Vastaus annetaan seuraavissa säkeissä:

658. On olemassa kaksi ajattelusta vapaata *samadhia*. Toinen on nimeltään *kevala*, toinen on nimeltään *sahaja* [luonnollinen]. Saavuttamalla *kevala*, ei tulla viisaaksi. Hän yksin on viisas, joka lujasti vakiintuu *sahajaan*.

Lisäksi nämä kaksi erotetaan toisistaan ja selitetään seuraavissa säkeissä.

659. Tässä mainittu *kevala samadhi* on se, joka tulee joogille, kun mielellä mennään piilevyyteen. Hänelle on hyvin tiedossa, että on

olemassa kaksi erillistä tilaa, *samadhi* [sisäänpäin kääntyneisyys] ja palaaminen [*samsaran* tavalliseen valvetilaan].

Aiemmin on osoitettu, että henkistä liikkumattomuutta on kahdenlaista: piilevä ja täydellinen ja lopullinen tuhoutuminen ja että jälkimmäinen yksin johtaa viisauteen. Tämä tekee koko eron, kuten alla osoitetaan.

660. Joogin mieli, hänen *samadhissaan*, säilyy piilevänä kaikkine *vasanoineen*. Sen jälkeen, kun on pysynyt näin hyvin pitkän ajan, se tuo esiin *samsaran vasanalla*.

661. Kun hänet heitetään ulos *samadhistä*, hän jatkaa *samsaraa* juuri sieltä, johon hän jätti sen, aivan kuten nukutettu henkilö [palatessaan tietoisuuteen] jatkaa tekoja, jotka aiemmin jäivät kesken.

Bhagavan havainnollisti tätä joogin tarinalla. Hän oli herännyt samadhistä ja ollessaan janoinen, pyysi opetuslastaan tuomaan hänelle vettä juotavaksi. Mutta ennen kuin vesi tuotiin, hän meni jälleen samadhiin ja pysyi siinä noin kolmen vuosisadan ajan, jonka aikana muslimien valtakunta tuli ja meni ja korvautui brittiläisellä imperiumilla. Kun hän heräsi, hän huusi ääneen, kutsuen opetuslastaan, joka oli aikoja sitten kuollut: 'Oletko tuonut vettä?'

662. Joogi, palattuaan tällä tavoin *samsaraan*, menee jälleen *samadhiin* ponnistuksella. Mutta viisas, vakiinnuttuaan luonnolliseen tilaan [*sahaja nirvikalpa samadhiin*], ei menetä sitä eikä mene siihen takaisin [vaan pysyy siinä keskeytyksettä].

663. Viisas ei koskaan tule takaisin *samsaraan*. *Samadhi* on hänen luonnollinen tilansa. Ei ole hetkeäkään, jolloin hän on ilman *samadhia*. Siksi sitä kutsutaan nimellä *sahaja* [luonnollinen].

Tämä samadhi eroaa joogin kevalasta siinä, ettei se estä viisasta olemasta näennäisen aktiivinen maailmassa samalla kun hän pysyy samadhissaan.

664. Viisas, pysyen keskeytyksettä *samadhinsa* luonnollisessa tilassa, siitä koskaan luopumatta *jivanmuktana*, kykenee olemaan aktiivinen maailmassa, niin kuin entiset viisaat, kuten Sri Sankaracharya, olivat.

665. Joogi, sinä aikana, kun hän uppoutuu *kevala samadhiinsa*, ei kykene tekemään mitään työtä. Kun hän tulee ulos *samadhista*, silloin hän tekee työtä ja joutuu tietämättömyyteen.

666. Joogi ei ole tasavertainen todellisen Itsen totuuden opettamisen tehtävään [ja *sadhanaan* sen oivaltamiseksi] opetuslapsille.⁴¹ Viisas yksin, pysyen aina, järkkymättä, korkeimmassa tilassa, on täysin pätevä opettamaan ja ohjaamaan opetuslapsia.

667. Jos tätä *sahaja samadhia* ei hyväksytä, siitä seuraa, että pyhät kirjat, kuten *Gita* jne., ovat virheellisiä. Pyhät kirjat ovat arvovaltaisia etsijöille vapautumiseen, koska ne ovat täynnä viisaiden opetuksia.

668. Se on viisaiden sarja, joka säilyttää todellisen Itsen oikean tiedon tieteen virheettömän perinteen etsijöiden hyödyksi vapautumiseen.

669. Lopullinen todistus on ihmisen oma totuudenkokemus, jossa epäilyjä ei enää voi syntyä. Siihen saakka, kunnes tällainen kokemus saavutetaan, viisaat ovat asiantuntijoita etsijöille.

Bhagavan selitti kahden erilaisen nirvikalpa [ajattelusta vapaan] samadhin välisen eron seuraavasti.

670. Viisas [joka on *sahaja samadhissa*] on kuin joki, joka on yhtynyt valtameren ja sulautunut siihen. Joogi *kevala* tilassa on kuin ämpäri, joka on siihen sidotun köyden avulla laskettu kaivoon.

671. Ämpäri, kun vedetään ylös köydellä, tulee ulos kaivosta. Aivan samoin mieli, upotettuna *kevala samadhiin*, vedetään siitä ulos *vasanoilla* takaisin *samsaraan*.

672. Näin kaikkein pyhin on osoittanut, että viisaalla luonnollisessa *samadhissa* ei ole toimintaa. Mutta vaikka luonteeltaan viisas ei ole tekijä, kuitenkin hän on myös suurenmoinen tekijä, olematta kiintynyt [tai sidottu].

---

41 Tässä on taas yksi niitä 'toivottomia' sulkeisiin laitettuja lisiä! Toivottavasti jälkimmäinen lause valottaa sitä, mitä on ajettu takaa!

Viisaalla on koko Jumalan voima tehdessään hänelle määrättyä työtä ja koska hänen voimallaan ei ole olemassa ylärajaa, koska, ollessaan egoton, jumalallinen voima toimii hänen hienovaraisen ja karkean kehonsa kautta.

Seuraavaksi selitetään se suuri siunaus, jonka viisaan opetuslapset ja palvojat saavat seurustelusta hänen kanssaan.

673. Se, mitä kutsutaan seurusteluksi pyhän kanssa [satsang], on seurustelemista viisaan kanssa. Termi *sat* [totuus, todellisuus] tarkoittaa *Brahmania* ja viisas on identtinen sen kanssa.
674. Sitä ei tule epäillä, 'Koska kaikki yhtä lailla ovat *Brahmania*, mitä erikoista on viisaassa?' Muissa todellista [*Brahmania*] varjostaa ego, mutta viisaassa *Brahman* loistaa täysimmässä loistossaan.
675. Viisaiden seurassa kiintymys katoaa ja yhdessä kiintymyksen kanssa harha. Harhasta vapaana ihminen saavuttaa vakauden ja siitä syystä vapauden, vaikka yhä elää. Etsi sen vuoksi viisaiden seuraa.
676. Ei kuuntelemalla saarnaajia, eikä tutkimalla kirjoja, eikä ansiokkailla teoilla, eikä millään muillakaan keinoilla ihminen voi saavuttamaan sitä korkeinta tilaa, joka on saavutettavissa vain seurustelemalla viisaiden kanssa ja Itsen selkeällä etsinnällä.
677. Kun joku on oppinut rakastamaan viisaiden seuraa, miksi kaikki nämä katumusharjoituksen säännöt? Kun miellyttävä, viileä etelätuuli puhaltaa, mitä tarvetta siinä on viuhkalle?
678. Kuume voitetaan kuun viileällä valolla; halu toiveen täyttävällä puulla; ja synti pyhällä Gangesilla. Nämä kolme – kuume ja halu ja synti – kaikki pakenevat verrattoman viisaan ylevän silmäyksen ääressä.
679. Pyhät joet, jotka ovat vain vettä ja idolit, jotka on tehty kivistä ja savesta, eivät ole yhtä mahtavia kuin viisaat ovat. Sillä kun ne tekevät ihmisestä puhtaan lukemattomien päivien aikana, viisaan silmä pelkällä silmäyksellä puhdistaa heti.⁴²

---

42 Edelliset säkeet (675-9) ovat *Ulladu Narpadu Anubandhamin* ensimmäisen viiden säkeen käännöksiä. Bhagavan otti nämä säkeet, jotka oli alun perin laadittu sanskritiksi ja käänsi ne tamiliksi ja sisällytti ne kirjaansa *Collected Works*. Olen käyttänyt käännöksiä, jotka kirjaan

680. Kylpeminen Gangesissa poistaa ihmisen synnit, muttei synnintekijää hänessä. Mutta seurustelu viisaan kanssa tuhoaa myös synnintekijän. Mikään ei ole niin tehokas puhdistamaan mieltä kuin seurustelu viisaan kanssa.

Viisaan suurenmoisuutta esitellään lisää seuraavassa.

681. Hän on kuoleman, kolmen kaupungin demonin, lemmenjumalan ja demoni Narakan voittaja. Hän on kaikkien mahtavien jumalien Itse ja kaikki yhtä lailla palvovat vain häntä.

Se, kuinka hän on demoni Tripuran ja demoni Narakan surmaaja, selitetään seuraavaksi.

682. Koska johtuu hänestä, että kolme kehoa [sisältäen Itsen] on olemassa, hän on siksi Tripuran surmaaja. Koska hän on lopettanut egon, hän on siksi myös Narakan surmaaja.

Nämä kolme kehoa ovat karkea, hienovarainen ja kausaalinen. Naraka on egon henkilöitymä.

683. Koska *Gitassa* Bhagavan Krishna itse sanoo: 'Minä itse olen viisas', josta seuraa, ettei ole olemassa ketään hänen vertaistaan tai suurempaa kuin hän. Hänen suuruutensa on mittaamatonta.

684. Koska viisas on Jumala itse, hänen opetuksensa ovat korkeinta auktoriteettia. Sen jälkeen, ja vain hänen sanoillaan, myös *Upanishadeilla* on auktoriteetti.

685. Koska Guru, jos hän on viisas, on Jumalan armon toinen muoto, etsijä, joka harjoittaa hänelle [Jumalalle] antautumista, saavuttaa päämääränsä.

Jumalallisella armolla on kolme muotoa kolmessa vaiheessa: ensin Jumalana, sitten Guruna ja lopulta todellisena Itsenä. Edellä oleva säe perustuu tähän muinaiseen opetukseen ja Bhagavan toisti sen.

Collected Works oli tehnyt professori Swaminathan.

686. Viisaan läheisyydessä ja jopa kaukana hänestä on olemassa salaperäinen voima. Kehen hyvänsä se tarttuu kiinni, häntä se ei päästä irti, vaan tulee varmasti viemään hänet vapauden tilaan.

Sen vuoksi heidän, jotka ovat ehdottomasti päättäneet olla saavuttamatta vapautusta, ollen suuresti rakastuneina samsaraan, tulisi kavahtaa viisaita!

687. Guru on sanonut: 'Niin kuin tiikerin pyydystämistä kauriinvasasta tulee sen ruokaa, samalla lailla, jos ihmiseen tarttuu viisaan laupias katse, hän varmasti saavuttaa tilan, jossa viisas oleskelee'.

688. Ollen ulkopuolella hän [Guru] kääntää *sadhakan* mielen sisäänpäin ja sisäpuolelta hän vetää mielen Sydämeen ja sitten kiinnittää hänet, voimallaan, korkeimpaan tilaan.

689. Se viisaan korkein tila ylittää sekä sanat että älyn. Se, mikä on tässä tuotu esiin, on vain hiukkanen, jonka viisaat ovat alentuneet antamaan *sadhakalle*.

690. Näin on selitetty Itsen luonnollinen tila, yhdessä saavuttamismenetelmän [*sadhanan*] kanssa. Tämän jälkeen tuodaan julki opetusten ydin *sadhakoiden* pohdiskeltavaksi.

*Loppuosa teoksesta esittää Bhagavanin oman kommentin kirjan Forty Verses ensimmäisestä siunaavasta säkeestä.*⁴³

---

43 Säe on:

Voiko olla olemassa olemassaolon tunnetta ilman jotakin, joka on? Onko todellinen tietoisuus jotakin muuta kuin Se? Koska tämä Todellisuus asustaa, ajatuksettomana, Sydämessä, kuinka voidaan sitä – itseä nimeltä Sydän – mietiskellä? Ja kuka on siellä, siitä erillään, mietiskelemässä sitä, Itseä, jonka luonne on todellisuustietoisuus? Tiedä, että mietiskellä sitä on vain olla yhtä sen kanssa Sydämessä.

Säkeet 691-4 perustuvat selitykseen, jonka Bhagavan antoi Lakshman Sarmalle. Hän tallensi sen proosamuodossa kirjaan *Revelation*, 1991 painos, s. 48:

Kaikki ovat tietoisia kahdesta asiasta, nimittäin itsestään näkijänä ja maailmasta, jonka hän näkee; ja hän olettaa, että ne ovat molemmat todellisia. Mutta se yksin

691. Jokainen ihminen on tietoinen omasta näystään, maailmasta ja sen näkijästä, itsestään. Hän luulee, että nämä kaksi ovat todellisia itsenäisesti. Tämä harha on syy sen *samsaraan*.
692. Jos nämä kaksi olisivat todellisia itsenäisesti, ne näkyisivät jatkuvasti. Kuinka voi jokin, joka näkyy jonain aikoina eikä näy muina aikoina, olla todellinen?
693. Tämä pari [maailmailmiö ja hän, joka näkee sen] loistaa unessa ja valveilla vain mielen toiminnalla. Syväunessa molemmat jäävät loistamatta. Sen vuoksi molemmat ovat henkisiä.
694. Se, johon mieli menee piilevyyteen ja josta se nousee uudelleen, on yksin todellinen. Se, joka on laskeutumatta ja nousematta, on todellinen itsenäisesti ja se on vapautuksen koti etsijälle.
695. Se todellisuus nimeltä *Brahman*, joka on yksi ainoa ilman toista ja täydellinen itsessään, on olemassaolon antaja koko maailmalle. Se antaa myös tietoisuuden valon koko mielelle, joka itsessään on vailla tietoisuutta.
696. Se itse asuu kaikkien olentojen Sydämässä olennon omana Itsenä, kuin todistajana ilman ajatuksia, kaikesta erillään. Mutta se peittyy mielen ulospäin suuntautuvan tilan aikana maailman virheellisellä ilmiöllä, joka on mielen ilmentymä.

---

on todellinen, jolla on jatkuva olemassaolo. Päätelemällä tällä testillä, kaksi, näkijä ja hänen näkynsä ovat molemmat epätodellisia. Nämä kaksi ilmestyvät aika ajoin. Ne ovat näkyviä vain valveilla ja unitilassa. Syväunen tilassa ne lakkaavat näkymästä. Toisin sanoen, ne ilmestyvät, kun mieli on aktiivinen ja katoavat heti kun mieli lakkaa toimimasta. Sen vuoksi nämä kaksi eivät ole muuta kuin mielen ajatuksia. Siellä on oltava jotakin, josta mieli nousee ja johon se laskeutuu. Sen jonkin on oltava jatkuva, keskeytymätön olemassaolo. Se on, sen täytyy olla todellisuus.

Säkeet 695-700 tiivistävät Lakshman Sarman *Ulladu Narpadun* siunaavan säkeen loppuosan proosamuotisen selityksen, joka perustuu siihen, mitä Bhagavan kertoi hänelle. Täysi proosamuotinen selitys löytyy kirjan *Revelation* sivuilta 48-50.

697. Sen vuoksi, harhasta johtuen kukaan maailmassa ei tunne tätä todellista Itseä. Ollessaan vakuuttunut siitä, että karkea keho on itsensä Itse, hän vaeltelee läpi lukemattomien elämien kärsien murheesta.
698. Tämän maailman täytyy todeta olevan korkein, joka on todellinen Itse, mielen kuolemalla. Silloin puhdas todellinen Itse tulee loistamaan esteettömästi sellaisena kuin hän todella on, ainoana todellisuutena, *Brahmanina*.
699. Jos ja kun ihminen tekee ponnisteluja vapauteen, ollen varustautunut arvostelukyvillä ja välinpitämättömyydellä, seuraten pyhän Gurun opettamia menetelmiä, hän vapautuu *samsaran* orjuudesta saavuttamalla syntymän omassa lähteessään, *Brahmanissa*.
700. Kääntämällä ajattelusta vapaan mielensä sisäänpäin ja sukeltamalla Sydämeen oman todellisen Itsensä etsinnässä, vapautumalla harhasta egomielen tuhoutumisella, hän saavuttaa vapauden tilan. Sellainen henkilö on viisas.
- Seuraava on loppusäe.*
701. Sille korkeimmalle, Itselle kaikissa luontokappaleissa, josta tuli meidän Gurumme, Sri Ramana, olkoon siellä tuhansia *namaskarameja*, kunnes egon tuhoutuminen tapahtuu.